

شیخ رهزای تالهبانی

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی پۆشنبیری

*

خاوهنی ئیمتیاز: شهوکهت شیخ یه ز دین

سهرتووسیار: به دران ئەحمەد حەیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولێر

شیخ رهزای تالهبانی

د. عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سول

ناوی کتیب: شیخ رمزای تالهبانی
 نووسینی: دوکتور عیزه دین مستهفا رهسوول
 بلاوکراوهی ئاراس – ژماره: ۹۷۵
 پیت لیدان: چرا کاوه
 بهرگ: مریهم موته قبیان
 ههلهگری: شیرزاد فقی ئیسماعیل + تریسکه ئهممه
 دهرهینانی هونه ریی ناوهوه: کارزان عه بدولحه مید
 بهرگ: مریهم موته قبیان
 چاپی دووهم، ههولیر ۲۰۰۹
 له بهرئوه بهرایهتی گشتیی کتیبخانه گشتیییه کان له ههولیر ژماره ۲۱۶ ی
 سالی ۲۰۱۰ ی دراوهتی

ناومروك

- لېكۆلېنەۋەيەكى ئەۋ سەرچاۋانەى لە شېخ پەزا دواۋن ۷
- سەرەتا ۹
- ۱- ئەمىن فەيزى ۱۰
- ۲- ئەدمۇنس ۱۱
- ۳- پېرەمپۇرد ۱۳
- ۴- ابن الامين محمود كمال ۱۶
- ۵- عەتا تەرزى باشى ۱۸
- ۶- عەلادىن سەجەدى ۱۹
- ۷- عەبدولرەزاق بېمار ۲۱
- ۸- د. مارق خەزەندار ۲۳
- ۹- د. عزەدىن رەسوۋل ۲۴
- ۱۰- شېخ مەمەدى خال ۲۵
- ۱۱- مەسعود مەمەد ۲۷
- ۱۲- ھىجرى دەدە ۳۱
- پاشكو ۳۳
- شېخ پەزا دوور لە شەرە جوين ۴۷
- سەرەتا ۴۹
- شىعرى دلدارى ۵۰
- شىن ۶۰
- شانازى ۶۳
- ستايىش ۷۲
- ۋەسفى ۸۸
- شېخ پەزا و تەسەۋف ۹۵
- شېخ پەزا و پۇرمى عوسمانى ۱۰۴

- ١٠٩..... شێخ رەزا و باری ژيانى خۆى و ژيانى كۆمه‌لايه‌تى
 ١١٤..... ئەنجام
 ١٣٦..... پاشكو
 ١٣٦..... ١- كتيبي شێخ محمد حسام الدين عمر
 ١٣٧..... ٢- مه‌حمود زامدار
 ١٣٩..... شيعرى بلاونه‌كرا يا

لیکۆلینه وهیه کی ئه و سه رچاوانه ی

له شیخ رهزا دوو اون

(١) ١٩١٠-١٨٣٢

له زور كۆپى ئەدەب دۇستان و خەلكىشدا كه ناوى شېخ رەزا دىت، يەكسەر شەرە جوین و ھەجووى ئاۋەلە دىت بەبىرداۋ لای ھەندىك كەس وایە كه شىعرى شېخ رەزا تەنەت بۇ ئەۋەش دەست نادات كه بە تەنیا نەبىت كەس بىخوینىتەۋە، یا بۇ ئەۋەش دەست نادات كه له كىتېخانەشدا دانرىت^(۲).

دیارە ئەم رایە له خویەۋە نەھاتوۋە و بەرپەرە نای شېخ رەزا لەگەل شەرەجویندا له خویەۋە نەھاتوۋە^(۳). شېخ شېخ رەزا گەرەترىن شاعىرى ئەو مەیدانى ئەدەبیاتی كوردییه و ھىچ نەبىت لەناو ئەو شاعىرانەدا كه بەرھەمیان مابىتەۋە و چاپ كرابىت ھونەرەندترین شاعىرى ئەو مەبەسەيە^(۴). ھەر لەبەر ئەۋەش كه بارى كۆمەلایەتى و پووى چاپەمەنى گۆرپراۋە، ھەر بە یەكەم شاعىرى ئەو مەیدانە دەمىنیتەۋە^(۵). لەبەر ئەۋە ناۋىردنى شېخ رەزا بە شاعىرى شەرەجوین لەجى خۆیدا، بەلام ئەۋە بە ھىچ جوړىك لەلایەن و مەبەسەكانى تری شىعرى شېخ رەزا كەم ناكاتەۋە. ئەگەر شېخ رەزا بەم جوړەش نەچوایە ناو مەیدانى شىعرى شەرەجوینەۋە^(۶)، ئەۋا بە بەرھەمى ترو مەبەسەكانى شىعرى خۆى بە گەرەترىن شاعىرى دەورى خۆى، یا بە یەكێك لەو شاعىرە گەورانەى پاش سى كۆچكەى بابان دادەنرا كه مەشخەلى ئەو قوتابخانەيەیان گرت بە دەستەۋەو تەسلىمى دەستەى دواى خۆیانیان كرد.

ھەرچەندە چوارچۆۋەى بىرى ئەم باسە تەۋاۋ تازە نىيە، بەلام بەشدارىيەكە لەسەلماندىن و دەرختنى ئەو راستىيەدا كه وتراۋ بەلگەى تازە ھىنانەۋەيە بۇ ئەو مەبەسە و يەك بە يەك و جيا بە جيا باسكردنى مەبەسەكانى ترە. تەرخانكردنى باسكى و ئايرى بۇ شىعرى شېخ رەزا كه لە شەرەجوین بەدەر ھەموو لایەنەكانى شىعرى ئەو بگریتەۋە، لە خۆیدا پرۆژەى لىكۆلینەۋەيەكى گەرەمى دەربارەى شىعر

و ژيانی شېخ رېزا، جا ټگړ ټم پروژيه دهره تي پيگهياندي و بلاوکردنه ودي نه بو، هيوادارين بېته سووچيک و سره تايهک بو نووسه راني ترو ټو مېه سه پيويسته به وان بېته دي.

پيشانديان و ليکوالينه و ديه کي سرچاو و نووسينه کاني پيشوو:

دوتانين بلين، شېخ رېزا به شاعيري شه پوجون دانان زور تر برياري دمي و ناو خه لکه. ټو نووسينانه ي به گشتي سرچاو دي ميژوي ټه د بياتن، يان سرچاو دي باسي شېخ رېزان، زور تر له و کونجه و سهيري شېخ رېزيان کردو و که شاعيري که، وهک هم موو شاعيره کلاسيکيه کاني ترو ټه سپي خو ي له مهيداني مېه سه کاني شيعر دا تاو داو. هر سرچاو هيه له چن د مهيدانيکي دواون يا هموويان پي دستنيشان نه کراو و هم موو لايه نيکيان نه گرتو ټه و يابه کورتي لني دواون. لير د له بهر زور هو پيويست بوو پلاني باسه که به شيو دي ليدواني ټو سرچاوانه دست پي بکات و ټه وسا بچينه ناو مېه سه و.

۱

له و سرچاوانه ي له بهر دستدان^(۷)، ټمين فهيزي يه که م جار باسي شېخ رېزي کردو و هو کو م لک له شيعره کاني بلاوکردو ټه و^(۸). دهر باره ي شاعيري تي شېخ رېزا نووسيويه تي.

«له چوار ليساندا^(۹) شاعير بوو، بيلخاسه ټه شعاري کوردييه ي هم موو عيبارته له فه ساحه ت و به لاغت، له نيکاتي دهقيقه و زرافه ت و سيعه تي قه ريحه و مه علوماتي خارجي ته قريره»^(۱۰).

پاش ټو ټه ټمين فهيزي به لگه يه کمان دهر باره ي شېخ رېزا ده داتي که دبو و هر به ديوانه کهيدا ناگاداري بين، ټه و هيش ټه و هيه که نووسيويه:

«له گهل بنده موخا به رهي به نزم بوو، چن د پارچه له و نه زمانه که بو بنده ي نووسي بوو^(۱۱)، ټه گهر چي فارسيشن، بو ته بهر وک کردم به خاتيمه ي ټم ريساله يه»^(۱۲).

ئەمىن فەيزى لە بلاوکردنەوى شيعرەکانى شەيخ رەزادا نمونەى لە ھەموو بابەتەکانى شيعرى شەيخ رەزا بلاوکردۆتەو- تا دەگاتە پلەى دووھى شيعرى سەتير(١٣)، خۆى لەو بابەتەى دووھم پلە لاداو، دەتوانىن ئەم خۆلادانەش بەھەلۆيەست و جۆرە پايەكى پەخنەگرانە دابنێن.

٢

ئەدمۇنس يەکیکە لەو پۆژەھەلاتناسانەى بايەخيان بە شەيخ رەزا داو. لە وتاریکدا لە ژێر ناوی (ھەجووکهريکی کورد: شەيخ رەزای تالەبانی)(١٤) دا باسى شەيخ رەزا دەکات، بە سەرەتايەکی درێژ لە پۆژانى دواى ميرنشینى بەبە دەدوێت و دیتە سەر پەيدابوونى شيعرى کرمانجیى خواروو، ئەم وتارە پێش چاپکردنى دیوانى شەيخ رەزا نووسراو. ئەدمۇنس نووسيوه:

شيعرە کوردی يەکانى شەيخ رەزا ئەشەى دابەش بکړین بە پینچ بەشى سەرەکیەو: ١- سەربوردنامە و بیرهوهریى خۆى، ٢- دلدارى، ٣- ھەجووى عەشیرەتە دوژمنەکان، ٤- کاغەزى گەدايى، بەگشتى بەستايشت، یا بە ھەرەشەو ٥- پیاوی چرووک. ھونەرى گەورەى شەيخ رەزا «زۆرى کەلام»(١٥).

پاشان لە وشەى شەيخ و شەخەکانى تالەبانی دەدوێت و پارچەى «خوا وەختى کە ھەزکا بەندەيێكى خۆى بکا خۆشنوود» دەکات بە بەلگە.

پاش باسى ھەندیک نمونەى ھەجووھەکانى دیتە سەر باسى شيعرى دلدارى شەيخ رەزا و دەنووسیت:

«ئەو وێنانەى شيعرى دلدارى کە لە «ئەنجومەن» دان لە چەشنى دووھم، لە ھیچيانا شیرینى و خۆشییى وانیه کە لێرەدا بیان گیرێنەو»(١٦).

بە دوو سى دێر باسى پەنگدانەوى دوژمنایەتیی تالەبانی لەگەڵ عەشیرەتە دراوسێکانیاندا دەکات و بە وتەى خۆى «لەبەر ئەو وشە پەنجینەرانە و لەبەر ئەو وتە گرانە بى شەرمانانە کە تێدان بو ھەلدانى ئەو نیشانانەى ترسە کە لە یەك گرتووھەکان دەرکەوتوو، لە کاتى پشت ھەل کرانیاندا بەرامبەر بە ھەلکوتانى

لاوهکانی تالەبانی، نەمتوانی لێره‌دا بێنوسم» (١٧).

پاش ئەو پارچە (بەرخە نێر) و (کەڵەشێر) ی تۆمار کردوو و کردووێتی به نمونە‌ی شیعری گەدایی شێخ رەزا. پاشان لە چوار دێری سەر کێلەکە‌ی دەدوێت.. و نمونە‌کانی خۆی به نمونە‌ی سەلامەتی شیعری شێخ رەزا دادەنێت.

ئەدمۆنس جاریکی تر له کتێبه‌که‌یدا (١٨) ده‌چینه‌وه سەر باسی شێخ رەزا و به شایه‌تیکی گه‌وره‌ی به‌رزیه‌ی هوکمرانی بابانی دادەنێت و (١٩) دەنووێت... نیوان داگیرکردنی ئینگلیز و له‌ناوچوونی میرایه‌تی بابان هه‌فتا ساڵ پتر نییه. گومانیش له‌وه‌دا نییه که زوربه‌ی هاو‌نیشتمانیانی پیاو، پێش هه‌موو شت ئەو حیکایه‌ته‌دا نسقه‌خه‌مره‌وێنا نه‌یان له‌باوکیانه‌وه‌ بیستوو که لاپه‌ره‌ی رۆژانی دره‌وشه‌داری زه‌مانی سه‌ربه‌خوێی کورد ده‌گیرنه‌وه، گومانیش له‌وه‌دا نییه که ئەم پارچه‌ هۆنراوه‌یه‌ی شاعیری کورد شێخ رەزای تالەبانی (١٨٤٢-١٩٢٠) (٢٠) زۆر به‌ وردی هه‌ستی ره‌وانی هه‌مووان دره‌ده‌برێ» (٢١).

پاش ئەمە ئەدمۆنس پارچه‌ هۆنراوه‌ی (له‌بیرم دێ سلیمانی) ی شێخ رەزا تۆمارده‌کا و ده‌یکات به‌ بناغه‌یه‌ک بۆ باسکردنی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یه‌ی کورد (٢٢). دیاره‌ شێخ رەزا لای ئەدمۆنس هه‌ر ئەو نییه که به‌لگه‌ی مه‌به‌سیک بیت و لاهه‌کی باسی بیت، هه‌ر له‌به‌ر ئەو له‌شوێنێکی تردا چهند لاپه‌ره‌ی تایبه‌تی بۆ ته‌رخان ده‌کات و ده‌لێت:

«به‌ ناوبه‌گرتن شەخسه‌تی خۆمالی بی‌ هاوتای چه‌رخێ تازه‌ له‌ که‌رکووکدا ئەو شێخ رەزای تالەبانییه‌ شاعیره‌یه‌ که له‌ مه‌وێش چهند دێرێکم له‌ به‌ره‌مه‌کانی وه‌رگرت. ره‌نگه‌ (حاجی قادری کوێی لی‌ ده‌رکه‌یت) به‌ ناوبه‌گرتن شاعیری کوردستانی خواروبیت و له‌ هه‌موویان خۆشه‌ویستتر بیت با زمانه‌که‌شی ئەو هه‌موو وشه‌ عه‌ره‌بیانه‌ی تیکه‌ل بووبیت و له‌ سەر شیوه‌ی کۆنیش بیت. ژیا‌نی له‌ ژیا‌نی که‌سانی ئاسایی کورد جیاوازه‌، به‌تایبه‌تی له‌ کوێی ئەو ماله‌ شێخه‌ بچووکانه‌ی له‌ سه‌رده‌می سوڵتان عب‌دولحه‌میددا شو‌ره‌تیا‌ن په‌یدا کرد. شیعره‌کانی زۆر گرنگن، چونکه‌ هه‌ندێ روخساری کو‌مه‌له‌که‌ی خۆی دره‌ده‌خه‌ن» (٢٣).

پاش ئەمە ئەدمۆنس شتیک دەربارەى ژيانى شیخ رەزا دهنووسى و لیڤه‌دا سالى له‌دايکبوون و مردنى به‌(١٨٤٠-١٩٠٩) داهه‌نیت. پاش ئەمە زوربه‌ى ئەو زانیارییانەى له‌ وتاره‌کەى پېشوویدا هاتوووه‌ دووباره‌ ده‌بیته‌وه‌. جیاوازی گیرانه‌وه‌ى ژيانى شیخ رەزا لیڤه‌دا ئەوه‌ى له‌ سه‌رچاوه‌کانى تر جیاوازه‌ که‌ شیخ رەزا هه‌شت سال له‌ ئەسته‌موول بووبیت و دوو سال لاى خدیویى میسر دهرسى فارسى به‌کوره‌کانى خدیوى وتبیت و ئەوسا چوو‌بیته‌وه‌ ئەسته‌موول و هه‌جى کردبیت و هاتبیته‌وه‌ که‌رکوک.

هه‌روه‌ها له‌ یه‌ که‌کتی‌دا به‌و جوړه جیاوازه نووسینی میژووى له‌دايکبوون و مردن، بۆ که‌سیكى وردى وه‌ که‌ ئەدمۆنس هه‌ر ده‌بى به‌هه‌له‌ى چاپ دابنریت.

تیکرا ده‌توانین تېبینیه‌کانى ئەدمۆنس به‌ وورد و به‌جى دابنن و به‌یه‌کێ که‌ له‌ نموونه‌ باشه‌کانى تیگه‌یشتنى پوژه‌ه‌لاتناس له‌ ئەده‌بیاتى پوژه‌ه‌لاتى دابنن. به‌تایبه‌تى ئەو پێوه‌ندى دروستکردنه‌ى له‌ نیوان شیخ رەزا و هوکمرانى به‌به‌دا زۆر له‌جیه‌.

به‌لام له‌ دابه‌شکردنى مه‌به‌سه‌کانى شیعرى شیخ رەزا ده‌بوو فراوانتر بیت. پاش ئەوه‌ ته‌نیا شیعرى (به‌رخى نیر) و (که‌له‌شیرى) کردن به‌ نموونه‌ى گه‌داى شیخ رەزا ورد نییه‌.

شیخه‌ گه‌وره‌کان به‌ هه‌زاران رەش و پووتیان ده‌رووتانه‌وه‌، ورده‌ شیخ و کوره‌ شیخیش به‌گه‌داى به‌سه‌ر رەش و پووته‌وه‌ ده‌ژیان و نموونه‌ش هه‌ر ماوه‌. به‌لام ئەمه‌ى شیخ رەزا زیاتر ده‌چیته‌ خانه‌ى (سه‌تیر)وه‌وه‌ گه‌دايش بیت، به‌سه‌ر رەش و پووته‌وه‌ نییه‌و به‌ زه‌برى زمانى قه‌لهم له‌ پیاوى ده‌سه‌لاتدارى سه‌نده‌وه‌.

٣

پیره‌مه‌رد، پاش ده‌رچوونى چاپى کوردى و مه‌ریوانى دیوانى شیخ رەزا نووسیویه‌(٢٤):

«دیوانیکى شیخ رەزام بۆ هات باوه‌رم نه‌ده‌کرد شیخ رەزا وا لى بکه‌ن. ئەوه‌ شیخ

په‌زایه که من جارێک له کۆی قافهوه ئەچوومهوه ئەسته‌موول له باتوومهوه سواری کهشتی بووم، هه‌کیم باشی و مه‌لیکوشوعه‌رای شیرازی تیا‌بوو، که‌وتینه یه‌ک پرسی وتم خه‌لکی سلیمانیم. وتی: ئەو خا‌که که ساحیبی قه‌سیده‌ی شه‌بی یه‌لدا (سالم) و قه‌سیده‌ی شاه و ماهی (شیخ په‌زا)ی تیا هه‌لکه‌وتووه؟. ئیستا ئەو شیع‌ره جوانانه خراوته ناو‌زیرابی ئەده‌بخانه‌وه، ئەده‌بخانه‌ه!! چون‌کو ئەده‌بخانه ناوێکی ئەده‌بی تیا‌ه»^(۲۵) پیره‌مێردی توورپ له‌و ژماره‌یده‌ا په‌یمانی داوه که له‌ ژماره‌ی داهاتوودا بێته‌وه سه‌ر باسی دیوانه‌که، له‌به‌ر ئەوه له‌ ژماره‌ی داهاتوودا له‌ ژێر ناوی تن‌قیدێکی ئەده‌بیات (له‌دیوانی شیخ په‌زا ئەدوین)دا لا‌په‌ره‌یه‌کی «ژیان»ی پ‌رکردۆته‌وه. سه‌رته‌ا له‌ شیع‌ر ئەدوین، خو‌ی وته‌نی «یۆنانی قه‌دیم»ه‌وه تا ده‌وری ئیسلام و شیع‌ری فارسی، ئەنوه‌ری شاعیری فارس به‌ دامه‌زرینه‌ری بابته‌ی هه‌جوو داده‌نیت و چه‌ند دی‌رێکی تۆمار ده‌کات و ئەوسا ده‌نوو‌سیت^(۲۶).

«ئهنجا که پێغه‌مبه‌ری شیع‌ر ئەمه‌بی-مه‌به‌س ئەنوه‌ری یه‌ (ع)، په‌یره‌وی بک‌ری ئەبی ئومه‌ته‌که‌ی چ بی؟. ئەم نه‌ریته‌ ناهه‌مواره له‌ ئێرندا زۆر کاری کرده سه‌ر په‌روه‌رش و ئەده‌بیش و ئەو په‌یره‌ویه زیاتر بۆ شیخ په‌زای شاعیری وه‌ه‌بی و ئی‌رتیجالی مایه‌وه، مالی مایه‌ی هونه‌ری شیخ په‌زای به‌قورگرت، شیخ په‌زا گه‌وه‌رێک و جه‌وه‌ه‌ریکی بوو ئەتوانم بی په‌روا بلیم نه‌ک له‌ خاکی کوردستاندا، ئەو سایه‌ی ئەو له‌ جیهاندا بوو، له‌ جیهاندا مانه‌ندی نه‌بوو، جارێ هه‌رچی و تووه‌ هی خو‌یه‌تی له‌ که‌سی نه‌دزیوه و له‌ فارسیشدا شۆیه‌یه‌کی بۆ خو‌ی داناوه، دوا‌ی ئەو که‌س نایگاتی.

به‌لام ئاخ هه‌مووی کلکی- دون‌باله‌گیری- ئەنوه‌ریدا خه‌رج کردۆته‌وه له‌ زنده‌گانیشدا له‌به‌ر ئەمه‌ په‌نجه‌رۆ و سه‌ره‌رۆ بوو، ئیستا له‌ به‌ختی ئەو ئەوروپایی شیع‌ریان کرده فه‌ن و ئەده‌ب و ناویان نا ئەده‌بیات، له‌ کورپی زه‌میندا له‌ناو ه‌یچ میلیه‌تیکدا ناوی دوو سه‌ره‌ کاف له‌ ه‌یچ لا‌په‌ره‌یه‌کدا نانوو‌س‌ری (حه‌تا ئادابی مو‌عاشه‌ره‌تی ئیجتیماعی) شۆه‌ی هه‌لکردی کۆمه‌لی قانوونیک‌ی وای داناوه که‌سی له‌که‌یه‌کی ئاشک‌رای نه‌نگی و به‌دنامی پێوه‌بی!! تۆ، پێی بلی- ئەو خووه‌ت

ههیه- راستیش بئ جه‌زایه‌کی قورسی هه‌یه. له‌م ده‌وره‌ی ئه‌ده‌دا وهرن ته‌ماشای دیوانی بکه‌ن له‌لاپه‌ره‌ی چواره‌وه‌ چهند نامووسی خانه‌دانی گه‌وره‌ پایمال کراوه و یه‌کجار به‌کۆمه‌ل بۆ که‌رکوک و سلیمانی چی بیژراوه‌ چ جای مام و برازا، فی‌جقه‌ییکی پیس که‌ به‌ هه‌موو سه‌روچاوا هه‌لپژابوو که‌وتبووه‌ ژیر په‌رده‌ی فه‌رامۆشییه‌وه‌ نازانم خزمانی به‌ چ هۆش و هه‌وه‌سیکه‌وه‌ به‌لئنی چاپکردنیاندا.

وا چهند که‌سیکی وه‌ک من به‌ چاویلکه‌ی کۆن شایه‌ری جوانی ئه‌بینن، ئه‌وانه‌ی جوینی پیس به‌ باوک و باپیریان دراوه‌ بۆ ئه‌مه‌ی بلّین شیعره‌ چۆنیان لاخۆش ئه‌بئ.

دریغ بۆ ده‌ده‌به‌ی بلّندی شاعیری شیخ ره‌زا که‌ ره‌ووش و گه‌ردشی زه‌مان شیواندی و ئه‌مه‌یش نه‌واندی و، باز پایه‌ی شاعیری ئه‌وانه‌وینی و هه‌موو جنیۆیکی پی ده‌به‌خسری، ئه‌مه‌ وا !! ئه‌ی له‌ چاپه‌که‌ی که‌ هه‌موو سه‌رو گوێلاکی شیعره‌ جوانه‌کانی شکاندوه‌ چی بلّین قه‌یناکا خوا حیسابه‌ راڤین» (٢٧).

لێره‌دا هه‌ندیك شتمان بۆ ده‌رده‌که‌وئت:

یه‌که‌م: پیره‌می‌رد تی‌کړا شیعری هه‌جووی به‌ دل نییه‌ و ته‌نانه‌ت به‌ شتیکی وا ناشیرینی داده‌نئیت که‌ خۆی وته‌نی له‌ ئه‌ده‌بخانه‌شدا جیی نه‌بیته‌وه‌.

بیانوی پیره‌می‌رد لێره‌دا ئه‌وه‌یه‌ که‌ چ ئه‌ده‌بیاتی کۆن، که‌ لای ئه‌و ئه‌ده‌بیاتی گریک و سه‌ره‌تای ئیسلامه‌، چ ئه‌ده‌بیاتی جیهانی پێشکه‌وتوی ئیستا (ئه‌وروپا)، ئه‌م جوړه‌ شیعره‌ی تیدا په‌سند نییه‌. ئه‌مه‌ به‌لای ئه‌وه‌وه‌ لاساییه‌کی شیعری فارسییه‌ که‌ ناگونجی شاعیری کورد شوینی بکه‌وئت.

هۆیه‌کی تریشی ئه‌وه‌یه‌ که‌ «چهند نامووسی خانه‌دانی گه‌وره‌ پایمال کراوه‌ یه‌کجار به‌ کۆمه‌ل بۆ که‌رکوک و سلیمانی چی بیژراوه‌، چ جای مام و برازا»

دوه‌م: له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پیره‌می‌رد دانی به‌وه‌دا ناوه‌ که‌ شیعری هه‌جووی شیخ ره‌زا جوانه‌ - با ئه‌م به‌ چاویلکه‌ی کۆنه‌ شایه‌ریش ته‌ماشای بکات.

سییه‌م: پیره‌می‌رد که‌ هێلکی گه‌وره‌ و ره‌ش له‌ نیوان هه‌جووی شیخ ره‌زا و شیعره‌کانی تری شیخ ره‌زادا ده‌کێشیت، له‌ مه‌به‌سه‌کانی تری شیعری شیخ ره‌زادا

«دەبدەبەیی بلندی شاعیری» دەبینیت. ههجووهکەیی «بەلای ئەووه»، لەو دەبدەبەییە کەم دەکاتەوه، لێی زیاد ناکات. بەلام هەر دەمینیت.

رەنگە ئەوێ شارەزای بەرهم و نووسین و رەفتاری پیرەمێرد بیت، لەگەڵ ئەویدا نەبیت کە ئەم بڕیارە رەقەیی هەر مەوزووعیەتە و رەگەزی خۆیی تێدا نییە. پیرەمێرد زمان و قەڵەمی لە باسی خەڵک بەدوور نەگرتوو، بە تایبەتی لە پوانگەیی سیاسی گشتی و هەلوێستی رۆژانەی خۆیەوه. ئەمە لە پەندی پێشینانەکانیشیدا رەنگی داوەتەوه.

راسته نە پیرەمێرد و نەکەس نەیانگەیانداوێ شێخ رەزا، بەلام زۆر نووسینی ئەویش دەچیتە خانەیی «هەجو» و «هێرش» (28). دیارە ئەوێ بەرتەنگەیی پیرەمێردی گرتوووە باسی.. هەندێک لەو خاندانە گەورانەیه کە ناموسیانی پامال کراوه: «بەلام کامیانەو بۆچ؟ ئەو لێ وردبوونەوهی تایبەتی دەوێت. یان شێخ رەزایەک کە (خۆزگە بە سەگی بەرقاپیەکەیی ئەحمەدی کاکێ) بخوازێت و بەهۆی ئەووه ژیاڵی بە سلیمانی و خاکییەوه مەربووت بیت، دەبیت کەمێک پیرەمێرد لە خۆی زویر نەکات؟. ئەمەش دەبیت لە باس و لیکۆلینەوهی پیرەمێرد دا بووتریت و لێردا جیگەیی نابیتەوه.

٤

خاوەنی کتێبی «شاعیرە تورکەکانی چەرخێ دوایی» (29) شەش لاپەرەیی بۆ باس و شیعری شێخ رەزا تەرخان کردوو. نرخی باسەکای شێخ رەزای لەوهدایە کە هەندێک قسەو یادگارو بڕیارێ ئەمین فەیزی و شێخ ئیبراھیم ئەفەندیی حەیدەری و ئەمین پاشای باوکی نووسەر خۆی دەربارەیی شێخ رەزا دەگریتەوه.

ئەمین فەیزی باسی کەمتەرخەمیی شێخ رەزا دەکات کە هێند کەمتەرخەم بووه شیعری خۆیی کۆنەکردۆتەوه لەبەر ئەوێ زۆربەیی شیعەرەکانی ون بوون.

ئەمین فەیزی لە باسی جووری شاعر و تنی شێخ رەزادا بە خاوەن کتێبی وتوو: هەندێک شیعری دەنوسییەوه، بەلام هەر ئەو نووسینە بوو، نەچاوی پێدا

دهخشانهوه، نه پوختهی دهکردهوه. هه‌ندیک شیعریشی ئیرتیجالی له مه‌جلیسدا دهوت، جا ئه‌گهر که‌سیک له دانیش‌تووان بهاتایه دهست و ببنووسایهوه، ئه‌وا له کیس نه‌دهچوو، ههر له‌بهر ئه‌وه زۆر له‌م شیعرانه‌شی ون بووه. ههرچی خویشی بوو شیعرى له‌بهر نه‌دهکرد، به تایبه‌تى شیعرى خۆی.

نوسهر پاش ئه‌وه هه‌ندیک نمونه له‌سهر شیعرى هه‌جوى شیخ ره‌زا دین‌تیه‌وهو قه‌سیده‌یه‌کی تورکیى درێژى تۆمار ده‌کات. به‌لام نووسهر، چ به‌راستی بێت چ بۆ شوینه ونی بێت، له‌ دوا لاپه‌رده‌دا په‌راوێزیکى چه‌ند دێڤى ده‌نووسیت و له‌ باسى «تیغى زمان و ناموس پامال کردندا» ده‌که‌ویتته وه‌عزو ئامۆزگارى و ئه‌و جوړه شیعره ناپه‌سه‌ند ده‌کات.

ئهم چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ی ئهم کتیبه‌ نرخیکى گه‌وره‌ی هه‌یه، چونکه‌ نرخى شیخ ره‌زا له‌ناو تورک و له‌ مه‌لبه‌ندى تورکیدا ده‌رده‌خات و هه‌ندیک یادگارى ئه‌و که‌سانه ده‌گێرێته‌وه که هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌ڵ شیخ ره‌زادا بووه. ئه‌وه‌ی مایه‌ی ره‌خنه‌ بێت ئه‌وه‌یه که نووسهر خۆی له‌ باسى شیعرى کوردیى شیخ ره‌زا نه‌داوه، ته‌نانه‌ت ههر باسى ئه‌وه‌شى نه‌کردوه که شیخ ره‌زا نه‌ک زۆربه‌ی شیعرى کوردییه، ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌نده‌شى نه‌وتوه که شیعرى کوردیشى هه‌یه، وا پيشان ده‌دات که زۆربه‌ی شیعرى شیخ ره‌زا تورکی بێت و ئه‌وسا فارسى و عه‌ره‌بیشى هه‌بێت و باسى کوردی ناکات. دياره‌ ئه‌مه‌ش له‌ نه‌زانیه‌وه‌ نیه، چونکه‌ نووسهر له‌زمانى ئه‌مین فه‌یزیه‌وه باسى شیعرى تورکی و فارسى شیخ ره‌زا ده‌کات، که به‌هه‌چ جوړیک پێى تێ ناچیت که‌سیک خۆی ئه‌و هه‌موو شیعره کوردییه‌ی شیخ ره‌زای له‌ ئه‌نجومه‌نى ئه‌دیبانى کورد»ى خۆیدا تۆمار کردبێت، هه‌چ نه‌بێت نه‌یوتبێت شیخ ره‌زا به‌ کوردیش شیعرى هه‌یه. ئه‌مه‌ بۆ شیخ ئیبراهیمى حه‌یده‌ریش ههر وایه. هه‌لوێستى نووسهر لێ‌رده‌دا شۆڤینیا نه‌یه و له‌ زانست دووره، چونکه‌ به‌ پێى په‌یره‌وى زانستى تازه، شیعرى کوردیکى وه‌ک شیخ ره‌زا که زاده‌و په‌روه‌رده‌ی کورده‌واریه، هه‌مووى به‌شیکه‌ له‌ ئه‌ده‌بیاتى کوردی بابه‌ زمانى تریش نووسرا بێت. بۆ میژووى ئه‌ده‌بیاتى تورکی یان فارسى، ده‌توانرێت نمونه‌کانى له‌ خانه‌ی شیعرى کوردیى فارسى زمان یا تورک زماندا تۆمار بکه‌ن و له‌وه‌ بجێته‌ ده‌ره‌وه، مایه‌ی نا‌ره‌زایى و ره‌خنه‌یه.

عهتا تهرزه باشی (۳۰)، له بهرگی دووه می کتیبی (شاعیرانی کهرکوک) ی
خویدا (۳۱) له لاپهه (۱۲۷-۱۵۲) دا باسی شیخ رهزا دهکات و له لاپهه
(۱۵۳-۱۸۴) دا کۆمهلیک شیعی تورکی و فارسی و کوردی و عهره بیی شیخ
رهزای تۆمار کردووو هه ندیک هه له دیوانه چاپکراوهکانی راست کردۆتهوه.

باسه که ی شیخ رهزای دهستنیشان کردوو (۳۲)، له پووی هه جووه و شیخ رهزا به
گه وره ترین شاعیر داده نیت و ده نووسیت:

«ئه گهر مه ده کهانی لادهین شیعی تری هه موو هه ره هه جووه» (۳۳).

نرخیکی گهره ی کاره که ی تهرزی باشی له وه دایه که به هه موو سه رچاوه
تورکیه کهانی پیش خویدا چۆتهوو ئه و زانیاریانه ی له ناو زۆر له و سه رچاوانه دا
هه ن تۆماری کردوو نه تهوه، به جوړیک که ده توانیت واز له زۆر به یان به ینیت.

تهرزی باشی خو ی له سه رچاوه ی کوردیش به دوور نه گرتوو.

باسی شیخ رهزا له کتیبه که ی تهرزی باشیدا باسیکی تیکه له، واته کورته یه کی
ژیانی تیدایه، هه ندیک یادداشت و یادگاری ئه سه مویل و کوردستانی، به تایبه تی
پۆنه ندیی له گه ل ئه مین فه یزی و نامیق که مالدا، کۆمه لیک قسه ی خو شی، له پال
نموونه ی شیعو هه ندیک را ده رباره ی شیعه کهانی نووسراوه.

ئه م باسه ی شیخ رهزا له پال ئه و نرخه دا که هه یه تی به لیکۆلینه وه و باسی
ته وای شیعو هه نه ی شیخ رهزا دانانریت.

له پووی لیکۆلینه وه زه وویی باسه وه یه که لایه نی تیدایه. له پووی باری سه رنجی
نه ته وه بی شه وه، نووسه ره لایه کی چاوه وه ته ماشای شیخ رهزای کردوووه.

راسته پارچه یه کی کوردی و چهند پارچه ی فارسی و عهره بیی شیخ رهزای
تۆمار کردوووه، به لام زۆر تر بایه خی به شیعه تورکیه کهانی داوه. په نگه که سیک که
له شیعی تورکی بدویت، ئه و رپگه یه ی بدریت و هه قی ئه وه ی هه بیت، به لام
نووسینه که ی تهرزی باشی به تیکرا ئه وه ده گه ینیت که شیخ رهزا شیعی تورکی

زیاتر بیت، یا هەر شاعیری تورک بیت. ئەمە سیمای باسەکانی تری کتیبەکیەتی
بۆ نموونە: کە باسی چەند شاعیری تری تالەبانییەکان دەکات، هەر بە لای
شاعیری ناتورکیاندا ناچیت و تەنانت بۆ کەسیک کە ئاگاداری عەشیرەت و
شیخانی تالەبانی نەبیت، هەموویانی بە تورک و تورک زمان دیتە بەرچاو.

شاعیری گەورە زۆر لەو مەزنترن، کە لە قاوگیکی وا تەسکدا دا بنرێن. ئەوان
هەر بەو زمانانەی شەریان پێ نووسیوە خۆیان بەرەو ئاسۆیەکی فراوان بردووە
دەبیت ئێمەش ئەو خواستەیان بەینیتە دی و لەو ئاسۆ فراوانەدا جێیان
بکەینەو (٣٤).

٦

عەلادین سەجادی (٣٥) بەو هەدا کە بەتەنیا و لە پیزی ئەو شاعیرانەدا کە بەدریژی
باسی کردوون، لە باسی شیخ رەزا دواوە، دیارە شیخ رەزا بە یەکیک لە کەلە
شاعیرەکانی کورد دا دەنیت. پەنگە سەجادی یەکەم کەس و دوا کەس بیت کە
زۆرتر لە لایەنی هەجووگەری و شەرە جویی شیخ رەزا کۆلیبیتەو. راستە لە
زۆرشویندا ئەو دەردەبریت کە شیخ رەزا هەر شاعیری هەجوو نییە جاروبار
نووسیویبە:

«لەبن دەست ئەمەشەو لە شاعیری ستایش و پیاھەلوتنیشدا وەنەبی لە
شاعیرەکانی تر کە مەتر بووبی، بەلکو لە گەلی شویندا پێشکەوتووتر بوو،
خەیاڵیکی نازک و تەبیعیەتیی ئاوینەیی بوو، بە تاییبەتی ئەگەر هەستی خیرییکی
لە یەکی کردبی بە تەواوی لالغاوی شاعیری کراوەتەو هەتا بلێت وەسفییکی
بەرزێ بۆ هاتوو، خۆ ئیجگار لە بەشی فارسیەکیدا...» (٣٦).

لەگەڵ ئەمەشدا زۆرتری ئەو لاپەرانی «میژووی ئەدەبی کوردی» کە بۆشیخ
رەزا تەرخان کراون، بۆ باسی هەجووی شیخ رەزان، تەنانت کە لە زمان و دیمەنە
بە لاغییەکانی شاعیری شیخ رەزاش دەدوێت، نموونە هەر شەرە جویی شیخ رەزایە.
لەم بارەییەشەو بڕیاری گەورە گەورە بۆ شیخ رەزا دەدات، وەک ئەوەی نووسیویبە:
«لە شاعیرەکانیا-بەشی کوردییەکی - ناتوانیت بڕە شاعیرێک ببینیتەو کە

پێچكهی یهكێكی تری گرتبێت، یا لهووی وهرتبی. بهتایبهتی كه دێته سهرباسی زهم و قسه پێ و تن، یهكهمین شاعیریکی كوردو كهس نهیتوانیوو، له دۆزینهووی شتی وردی جنیو و قسه پێ و تندا بیگات، نهو كه ههر ئهوهنده بهلكو ئینكار ناكړی كه شاعیری بهرزای عهره «جهری» له باسی جنیودا زۆر بهناوبانگه، من لام وایه ئهگهر له دهووی شیخ رهزادا بوايه نهینهتوانی له خاکی «یهمامه» وه پێ بنیته خاکی عیراق!...» (٣٧).

بهلگهی گهرهش بو ئهووی سهجادی شیخ رهزا ههر به شاعیری ههجوو دادهنیت ئهوهیه كه لهسهه پهرپهوهكهی خوی كه دێته سهه هووی بهشاعیربوونی شیخ رهزا (٣٨) ههر له كونی ههجووهوه شیخ رهزا دهباته كۆری شاعیرانهوه (٣٩) تهنانهت لهو پێشكهکییه پهخشانییه جوانه تهقلیدیانهشدا كه بو ههموو شاعیرهكانی نووسیوه له باسی شیخ رهزادا ئهمهشی نووسیوه:

«... شاعیری بهرزای داستانی ههمه جوهره، بهرداوێژ و قسه هاوێژی بی نۆره. زمانی شیریکی کاریگهر له برشتدا، قهلهمی تیریکی سهه نهكههه له زوشتدا. خاوهنی شعوریکی نازك له باسی چاكهدا، دانهری گهلی قسهی تیژ له باسی خراپهدا. بی باك و قسه له روو، تووهره بووه زووبهزۆر. قهلهندهر و بی پهروا، دل نازك و خوش پروا. نوكتهزان و زیرهك بووه، قسهی نهستهق و زلی بووه. خوی زمانپارای دیوهمخان، دیوانی بهزمی دیوانان...» (٤٠) خاوهنی میژووی ئهدهبی كوردی لهگهڵ ئهمانهشدا خوی له مهبهستهكانی تری شیخ رهزا لانهداوه. لای پارچهی «دهردی ههیب» وهستاوه له شیعی دلداریی شیخ رهزا دواوه (٤١). ئهو پارچهی «به بیرم دی سلیمانی...» ی کردوو به نمونهی شیعی میژوویی و به وینهی میژوو تۆماری كردن و (٤٢) لهو جهمهسهروهه كه لهم باسهدا دهبندریت بوی نهچوو.

شیعی «شانازی» ی شیخ رهزا به بهشیک، یا به بهردهوامیی ههجوو شهههجوینهكهی داناوه و نووسیوییه: «تهنانهت گهیشته پایهك شانازی به زمانیهوه کردوو، كه شیریکی تیژی کاریگهره و راستیشی کردوو وهك خوی ئهلی:

تۆهت تیغی دهبان و من ههमे تیغی زوبان

فهرقی ئەم دوو تیغه هەر وهك ناسمان و پێسمان! (٤٣)

له كۆتاییدا لای به لاغەتی شیخ رەزا وهستاوه. هەر چهنده رێك و پهوان شوینی ئەو پێوهندییه به قوتابخانهی نالییه وه دهستنیشان ناکات، به لام بهم خو به به لاغەت خهڕیکردنه وه دیاره که شیخ رەزا لای ئەو وهك که له شاعیریکی ئەم قوتابخانهیه جیی دهبیته وه.

٧

له باره ی شیخ رەزا وه دهبیته دهست بوو ئەو وتاره به نرخه ی عهبدوهرزاق محهمه د (٤٤) درێژ بکریته که له گوڤاری هیوادا بلاو کراوه ته وه. وتاره که له پرۆژه یه کی ته و او نه کرا وه چیت (٤٥). وا دیاره نووسەر نیازی وا بو وه لیکۆلینه وه یه کی گه وه ره دهرباره ی شیخ رەزا پێشکەش بکات، به لام له لایه که وه ته و او ی نه کرد وه (٤٦)، له لایه کی تره وه زۆر له و سه رباسانه ی ده توانرا به فراوانی لێی بکوڵرێته وه، خهست کرا ونه وه نووسەر کورته و جه وه هری بیرى خو ی دهرباره یان دهربرپوه. له سه ره تادا جیگه ی شیخ رەزای بهم چهشنه دهستنیشان کروه که نووسیویه تی:

شیخ رەزا شاعیری که هه موو گیانی (ههستدارییه کی تیزه) و ژیا نی وه کو شیع رهکانی پر له ناکوکی و نه یاری، وه له به رام بهر دیمه نی هه مه رهنگه ی جیهاندا ره خه گریکی زمان تیژ و بێ باک بو وه» (٤٧).

نووسەر له سه ره تای با سه کهیدا په یمانی دا وه که له سی لا وه بو دهرسکردنی شیخ رەزا بچیت. یه که م: (شیخ رەزا و ئەدهبی کوردی له سه ده ی نۆزده هه مدا)، دو وه م: پێگه یشتنی شیخ رەزا. سییه م: به شیوه یه کی گشتی باس له هه جو وهکانی شیخ و گیانی گالته جاری.

به شی یه که می هه ولدان یکی سه رکه و تو وه بو تیگه یشتنی ئەده بیاتی سه ده ی نۆزده هه ممان، نرخ ی گه وه ری له وه دایه که پێش نووسینی ئەو لیکۆلینه وه و نامه

زانستیانه نووسراوه که له سالانی دواييدا نووسران. بۇچوونه‌کانی زانستیانه‌ن، به‌لام وهك و ترا كورتن و سروشتی برپاردانیان پیوهیه و ده‌بوو بکرانایه به‌باسیکی فراوان. هر لهو سهره‌تایه‌دا، نووسر دیته سهر (شیوه و ئامانجه‌کانی شیعر)، له پال هه‌جوو‌دا به چهند دپړك له‌وه د‌دویت که شیخ ره‌زا سهر به ته‌ریقه‌تی قادری بو، به‌لام هه‌ندیک جار رقی د‌روونی به‌ناوی «ده‌ر» ده‌و د‌ره‌بری (۴۸).

نووسر هه‌ندیک دپړی شانازی شیخ ره‌زا د‌داته پال «تعصبي قبلي» (۴۹)، که ده‌بوو بیداته پال باب‌ه‌تی شانازی شیعر، با باسی عه‌شیره‌تی تاله‌بانیش بیت. چونکه شیخ ره‌زا با ستایشی عه‌شیره‌ته‌که‌ی خو‌شی زور کرد‌بیت، به‌لام هه‌جوویشی کرد‌وون، ته‌نانه‌ت هه‌جووی نزیکترین که‌سی خو‌بی کرد‌ووه. هه‌روه‌ها نووسر هر له په‌نجه‌ره‌ی ته‌ریقه‌ت په‌رستییه‌وه د‌روانیته دپړی «مه‌رپوته‌ه‌یاتم به سلیمان‌ی و خاکی... هتد» که مه‌سه‌له‌که زور له‌وه قوولتره و له‌مه‌ودوا باسی ده‌ک‌ین. نووسر مه‌به‌سه‌کانی شیعر شیخ ره‌زا د‌ست‌نیشان ده‌کات و له‌سهر هر یه‌که‌یان چه‌د دپړك د‌هنووسیت. به‌لام چونکه باسه‌که‌ی له کور‌تی برپوه‌ته‌وه، له‌به‌ر نه‌وه نه‌چوته سهر باسی در‌ژی ئه‌و مه‌به‌سانه. لای نووسر، شیخ ره‌زا له‌م مه‌به‌سانه شیعر و توه :

دل‌داری، خولانه‌وه‌ی شیعر له‌ دوری مزگه‌وت و ئاین و ته‌ریقه‌ته‌کان، بی ده‌سه‌لاتی شاعیران له به‌رام‌به‌ر هه‌لسو‌راندنی ژیان، یاسای عه‌شایه‌ری و جو‌ری په‌یوه‌ندی نیوان عه‌شیره‌ته‌کان، شیعر رابواردن، شیعر سیاسی (۵۰). نووسر له به‌شی دووه‌می باسه‌که‌یدا له‌ژیانی شیخ ره‌زا د‌دویت. «پیگه‌یشتنی، دوری لاو‌یت‌ی، مردنی باوکی... هتد». هر چه‌نده ئه‌م لایه‌نه‌ی وتاره‌که‌ی پیوه‌ندی به‌باسه‌که‌ی ئیمه‌وه نیبه، به‌لام هی‌نده‌ی د‌ه‌رباره‌ی د‌ه‌وتریت که له لایه‌که‌وه هه‌والیکی باشی به‌ستنی ژیانی شیخ ره‌زا به باری ئابووری و کو‌مه‌لایه‌تییه‌وه داوه، واته لایه‌نه مه‌وزووعیه‌که‌ی گرتووه هه‌ولیکی باشی لیک‌دانه‌وه‌ی سایک‌ولوژی بوونه شاعیر، یا هه‌جووکردنی شیخ ره‌زای داوه، واته لایه‌نی خو‌یه‌تی (زاتیه‌ت) ی شاعیری گرتووه. دیسان ئه‌وه‌ی لی د‌ه‌گیریت کور‌تی و خه‌ستی باسه‌که‌یه، که ده‌شیا زور فراوانتر بنووسریت .

دوکتور مارف خه زنده دار شه ش لاپه په نامهی دوکتوره کهی^(۵۱) بۆ باسی شیخ رها و نمونهی شیعری ئه و وهرگپانی تهرخان کردوه. له پشدا پشت به سه رچاوه کانی پش خوئی باسی ژيانی کردوه و^(۵۲) نووسیویه:

«ژيانی شاعیر به رهوالهت پروداوی دهوله مهندی تیدا نییه». پاش ئه مه باسی خویندن و گه پان و مردنی کردوه و هاتوته سهر شاعیری تی و نویوی یه تی: «له میژووی ئه ده بیاتی کوردیدا شیخ رهزای تاله بانی جیگه یه کی ته و و تایبه تی هیه، دامه ززینهری شیعری سه تیره»^(۵۳). نووسهر به چهند دپړک له بابته تی هه جووی شیخ رها دوواوه و ئه وهی دهرخستوه که شیخ رها له پال ستایشی سولتانی رومدا هه جوویشی ههر کردون و ئه م دپرهی کردوه به به لگه که و توو یه تی:

قازی ره نیسی ئه وه ل، توش موغیه عمومی

ئه م کاره چۆن سهر ئه گری، له عه نه ت له بابی رومی^(۵۴)

پاش ئه مه هاتوته سهر شاعیر و ئاین و به دپړک لای ستایشی شیخ عه بدولقادی گه یلانی و کاک ئه حمه دی شیخدا رپوشتوه، به لام له لاپه ریه ک زیاتر بۆ دیوه کهی تری شیخ رها و ئاین تهرخان کردوه، که هه جووی شیخ و ته ریه ته. له ویوه هاتوته سهر ئه وهی که شیخ رها (مه دح) و (فه خر)ی نووسیوه و دوو نمونه ی له شانازی شیخ رها به خو یه وهی هی ناوه ته وه و بابته نیشتمانیه کانی شیخ رهزاشی ههر به به شیک له به ره می ئه و دوو مهیدانه داناوه. جاریکی تر هاتوته وه سهر هه جووی شیخ رها و خاسیه تیکی کومه لایه تی داوته ی و نووسیویه تی: «به داخه وه، ئه و په ری دم پیسی نرخ هونه رمه ندانه ی به شی زوری سه تیری شیخ رها نزم ده کاته وه و رپگه ی چاپ کردنی نادات»^(۵۵). پاش ئه مه له رومی روخساری شیعری شیخ رهزاوه بریاریکی گه وره ی داوه و نووسیویه:

«لەمەیدانی ھۆ دەربەرەکانی ھونەردا شاعیر زۆر جار ڕوو دەکاتە سەرچاوەی ژیان بەخش و ھەمەپەنگی قسەی کوردی (پەندی پێشینان و قسەی نەستەق و حیکایەت)، ھەر بەمەش بوو بە یەکێک لەو شاعیرانەی کە زوو لە شیعریاندا پەیرەوی تازە نزیکخستەوێ زمانی شاعیر لە قسەی خەڵکەو پەیدا بوو» (٥٦).

دیارە ئەم ڕایە شانزە سالیکی لەمەوبەر نووسراوە، ھەرچەندە ئەوکاتە نووسەر دەمیک بوو دەستی دابوو نووسین، بەلام زۆرنەبوو دەستی دابوو لیکۆلینەوێ زانستی و کتێب نووسین. ھەرلەبەر ئەمەیه کە دەبێت ڕای نووسەر لەم بارەییەو گۆڕا بێت. لە ڕووی ناوەرۆکەو، ئیستا نووسەر یەکێکە لەوانەی لە زۆر لە نووسینەکانیدا ئەو شاعرانەی شیخ ڕەزا بەنموونە دینیئەو. لە ڕووی زمانیشەو دیارە شیخ ڕەزا بەبەردەوامی قوتابخانەی نالی دادەنێت، یەکێک لە خاسیەتەکانی ئەو قوتابخانەیش ئەوێه کە سوودی لە جوانیی زمانی کوردی دیو، بەلام لە دەربڕیندا لە زمانی خەلک نەبۆتەو.

بۆ شیخ ڕەزا تەنیا لە پارچەی «خەبەر چوو بۆ میرە سوورە...» دا بەلگە بۆ ئەو ڕایە نووسەر ھەیه و بەس. نووسەر پاش ئەمە دێرێکی حاجی قادری کردووە بە بەلگەی ناوکاری شیخ ڕەزا، لە ڕۆژی خۆیدا و دوو دێری شاعیریشی بۆ نمونە بە لاغەتگەری شاعیری ھیناوتەو (٥٧).

٩

نووسەری ئەم باسەش لە بەرھەمەکانی لەمەوبەیدا خۆی لە باسی شیخ ڕەزا لاندەو. لە پال زنجیرە وتاریکدا کە سالی ١٩٧٢ لە ئیستگەی ڕادیوی کوردیی بەغداو خۆیندراوتەو. پێشتر بەم چەند دێرە لە شیخ ڕەزا داو:

«ئەم چەشنە شانازییە (٥٨) بەدەسەلاتی نیشتمانییەو لە بەرھەمی شاعیردا دەبێت، دیارترین نمونە قەسیدەھەکی شیخ ڕەزای تالەبانییە (١٨٣٥-١٩٠٩) کە یادگاری منالیی خۆی دەربارە حوکمرانی کورد، حوکمرانی میرانی بەبەی کوردستان دەگێرێتەو، لە پال ئەمەشدا ئەم شاعیرە تاقە نمونەیی ھەجووی سەختە لە ناو ئەدەبیاتی کوردیدا و بەشی زۆری شاعرەکانی ئەم بابەتەن،

هەجووی ھەموو ئەوشتانە دەکات کە ژيان تێک دەدەن، کەسوکار و خزمی خۆی کە شیخی تەریقەتەن و مولکیان لێ داگیرکردوو و سولتانی عوسمانی مولکی پێ بەخشوون، لای شاعیر وایە کە ئەوانیش لەژێر پەردەى دیندا خەڵک ھەلەمخەلەتینن و سەریان بۆ سولتان پێ شۆر دەکەن» (٥٩).

پاش چەند دێرێک دەربارەى ھەجووی شیخ رەزا نووسراوە:

شیخ رەزا ھەندێک وێنەى بارى چىنايەتیی کۆمەلەکەى خۆى پيشان دەدات، وێنەى جیاکاریى چىنايەتیی پڕشەرمى ناو خەڵک پيشان دەدات و دەلیت (٦٠):

کەسى فەقىرى بى چارە

گەر عەیبى ھەبى ديارە

دەولەمەندى ساحب پارە

سەد عەیبى ھەبى مەستوورە (٦١)

ھەر وەك لە پەراوێزى ئەو باسەى شیخ رەزادا لە باسى ژيانى شیخ رەزادا نووسراوە:

«شيعرى لە دلدارى و ستایشى ئاينى و مەبەسە کلاسیکیەکانى ترى شيعردا ھەيە. شيعرى نیشتمانپەرورەى ھەيە، لە کوردیدا گەورەترین شاعیری ھەجوو. بە چەشنێک کە وەرگێڕان و لە شوێنى گشتیدا خوێندنەوێ شيعرەکانى زەحمەتە» (٦٢).

١٠

شیخ محەمەدى خال بەسى ئەلقەى دوا بە دوا باسى شیخ رەزای تالەبانى کردووە (٦٣).

ھەندێک لە زانیارییە کۆنەکانى دەربارەى شیخ رەزا دووبارە کردۆتەو، پاشان چوارە دێرێ جیا جیای شیخ رەزای تۆمار کردوو کە لەمەوپێش چاپ نەکراون و مونا سەبەتى زۆریانى وتوو و دێرەکانى لێک داووەتەو. لە پاشدا کۆمەلێکى لە قسە خۆشەکانى شیخ رەزا تۆمار کردوو.

ئەم زنجیرە وتارە شتیکی تازەییە دەچیتە سەر سامانی شیخ رەزا ناسی و سەرەتایەکی باشیشە بۆ کۆکردنەوەی نوکته و قسە خوێشەکانی شیخ رەزا. بەلام وتارەکە لە کەم و کووپی بەدەر نییە.

شیخ محەمەدی خاڵ چیی دەربارەی شیخ رەزا بیستوو بۆ وردبوونەوە و بۆ دەست نیشانکردنی سەرچاوەی لێ بیستن تۆماری کردوو. دەبوو کەمێک وردتر بوایە و بۆ پتەوکردنی باوەڕ بە تۆمارکراوەکانی پەنجەیی بۆ سەرچاوە درێژ بکردایە.

تیكرای ئەم تیبینییانە دەربارەی وتارەکەیی دەنوسریت:

۱ - ئەو دێرپانەی دراوێتە پال پیرەمێرد (٦٤) کەیی نووسراون؟ دیارە پێش چوونی پیرەمێرد بۆ ئەستەموول. چونکە کە پیرەمێرد لە ئەستەموولەو هاتۆتەو شیخ رەزا نەماو.

ئایە پیرەمێر پێش چوونە ئەستەموولی لەو پایەدا بوو کە بچیتە مەیدانی شیخ رەزاو؟ ئەم دێرپانە لە دیوانی پیرەمێرددا نین (٦٥)، واتە خۆی نەینووسیوە. هەرەو ها لەم دوو جێگەیدا کە لە مەوبەر پێشانمان دا پیرەمێرد لە باسی شیخ رەزادا بەلای ئەم دێرپانە نەچوو.

بە گشتی دەگونجیت شیعری پیرەمێردیش بن. ئەگەر سەرچاوەکەیی دیار بووایە، دەبوو بەبەلگەیهکی تر دەچوو سەر هۆی رقی پیرەمێرد لە شیخ رەزا (٦٦).

۲ - خاوەن وتار حیکایەتیکی نیوان شیخ رەزا و موفتیی بەغدا یوسف عەتاو گۆرپینی دێرپکی ئیبنولفاریز دەگێرێتەو، لە دوایدا دەلێت:

«یوسف عەتا لێی رانەپەرێ. بەخۆی و باستۆنەکەیهو کە لێی بدا. شیخ رەزا خێرا هەلنەستێ و دەرباز ئەبێ و ئەروا» (٦٧)، سەیر ئەوێهە شیخ رەزا سالی ١٩٠٩ مردوو و یوسف عەتا ١٩٥١ (٦٨).

ئەم ماوە درێژی نیوان مردنیان لە هەموو پرویەکەو نەگونجانی ئەم حیکاتە دەردەخات.

۳- دیسان چەند حیکایەتی نیوان ئەمین فەیزی و شیخ رەزا دەگێرێتەوێه که له بهغدا پرۆوی دابێت^(۶۹).

ئەوێ تائێستا زانراوه ئەوێه که شیخ رەزا و ئەمین فەیزی له ئەستەموول یەکیان دیبێت. شیعەرەکانی هەردووکیان بەلگەی ئەمین. تەنانت نەبێستراوه که ئەمین فەیزی پاش چوونە ئەستەموول هاتبێتەوێه ولات. ئەگەر نووسەر سەرچاوەی نیشان بدایه و زیاتر له مه بدوایه سوودی زۆری دەبوو. بێ ئەوێهش جێگهی پرودانی حیکایەتەکان هەر جێی گومانە!

۴- نووسەر حیکایەتێک دەگێرێتەوێه که چۆن (حاجی مستەفا ناویکی زۆر موسوڵمانی بەرزی که رکوکی کردووه به هاوپیالهی «ئەندریا» میخانەچی جوولەکه... هتد)^(۷۰).

دەرباری ئەم حیکایەتەش ئەوێ بیستراوه رەفیق ئەفەندیی خادیمولسوجاده و میناس غەریبی گەورە گاورەکانی قەلا له حیکایەتەکه دا جێی حاجی مستەفا و ئەندریا دەرگەنەوێه^(۷۱). دیاره ئەمەشیان زیاتر پێی تی دەچێت، چونکه نه لیرو نه لەدەرەو نه بیستراوه جوولەکه ناوی ئەندریا بێت.

۱۱

مەسوود محەمەد که پاش سالی ۱۹۷۰ به کوردی دەستی دایه نووسین و کۆمەلێک شتی بۆ چاپ کرا، لهگەلێک شویندا ناوی شیخ رەزای بردووه و له هەندیک شویندا باسی کردووه.

له گێرپانەوێه باسی (کهیفی) دا^(۷۲) هەندیک چیرۆکی تازه دەخاتە سەر ژیا نی هەمەپەنگی شیخ رەزا. لهو سێ بەرگەشدا که ناوی (حاجی قادری کۆبی) لی نراوه^(۷۳) له گەلێک شویندا ناوی شیخ رەزای بردووه^(۷۴).

نووسەر له هەندیک جێگەدا پلەیهکی گەورە داوه به شیخ رەزا وهک ئەوێه نووسیوییه:

«من له سەرنجدان و تیفکرینم^(۷۵) له گەل خۆمدا، بهو پەری سادەیی و بێ

تەمسىلىيەت، ھەستى لە خۆ ۋە پەزى بوونم دەجۈۋلى، كە دەبىنم نالى و شېخ پەزىم
لە پەزى ھەرە پېشەۋى شاعىرانى ئىسلامەۋە دېت...» (۷۶).

ئەۋەى نرخی بۆ لېككەنەۋى شىئەرى شېخ پەزىم، ئەۋ ۋە پەزىيە كە لە بەرگى
دوۋەمدا بەرامبەر بە شىئەرى دۇدارىيى حاجى و شېخ پەزىم دەرى پەزىم نوۋسىۋىيە:
«لەم ۋەۋە شىئەرى حاجى دەچىتە پەزى شىئەرى دۇدارىيەكانى شېخ پەزىم نەك
نالى و كوردى. شېخ پەزىم دوۋچارى عىشقى سوۋتېنەر نەۋەۋە، بۆيە شىئەرى
غەرامى كەم گوتوۋە، ئەۋەى گوتوۋەشەتتى ئوستادى تېدايە نەك سوۋتان. لەۋەندە
شىئەرى كەمەى دۇدارى كە شېخ پەزىم ھەلى بەستوۋن پېنج خشتەككەي بەسەر
ئاتەشپارەكەي (كوردى) يەۋە بە سۆزترىن پارچەيىكى عاتفېيە كە شېخ پەزىم بەدەل
و زمانىدا ھاتبى، بېگومان لەمەشدا گرو گلپەي كوردى بېلېسەى داۋەتەۋە بۆ ناو
دەروۋنى شېخ پەزىم» (۷۷).

ھەرچەندە ئەم ۋە پەزىم جېي موناۋەشەيە (۷۸)، بەلام نرخی ئەۋەى دەرىتتى، كە
بە پەزىم ۋە خانە تەرخان كوردىك بۆ شىئەرى دۇدارىيى شېخ پەزىم دابنرېت.
ھەندىك ۋە تى مەسعوۋد مەمەد دەربارەى شېخ پەزىم دىسان لا ۋەستاندن و
باسكردنى دەۋىت. تەنانەت بە ناچارى دەبىت بەستىرېتەۋە بە ھەموو
نوۋسىنەكانى مەسعوۋد مەمەدو جىھانبىنى و بىرى ئەۋەۋە.

لە سىياسەتدا «ستراتېژ» و «تاكىك» ھەيە كەسېكىش كە سەيرى نوۋسىنەكانى
مەسعوۋد مەمەد بىكات لە ۋەۋە مەزۋوۋ و ئايدىۋولۇڭزىيەۋە شوۋنى ئەۋ و بەرە
و جۆرى بېر كوردنەۋە ديارە و ۋەنگە لېرەدا، واتە لە باسى شېخ پەزىم شوۋن باسى
نەبىت. بەلام لە ۋەۋە خۇيى (زاتى) يەۋە لە ھەموو نوۋسىنەكانىدا ستراتېژىكى بۆ
خۇي دانائە و تاكتىكەكانى ھەموو خزمەتتى ئەۋ ستراتېژە دەكەن.

لە بەرگى يەكەمى «حاجى قادارى كۆيى» يدا ئەۋ دېرە شىئەرى ھەمدى دېنېتەۋە
كە بۆ سەردارى كورد شېخ مەمەدو ھەفېد نوۋسراۋە ھېشتا لە دل و دەروۋنى
ھەموو كوردىكدا بە تېپى زېرپىنى يادگار و بەرزى نەخشى كېشراۋە. ئەۋ دېرە
ۋەۋەتتى:

يا مەدینە بىٰ نەبىٰ بىٰ يا نەجەف بىٰ بىٰ عەلىٰ

شارى غەزەنش ئىستە بىٰ مەحمۇودە وەك (دارىكەلى)

يەكسەر خۆى، خۆ وتەنى (بە پىي داخوازى جىگە) (۷۹) دىپىك بۆ باوكى دروست دەكات و دەنوسىت (۸۰):

باوہقوش لىٰ خويىندوہ ئەم شارە بىٰ زەوقەو سەدا

يا نەخۆ خامۇشە كۆيى بىٰ چراى كاكى جەلى (۸۱).

ستراتىژەكەى مەسعوود مەمەد لەم دىپەدا و لەم ھاوكىشى (مەادلە) يەدا بە باشى خۆى دەنوينىت. كۆيە (لاى ئەو) = بە ھەموو شارە ناودارەكانى كوردستان يا تەنانت جىھان و لە كۆيەشدا، ھەموو شت و ھەموو مېژو لە دەورى ئەو بنەمالە سىٰ پشت مەلايەدا دەسووپىتەوہ كە لە گوندى (جەلى) يەوہ ھاتوونەتە كۆيە و جىگايان ديار بوو. ھەر بۆ خزمەتى ئەم مەبەسەش، شىخ رەزا خراوتە ئەو فەلەكەوہ (۸۲) وەك ھەموو خواست و ھەولەكانى مەسعوود مەمەد، لىپەدا سلىمانى «بە خاك و بەرد و داروہ، بە ئاوى سەرچنارەوہ»، بە راپوردوى نالى و شىعرى گۆران و سەرفرازى شىخ مەحمۇود و زمانى جىگر و خزمەتگوزارى گۆقارى گەلاوڤىتەوہ (۸۳) لە راست كۆيەو (كاكى جەلى) دا بچووك دەبنەوہ. مەسعوود مەمەد لەم بارەيەوہ نووسىويە: «وا دەزانم ھىچ كامىك لەو كەلە شاعيرانەى ھاوچەرخى حاجى بوون باسى جىگەيىكى نەھىناوتە ناو ھەلبەستەكانىەوہ كە بىشكەى خۆى نەبووبىت، مەگەر شىخ رەزا كە ئەويش بە پىي مەيلى كاتى خۆى جاريكيان مەدحى جىگەيەكى كردبىت، جاريكى تريان، و يا گەلىك جارى تر، زەمى كردووە، مەدح و زەمەكەشى پىوہندى بەسۆزى كوردايەتبيەوہ نەبوو، لەو پارچە ھەلبەستەى بترازى كە لە سەرەتاكەيدا دەللىت:

بە بىرم دىٰ سولەيمانى كە دارولمولكى بابان بوو

نە تەسخىرى (۸۴) عەجەم نە سوخرەكىشى ئالى عوسمان بوو

بەداخوہ يەككە لەو شاعيرانەى بە دەستەوايىش (۸۵) لەگەل حاجيدا ناوى كۆيەيان نەبردووە» (۸۶).

كهواته ميژوو، نرخ پيدان، هه‌سه‌نگاندن، ته‌نانه‌ت هه‌ستی نيشتمانيش^(٨٧) لای نووسەر ده‌سته‌وا (واته ده‌ستياو)ه. ده‌بوو شاعيرانی سليمانی، له‌جی حوكمی بابان و گه‌وره‌یی شێخانی سليمانی، ده‌ستياوی حاجی بده‌نه‌وه‌و به‌ لای ئه‌وه‌وه‌و باسی كۆيه‌ و كاکی جه‌لی بکه‌ن. بۆ باسی شێخ ره‌زا و نيشتمانپه‌روه‌ریش، نووسەر خۆی له‌وه‌ لاداوه‌ كه‌ شێخ ره‌زاش وه‌ك حاجی قادر، به‌رزى بابان و گه‌وره‌یی كاك ئه‌حمه‌د به‌يه‌ك زنجيره‌ دانه‌ئیت و (مه‌رپووته‌ حه‌ياتم به‌ سليمانی و خاكی... هتد) به‌رده‌وامی (به‌ بیرم دى سليمانی... هتد)^(٨٨)يه.

ديسانه‌وه‌، يا له‌ بۆ نه‌چوونه‌وه‌يه‌ يا له‌ خۆلادانه‌وه‌يه‌ كه‌ نووسەر دێرێكى قوولێ شێخ ره‌زا كه‌ به‌ فارسی نووسيوويه‌ به‌و چه‌شنه‌ لێك ده‌داته‌وه‌ كه‌ ده‌بينين:

(ميرود شعر من و علم جهانگیر شما)

هرد و بی فايده تا جای اقامت رومست)

واته: شيعری من و عیلمی جيهانگیرى ئیوه‌ به‌ فيرۆ ده‌رۆن هه‌تا جیگه‌ی نيشمه‌مان[!] پۆم بێت. مه‌به‌ستیش له‌ پۆم تورکی عوسمانلییه‌. دياره‌ شێخ ره‌زا له‌م به‌يه‌تیدا ولاتی فارسی له‌ نه‌زه‌ردا بووه‌ وه‌ك جیگه‌ی له‌بار بۆ به‌سه‌ربردن... هتد)^(٨٩). بۆچ مه‌به‌سى شێخ ره‌زا به‌ پۆم هه‌ر ولاتی تورک و ئه‌سته‌موول نه‌بێت؟ كه‌ لای حاجی قادر و زۆر شاعیریش هه‌ر به‌وئ وتراوه‌ خاكی پۆم و به‌لگه‌ی ئه‌مه‌ش له‌ شيعری کوردیدا كه‌م نیه‌.

پاشان له‌ هه‌یج شيعرێكى تری شێخ ره‌زادا هه‌ستی ولاتی فارس په‌سندکردن نه‌بينراوه‌. ته‌نانه‌ت كه‌ دێته‌ سه‌ر ستایشی نه‌سه‌رده‌ین شا و پارچه‌ی (ماه‌وشاه)یشی هه‌ر به‌لای ئه‌و بیه‌ردا ناچێت.

كه‌واته‌ بۆچ ئه‌م دێره‌ هاوسه‌نگی ئه‌م په‌نده‌ کوردییه‌ نه‌بێت كه‌ ده‌لێت «به‌رد له‌ جیى خۆی سه‌نگینه‌» یا نه‌چێته‌ سه‌ر سامانی خۆشه‌ويستی نيشتمان و سه‌رباریكى بچووكی «قوربانى تۆزى پێگه‌تم...»ی نالی و «عه‌زیزان من ئه‌وا پۆيم له‌لاتان...»ی کوردی نه‌بێت و له‌گه‌ل ئه‌م دێره‌ی حاجی قادردا لێك نه‌درێته‌وه‌ كه‌ وتوویه‌تی:

كەس نەماو بە غیری كاك ئەحمەد
 شەیخ مەعووف و عالیمی ئەرشەد
 چاكە ئیستا دەكا لە بۆ كوردان
 تەرجەمەیی شەرع و ئایەتی قورئان^(۹۰)

یا شاعیریکی تری هاوچەرخى حاجی رەوانتر ئەم دوو ئەلقەیهی میژووی
 سلیمانیی بەستوو بەیەكەو و وتوویەتی:

مەدینەیی مولکی بابان (موخلیسا) یەعنی سلیمانی
 كە جیی دوو حەزەرەتی وابی وەك كەعبەتوللا بى^(۹۱)

تەنانەت هیجری دەدەش لەسەر باسەکانی توحفەیی سلیمانیدا لەسەر باسی
 (دودمان بابان، اساس سلیمانی) یەو یەكسەر دەچیتە سەرباسی (سادات
 كرام)^(۹۲) و بە شیخ مارفی نودی و كاك ئەحمەد دەست پێ دەكات^(۹۳).

۱۲

لە باسی شیخ رەزادا، وەك چۆن باسی نامیق كەمال و ئەمین فەیزی دیت دەبیّت
 باسی هیجری دەدەیی شاعیری كەركووكیش بكریّت.

هیجری دەدە زۆری شیعری تورکی هەیه، بەلام شیعری فارسی و كوردیشی
 هەیه. تەنانەت بۆ شینی پیرەمێرد بە زمانی ئەدەبیی كوردیی هاوچەرخ و بە
 زاراوەی هەورامی شیعری خوێندەو^(۹۴). هیجری دەدە وتاریکی بە تورکی لەسەر
 شیخ رەزا نووسیو^(۹۵)، لە پال گێرانهووی هەندێك بابەتی ژیان و هەجووی شیخ
 رەزادا، گرنگیی لەو هەدایە كە شیخ رەزا بە لای هیجری دەدەو سەروکی شاعیران
 (رئیس الشعرا) یە^(۹۶). هەر ئەم شاعیرە، لە كتیبێكدا كە بە فارسی باسی هەموو
 لایەنێکی سلیمانی دەكات، كە دیتە سەرباسی شاعیرانی سلیمانی و شوكری
 فەزلی لە ناویاندا بەدی دەكات. ناتوانی لە راستی گەورەیی شیخ رەزادا بێدەنگ
 بیّت و نەنووسیت:

اگرچه «شکریء فضلی» معارض گشته با استاد
 زبان شیخ رضا لکن چو شمشیر قضا دیدم
 هجاخوان بودو «قائنی» صفت ضمنش که پر حکمت
 بنازد طالبان حق که با شعر «رضا» دیدم^(۹۷)

واته:

[هه‌رچه‌نده شوکری فه‌زلی.. به‌رام‌بهر به «مامؤستا» وه‌ستا. به‌لام من زمانی
 شیخ ره‌زام وه‌ک شمشیری قه‌زا دی.]

شاعیریکی هیجا خوان بوو، هه‌ر وه‌ک قائنانی بوو، به‌لام شیعیری پر حکیمه‌ت
 بوو.

با «تاله‌بان» ی‌ه‌ق بنازن که له‌گه‌ل شیعیری (ره‌زا) م‌دی^(۹۸).

له شېخانى تالەبانی، شېخ حەمید و شېخ لەتیف دەبن، کانیی هەر یه که یان ده که ویتە مولکی ئەو ویتروە، سەیر ئەو هیه که هەردوو کانیش ناویان کانیی فەقی قادر دەبێت. دوا یی و پاش هەرا وا رێک ده که ون، که هەر که سه کانیه که ی خو ی بدات به ویتریان.

شېخ رەزا رقی له شېخ حەمیدیان دەبێت، شېخ حەمید دوو ژنی دەبێت. ناویان «رەعنا» و «زەریف» بوو. که ئەم مەسەلە یە دەبێستێت دەلێت:

کەنیه که ی فەقی قادر چ رەعنا و زەریفه

به تاپۆ هی حەمیده، تەسەر و فی لەتیفه

دیاره «کەنی» له شارەزوور به «کچ» دەلێن.

که ئەمە له شېخ رەزا ده که ریت به هەرا و خزمان ده چنه سەری دەلێت: من وتوو مە:

کانیه که ی فەقی قادر چ رەعنا و زەریفه

به تاپۆ هی حەمیده، تەسەر و فی لەتیفه

ئە ی ئەو نییه کانیی شېخ حەمید له مولکی شېخ لەتیفدا یه (۱۰۰).

(تەخمیسی پارچه یه کی به ناویانگی شېخ رەزا له لایەن «موخلیس»

حاجی مەلا رەسوولی دیلێژووە)

هەر کەس که ئەکا خزمەتی ئەو پیره به چاکي

مەحفووزە له دونیا له جەهەننەم نییه باکی

نەم ئەرزە وەکو ئەرز ی حیجاز وایه به پاکي

مەربووتە حەیاتم به سوله یمانی و خاکی

خۆزگەم به سەگی قاپییه که ی ئەحمەدی کاکی

نهترافی زهړیځی که نهکا نووری تهجهللا
 لهو نووره که لا حول وډلا قوډته نیللا
 بیللاهی له بؤ جهمعی مهلهك بؤته موسهللا
 نهو مهرقهده والایهکه وډك عهړشی موعهللا
 مهحفووزه به زوواری مهلهك دهووری شوباکي
 نهجمیکه لهبؤ نههلی هوډا بوو به عهلامات
 تاجیکه لهسهرفهرقی ههموو زومردیی سادات
 وډك ههزدهتی غهوسه به ههموو كهشف و كهرامات
 نهو قوودهیی ساداته که سوککاني سهماوات
 شهپړانه لهبهړ سوچده نهبهړ مهرقهډی پاکي
 باعيس به فیراقی چ عهجهب زار و زهبوونم
 بهو نهوعه کهوا مونتهزیری کاسی مهنوونم
 بی شوبههیه من موتهسیفی ودهسفی جنوونم
 بؤ دهست و عهسا نازگهکهی داخه دهروونم
 قوریانی عهسای دهستی نهېم سؤل و سیواکی
 نهو سیلسیله وا نهسله له بؤ نهحمهډی موختار
 تهعزیمی ودهها لازمه وډك زومردیی نهبرار
 لهو نهسله ههچی بوغزی ههیه جیی سهقهړه و نار
 دهرحق به ههفیدانی نهدهب لازمه زینههار
 قوریانی ههفیدانی بم و بابیی و ډاکی
 چی تابیی نهو بی له هھیاتی به کهدهر بی
 عهیش و فهرهح و لهزدهتی ههر لهحره ههدهر بی
 بؤ مردنی ههر لهحره پهپاپهیی به خهبهړ بی
 دونیا که له پاش ههزدهتی شیخ ژیر و زهبهړ بی
 وډك تاجی کهی و جامی جهم و بهختی زوحاکی

شيعرى كە لە بۆ مەدحه نەتيجهى ھەيه ليللا
خيزى كە لە بۆ ھەجووى تەماع بى نيه كەللا
(موخليس) لە (رەزا) رازييه ئەى جەمعى ئەخيللا (١٠١)

بەم حالە پەريشانەوہ باز ئەشەھەد و بيللا
شيعرت تەرەب ئەنگيزە (رەزا) شاعيرى چاكي

٣

«موخليس» ھەر لە خۆشەويستى شىخاندا خۆشى ديريكي لە شيعرەكەى شىخ رەزا
زياد كردووە و نووسيوويە:

ھەركەس لە حەقى مورشيدى موخليس ھەيه بوغزى

لايهق بە سەگى دۆزەخە ئەو پيسە كەلاكى

(*) سەرەتا پلانى ئەم باسە وا دانرابوو كە وتاريك بيت باس لە مەبەسەكانى
شيعرى شىخ رەزا بكات و «ھەجوو»ى لى دەرچيت لەھەموويان بدويت و
وتارەكە ناو بنريت «شىخ رەزا دوور لە شەرە جوين». كە بەپيى پەپرەوى
ليكوئينەوہ بەو سەرچاوانەدا چوومەوہ، كە باسى شىخ رەزايان كردووەو لايان
وہستام، ھەر پيشاندان و موناqەشەى ئەو سەرچاوانە بوون بەم باسە كە لە
گوفارى كوليجى ئەدەبىياتدا بە سەربەخويى پيشكەش كراوہ و ليرەدا بووہ بە
بەشى يەكەمى ئەم كتيبە . «شىخ رەزا دوور لە شەرە جوين»ەكەش بوو بە
بەشى دووھەمى ئەم كتيبە.

پهراویزهکان:

- (۱) زۆریه‌ی ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر شێخ ره‌زایان نووسیوه، یا له‌سه‌ر بناغه‌یه‌که، به‌لام بێ ڕوونکردنه‌وه‌ی هه‌وێ ئه‌و ئه‌نجامه، سالی له‌ دایک بوون و مردنیان بۆ شێخ ره‌زا داناوه. له‌ هه‌ندێک شونیشدا بێ گه‌یشته‌ ئه‌نجامیکی راست درێژه‌یه‌کی زۆر دراهه به‌ باسه‌که.
- لێره‌دا باس له‌ سالی له‌ دایکبوون و مردن و خه‌تی راست و نا‌راست به‌سه‌ر شته‌کانی رابردوودا هه‌ینان هه‌ر ده‌بووه‌ دووباره‌ کردنه‌وه‌ی مه‌به‌سیک که له‌ جه‌وه‌ری سه‌رناو و باسه‌که‌ی ئیستامان دوور بخاته‌وه. سالی مردنی شاعیر براره‌وته‌وه و راستی ئه‌و برینه‌وه‌یه‌ گومانی تێدا نه‌ماوه (بروانه: محمد مصطفی حه‌مبۆر، تصحیح الخطأ فی تاریخ وفاة الشاعر الکوردی الشیخ رضا الطالبانی. جریده‌ العراق. العدد ۶۳۳ فی ۲۷-۳-۱۹۷۸) بۆ سالی له‌دایکبوونی هه‌شتا گومان له‌ راستیه‌که‌یدا هه‌یه. لاما‌ن وایه‌ ئه‌و ژماره‌یه‌ی سه‌ره‌وه له‌ راستیه‌وه‌ نزیکه و جیاوازی هه‌بێت هه‌رسالێک، دووان جیاوازه. له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌ودوو ژماره‌یه‌مان له‌ که‌وانی ژبانی رشێخ ره‌زا‌دا دانا.
- (۲) بۆ یادگار تۆمارکردن ده‌نوسریت، که له‌ پاش سالی حه‌فتا له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی نووسه‌رانی سلێمانیدا، نووسه‌ری ناسراو شاکیر فه‌تاح هه‌رشیکی زۆری برده‌سه‌ر شێخ ره‌زا و لای وابوو دیوانی ئه‌و نابێت له‌هیچ کتێبخانه‌یه‌کی گشتی و شه‌خسیدا بمی‌نێت.
- (۳) شاعیری شه‌ره‌جۆینی شێخ ره‌زا دووا پله‌ی شاعیری (سه‌تیر، گه‌لتیه‌پێکردن، ساخر)یه‌تی.
- (۴) له‌ پال شێخ ره‌زا‌شدا گه‌لێک شاعیری تر هه‌بووه‌ که ملامانیان له‌گه‌ل ئه‌و کردووه‌ وه‌ک شوکری فه‌زلی، پێش ئه‌ویش هه‌ر له‌ دیوانی حاجی قادره‌وه‌ درده‌که‌وێت که هاوه‌له‌کانی ئه‌ویش له‌و بابه‌ته‌ شاعیره‌یان هه‌بووه، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ئه‌و بابه‌ته‌ شاعیره‌ که‌می ماوه‌ته‌وه. ئه‌گه‌ر به‌ره‌مه‌ی شێخ ره‌زا و هه‌موو ئه‌و شاعیرانه‌ کۆب کرایه‌وه‌ ئه‌وا ئێمه‌ش کۆمه‌لێک به‌ره‌مه‌ی ئه‌وتۆمان له‌به‌ر ده‌ستدا ده‌بوو له‌ وێنه‌ی ئه‌وه‌ی عه‌ره‌ب (ئه‌له‌نقه‌ایز-النقائض)ی پێ ده‌لێن و جه‌ریو فه‌ره‌زده‌قی دوو شاعیری ده‌وری ئه‌مه‌وی کۆله‌که‌ی گه‌وره‌ی بوون و کۆمه‌لێک شاعیری تر چوونه‌ته‌ کۆرییه‌وه. جا هه‌ندێک داوايه‌ته‌ پال جه‌ریو هه‌ندێک چوونه‌ته‌ پال فه‌ره‌زده‌ق.
- (۵) له‌ کۆری تایبه‌تی شاعیران و ئه‌ده‌ب دۆستانی ئێستاشدا گه‌لێک شاعیری له‌و بابه‌ته‌ ده‌خوێندریته‌وه، ئه‌گه‌ر ب‌لاویکرانایه‌وه‌ جوړه‌ شێخ ره‌زا و شوکری فه‌زلییه‌کی ئه‌م سه‌رده‌مه په‌یدا ده‌بوون. له‌م بابه‌ته‌دا ده‌لێن مه‌لا مه‌سه‌عوود بێ به‌ش گه‌لێک شاعیری هه‌یه و شاعیری شه‌ره‌جۆینی مه‌مه‌د سدیق مه‌حمود و شێرکو بێکه‌س بابه‌تی تازه‌ی ئه‌م مه‌یدانه‌ن و

دیمه‌نی کۆمه‌لایه‌تی و میژوویی‌شان هه‌یه.

(٦) وشه‌ی «شیعری شه‌ره‌جوین» پ‌پ‌ به‌ پ‌ری ئه‌و مه‌به‌سه‌یه، ئه‌مه‌ شه‌ره‌ شیعری پ‌ی ناوتریت. (شه‌ره‌ شیع‌ر ئه‌وه‌یه که‌سێک شیع‌ریک ئه‌خوینیته‌وه، دوا تیبی شیع‌ره‌که‌ چی ب‌ی، ئه‌و که‌سه‌که‌ی تر شیع‌ریک ئه‌خوینیته‌وه‌ تیبی یه‌که‌می ئه‌وه‌ ب‌ی شیع‌ره‌که‌ی ئه‌وی پ‌یشووی پ‌ی دوا‌یی هات‌وه‌. د‌س پ‌یک‌ردنی شه‌ره‌ شیع‌ر به‌م جو‌ره‌یه: یه‌کێک ئه‌لی: ب‌ی وه‌ نه‌سته‌عین «به‌ نست‌عین» ئه‌وی تر ئه‌لی نه‌سته‌عین به‌ فلا‌نه‌ تیپ. با بل‌ین (ح). ئه‌ویکه‌ش شیع‌ریکی وه‌ک ئه‌م شیع‌ره‌ ئه‌لی:

حه‌ته‌م س‌زایی له‌ دۆزه‌خ نییه، به‌عه‌کسی ئه‌و

به‌هه‌شته‌ ج‌یم و نه‌سووت‌یم له‌ دووری ئه‌و له‌یله

دوا‌ی تیبی ئه‌م شیع‌ره‌ (ه) یه. له‌ به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌وی تر به‌ شیع‌ریکی وه‌ک ئه‌م شیع‌ره‌ی بنه‌وه وهرامی ئه‌داته‌وه:

هاته‌ گۆیم ده‌نگی به‌زاری و شیوه‌ن و ئه‌فغانه‌وه

وا بزانه‌م شیوه‌نه‌ که‌وت‌وته‌ کوردستانه‌وه

به‌م جو‌ره‌ تا یه‌کێکیان له‌ شیع‌ر خویندنه‌وه‌ ئه‌که‌وی و بۆر ئه‌خوا) [پ‌روانه: مه‌لا مسته‌فا سه‌فه‌تی حاجی مه‌لا ره‌سوول، گولستان - شاکاری سه‌عیدی شیرازی، پ‌یشه‌کیی وهرگ‌پ‌ر. ٤٤].

(٧) تا ئیستا هه‌موو شیع‌ر و به‌لگه‌ی به‌ره‌می ش‌یخ ره‌زا کۆنه‌کراوه‌ته‌وه. زۆری له‌ کیس چووه‌ و په‌نگه‌ زۆریشی بدۆز‌ریت‌ه‌وه. چ بۆ ش‌یخ ره‌زا و چ بۆ زۆر له‌ شاعیرانی ترمان ئه‌سته‌موول‌ باش نه‌پشک‌ینراوه، له‌ نیشتمانیش که‌مه‌تره‌خمیه‌کی زۆر کراوه. له‌ دکتۆر موکه‌پ‌رم تاله‌بانیم بیست که‌ له‌ سه‌ر هه‌ر چوار دیواری ژووره‌که‌ی ش‌یخ ره‌زا له‌ ته‌کیه‌ی تاله‌بانیه‌ی که‌رکووک شیع‌ری زۆر به‌خه‌تی ش‌یخ ره‌زا و به‌ قه‌له‌می ره‌ش نووسرا‌بووه. هه‌ر وا مابۆوه، که‌س نه‌ینووسیه‌وه‌ تا ته‌کیه‌ تازه‌ کرایه‌وه، ئه‌م ژووره‌ش به‌سه‌ر شیع‌ره‌کاندا گه‌چکاری کرا.

گه‌لێک که‌سی تر هه‌بوون زۆر شتیان ده‌رباره‌ی شیع‌ر و ژبان و قسه‌ی خو‌شی ش‌یخ ره‌زا ده‌زانی وه‌ک ش‌یخ هه‌بیبی تاله‌بانی وحه‌مید ئه‌فه‌ندیی حاجی فه‌تاح و ئه‌حمه‌دی سو‌فی له‌ به‌رته‌کیه، له‌وه‌ ده‌چ‌یت ئه‌وه‌ی ئه‌وانیش ده‌یانزانی چووب‌یته‌ ژێر خا‌که‌وه. سالی ١٩٧٣ سه‌ریه‌رشته‌که‌ری لاپه‌ره‌ی ئه‌ده‌بیاتی کوردی بووم له‌ پۆژنامه‌ی «التآخی» دا و تاریکی عه‌لی ره‌فیقی خادیمو‌لسوجاده‌ ده‌رباره‌ی مونا‌سه‌به‌تی زۆر له‌ تاکه‌ شیع‌ره‌کانی ش‌یخ ره‌زا هات‌بوو، ئاماده‌م کرد بۆ چاپ، به‌لام پ‌یش چاپ‌کردن ئه‌و سه‌ریه‌رشتیه‌ی له‌ من

سەندرايەو، ئەم وتارە بە نرخەم لەگەڵ ھەموو کەرەسە چاپ نەکراوەکاندا دایە دەست سەرپەرشتکەری تازە، ئیتر ون بوو و بلاونەکرایەو.

(۸) امین فیضی. انجمن ادیبان کورد. استمبول ۱۳۳۹

(۹) نووسینەکی ئەمین فەیزی بە ئیملاي تازە نووسرایەو و دیارە دەستکاری زمانەکی نەکراو.

(۱۰) ئەمین فەیزی. ئەو سەرچاوەیە. ل. ۶.

(۱۱) دیارە ئەو ھۆنراوانەي شێخ رەزا بۆ ئەمین فەیزی ناردوو و زۆر لەوانە زیاترین کە لە ئەنجوومەنی ئەدیبااندا ھەر ئەوانەشن لە دوو چاپی دیوانی شێخ رەزا تۆمار کراون. کەواتە زۆر لە ھۆنراوانە و نامەکانیشی بە ئەدەبیاتی ونبووی کورد دادەنرێن.

ئاگاداری: چاپی سیپھەمی دیوانی شێخ رەزا (مەھاباد، سەیدیدیان، ھەر چاپکردنەوێ بە ئۆفسیتی چاپی دووھەم، لەبەر ئەوە لە رووی ناوھەرۆکەو ھەر بە دوو چاپ دادەنرێت).

(۱۲) ئەمین فەیزی. ئەو سەرچاوەیە، ل. ۷.

(۱۳) وەک لەمەودوا دەبینن، شیعری سەتیر لای شێخ رەزا دھکەین بە دوو بەشەو. یەكەمیان سەتیر یا گالتهیهك کە کورد و تەنی رووی مەجلیسی ھەییە، دووھمیان: ئەوھە کە بە شەرە جێنۆی دادەنێن.

(14) C.J. Edmonds, A Kurdish Lampoonist: Shaikh Riza Talabani, - Journal of The Royal Central Asian Society, Vol.XXII, January, 1953

شایانی باسە کە زانای بە دیمەن توفیق وەھبی ئەو وتارەي کردوو بە کوردی (بروانە: دھنگی گێتیی تازە. بەرگ- ۱، ژمارە- ۲. تەشرینی دووھم ۱۹۴۳).

(۱۵) ئیستیلایکی ئەدەبیاتی فارسییە بۆ توانای دەرپرین، یا بلێین (قوة التعبير) عەرەبی بەکار دێت.

(۱۶) دھنگی گێتیی تازە. ل. ۱۳.

(۱۷) ئەو سەرچاوەیە. ل. ۱۳، ۱۴.

(18) C.J. Edmonds, Kurds, Turks, and Arads, London 1957.

ئەم کتێبە لەلایەن جەرگیس فەتھوللّاو ھەروە بە عەرەبی. بروانە: سی. جی. ادمنونز. کرد و ترک و عرب. ترجمە جرجیس فتح الله. بغداد ۱۹۷۱.

(۱۹) لەمەودوا بە درێژی باس لە پێوەندی گێانی شێخ رەزا و حوکمەرەوایی بابان دھکەین.

(۲۰) لێرەدا ئەدمونس بەم جۆرە سالی لەدایکبوون و مردنی شێخ رەزای تۆمارکردوو، کەچی

لهشونینکی تری ئەم کتیبەدا ئەمەیی راست کردۆتەوه.

(٢١) ئەدمۆنس ئەو سەرچاوەیه. ل ٥٨.

(٢٢) ئەو سەرچاوەیه. ل ٥٩، ٦٠.

(٢٣) ئەو سەرچاوەیه. ل ٢٦٢.

(٢٤) نووسینەکه خراوەتە سەر ئیملاى تازه و خالبەندى بۆ کراوه.

(٢٥) ژيان. ژماره ٤٤٠، سالى ١٠، سلیمانی، ٤ى مایسی ١٩٣٥.

(٢٦) لەبەر ئەوەی ژمارهکانی ژيان بە دهگمەن دەست دهکەون، وا باشه هه‌موو نووسینه‌که‌ی

پیره‌مێرد به ئیملاى تازه تۆمار بکه‌ینه‌وه.

(٢٧) ژيان. ژماره، ٤٤١. سالى ١٠. سلیمانی، ١١ مایسی ١٩٣٥.

(٢٨) ئەگەر باسه‌که‌مان باسی پیره‌مێرد بووايه به‌لگه‌ی ته‌واوی ئەم بېاره‌مان ده‌خسته‌ پوو.

(٢٩) ابن‌الامين محمود کمال: صوك عصر تورك شاعرلىرى، ١٩٣٠-١٩٤٢ استانبول.

ص ١٤٧٧-١٤٨٢.

(٣٠) سەرچاوه‌كان به پێى سالى ده‌رچوونيان باس كراون، ته‌نيا بۆ ئەم سەرچاوه‌يه ئەو

پېرسه‌ ته‌يكه‌را، بۆ ئەوه‌ی سەرچاوه‌ تورکيه‌كان به‌سه‌ر يه‌که‌وه‌ باس بکړين.

(٣١) اوقات عطا ترزى باشى. کرکوک شاعرلىرى. ايکنجى جلد. کرکوک، ١٩٦٨.

(٣٢) له‌مه‌شدا پشتى به‌ دېرپێكى تورکى شېخ ره‌زا خۆى به‌ستوه‌ که‌ وتويه‌تى:

ايس‌ته‌سه‌ ايلر ستايش ايس‌ته‌سه‌ ايلر ه‌جا

لا ابالير رضانه‌ك مشرب رنده‌نه‌سى

(ئەو سەرچاوه‌يه، ل ١٢٧)

واته‌] ئەگەر ستايش ده‌وێت هه‌يه‌ و ئەگەر هه‌جووت ده‌وێت هه‌يه‌، بېباکه‌ ره‌زا مه‌شه‌به‌ی

ره‌نده‌نه‌يه‌[.

(٣٣) ئەو سەرچاوه‌يه، ل ١٣٠.

(٣٤) ته‌رزى باشى، پشتى به‌کۆمه‌لێک سەرچاوه‌ی تری تورکی به‌ستوه‌. به‌ پێى ده‌ستکه‌وته‌نى

ئەو سەرچاوانه‌ هه‌ولێ سوود لێ بېنين و پيشاندانيان ده‌ده‌ين.

(٣٥) عه‌لائەدين سه‌جادی. مێژووی ئەده‌بى کوردی. به‌غدا، ١٩٥٢.

(٣٦) ئەو سەرچاوه‌يه. ل ٣٤٦.

(٣٧) ئەو سەرچاوه‌يه. ل ٣٤٥.

(٣٨) عه‌لادين سه‌جادی هه‌ولێ ئەوه‌ی داوه‌ که‌ هۆيه‌ك بۆ بوونه‌ شاعيری هه‌ر شاعيره‌

بدۆزێته‌وه‌، يا سەرچاوه‌ بۆ ئېلهامي شيعری ده‌ستنيشان بکات. ئەمه‌ ته‌واو له‌سه‌ر ئەو

رېښازى ئىفلاتونى كە قوتابخانە ئايدىيالىستەكانى شاعر تا ئىستا لەسەرى دەپۆن.

(۳۹) سەجادی. ئەو سەرچاوەیە. ل ۳۴۴.

(۴۰) ئەو سەرچاوەیە. ل ۳۴۱.

(۴۱) ئەو سەرچاوەیە. ل ۳۵۶، ۳۵۵.

(۴۲) ئەو سەرچاوەیە. ل ۳۵۳-۳۵۵.

(۴۳) ئەو سەرچاوەیە. ل ۳۴۵.

(۴۴) نووسەر بە عەبدورەزاق بيمار ناسراوە.

(۴۵) گۆڤارى هیوا. ژمارە ۳۰ سالی ۴. بەغدا تشرینی یەكەمی ۱۹۶۰، گۆڤارى هیوا. ژمارە ۳۱

سالی ۴. بەغدا كانوونی دووهمی ۱۹۶۱.

(۴۶) لە كۆتایی زنجیرەى دووهمدا دەلیت: هیوادارم لە بەشى سییەمی وتارەكەمدا باسی لیو

بکەم. بەلام بەشى سییەم بلاونەکراوەتەو و نووسەر خۆی لە ژمارەى داهاتووی

گۆڤارەكەدا چۆتە سەر باسیكى تر.

تیبینی: نووسەر لەم پۆژانەدا ئاگاداری کردم كە نووسینیكى تازەى لەسەر شیخ پەزا

هەیه.

(۴۷) هیوا. ژمارە، ۳۰ سالی ۴. تشرینی یەكەمی ۱۹۶۰. ل ۶۸.

(۴۸) ئەو سەرچاوەیە. ل ۷۳.

(۴۹) ئەو سەرچاوەیە.

(۵۰) ئەو سەرچاوەیە. ل ۷۲.

(۵۱) (مارف خەزەندەدار. كورتەى میژووی ئەدەبیاتی هاوچەرخى كوردی. مۆسكۆ، ۱۹۶۷) (بە

زمانى پووسی).

(۵۲) سالی ۱۸۴۲ بە سالی لەدایك بوون و ۱۹۱۰ بە سالی مردنی دادەنیت.

(۵۳) ئەو سەرچاوەیە. ل ۸۲.

(۵۴) ئەو سەرچاوەیە. ل ۸۴.

(۵۵) ئەو سەرچاوەیە. ل ۸۷.

(۵۶) ئەو سەرچاوەیە.

(۵۷) ئەو سەرچاوەیە.

(۵۸) باسەكە بەردەوامی باسی شانازییە لە شیعری سالمدا.

(۵۹) الدكتور عزالدین مصطفى رسول. الواقعية فى الادب الكردي. بیروت، ۱۹۶۶. ص ۸۰.

(۶۰) ئەو سەرچاوەیە. ل ۸۱.

- (٦١) دیوانی شیخ رەزای تالەبانی. بەغدا، ١٩٤٦. ل ٤٣.
- (٦٢) الواقعية فی الادب الكردي. ص ٨٠.
- (٦٣) بیروانه: سێ ژماره‌که‌ی بـلاوکراوه‌ی «ده‌فته‌ری کورده‌واری» به‌رگی یه‌که‌م. به‌غدا. کانوونی دووهم ١٩٧٠. ل ١٢-١٧
- به‌رگی دووهم. به‌غدا. مارت-نیسانی ١٩٧٠. ل ٨٣-٨٦
- به‌رگی سییه‌م. به‌غدا. مایس-ئاگستۆسی ١٩٧٠. ل ١١١-١١٥
- (٦٤) بیروانه: به‌رگی یه‌که‌م. ل ١٥.
- (٦٥) محهمەد ره‌سول هاوار. پیره‌مێردی نهمر. به‌غدا، ١٩٧٠.
- (٦٦) بیروانه: په‌راویزی ژماره ٢٥.
- (٦٧) بیروانه: ده‌فته‌ری کورده‌واری. به‌رگی یه‌که‌م. ل ١٧.
- (٦٨) یوسف عه‌تا له ١٢٨٥هـ (١٨٦٩/١٨٧٠)ی میلادیدا له دایک بووه له ١٣٧١هـ (١٩٥١م)دا مردووه و کاتی ژبانی شیخ ره‌زاش مو‌فتی نه‌بووه.
- (٦٩) بیروانه: ده‌فته‌ری کورده‌واری. به‌رگی دووهم. ل ٣-٨٥.
- (٧٠) بیروانه: ده‌فته‌ری کورده‌واری. به‌رگی سییه‌م. ل ١١٣.
- (٧١) ئەم حیکایه‌تەم بەم جو‌ره‌ی دواییان، له دۆستم شێخ عه‌تای شێخ جه‌مالی تالەبانی بیستوو.
- (٧٢) بیروانه: ده‌فته‌ری کورده‌واری ح. به‌رگی یه‌که‌م. به‌غدا، ١٩٧٠.
- (٧٣) سێ به‌رگی ئەم کتێبه‌م ناوی نراوه «حاجی قادری کو‌یی» به‌لام له‌و ١٢٠٠ لاپه‌ره‌یه‌ی سێ به‌رگه‌که‌دا، ئەم لاپه‌ره‌و دێ‌پ به‌ وردی بژمێرین، هه‌ر سه‌ده لاپه‌ره‌یه‌کی باسی حاجی قادره‌و ئه‌ه‌وێتر باسی گه‌لێک شتی دوورله‌وی تێدا کراوه. ئەمه‌ش به‌ پێی په‌یره‌وی لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی تازە، له‌ نرخێ کتێبه‌که‌ که‌م ده‌کاته‌وه.
- (٧٤) مه‌سه‌عوود محهمەد. حاجی قادری کو‌یی.
- به‌رگی یه‌که‌م. به‌غدا ١٩٧٣.
- به‌رگی دووهم. به‌غدا ١٩٧٥.
- به‌رگی سییه‌م. به‌غدا ١٩٧٦.
- (٧٥) نووسینه‌کانی مه‌سه‌عوود محهمەد خو‌یم ته‌نیا له‌ پووی ئیملاره ده‌ستکاری کردوو. چونکه‌ ئه‌و چه‌شنه ئیملایه‌ی ئه‌و پێی نووسیوه، ته‌نیا له‌ چاپخانه‌که‌ی مه‌جمه‌عی عیلمی کوردیدا هه‌یه‌ و له‌ چاپخانه‌ی تر دا ده‌ست ناکه‌ون. ئەمه‌ بێجگه‌ له‌وه‌ی که‌ زۆربه‌ی نووسه‌ران ئه‌و ئیملایه‌ی مه‌جمه‌عیان لا په‌سند نه‌بوو. ته‌نانه‌ت ئه‌نجومه‌نی

مەجمەع خۆى لە دوا كۆيۈنەنەويدا (پاش لادرانى مەسعود مەمەد لە ئەندامىي مەجمەع) بېرىرى دا بوو كە لەو ئىملايە لادەن و بگەرپنەو سەر ئەو ئىملايەى نووسەران پىتى دەنوسن و لە چاپخانەكاندا ەن.

(۷۶) حاجى قادرى كۆيى. بەرگى يەكەم. ل. ۲۹۸، ۲۹۹.

(۷۷) حاجى قادرى كۆيى. بەرگى دووهم. ل. ۲۷۴، ۲۷۵.

(۷۸) لە باسى شىخ رەزا و شىعرى دلداريدا موناقلەشەى ئەم رايە دەكەين.

(۷۹) حاجى قادرى كۆيى. بەرگى يەكەم. ل. ۴۱.

(۸۰) نووسەر لىرەدا دەكەوتتە تاقەوہ بوون (ئەبستراكت، تەجرىد) ئىكى گەرەوہ. خۆى و مەسەلەكە لە شوئىن و كات (زەمان و مەكان) جيا دەكاتەوہ. ئەوہى لە بىر نىيە كە ئەو دىرپە بە سۆزەى ەمدى بۆ شىخ مەحمۇدىك و تراوہ كە رابەر و جىي ەيوای كورد بووہ. دەسلەلاتى ئىمپىريالىزمى ئىنگلىزى بەرەو ەندستانى دوور خستۆتەوہ و خەلكەكە (لەودا) چاوەرپنى ەلھاتنەوہى ئەستىرەى ەيوأ بوون .

سۆزى ئەو دىرپەى ەمدى ئەوئەندە بەتەين بوو كە زۆر پاش برانەوہ و پاش مەرگى شىخىش لە شىعرى كوردیدا دەنگى داوئەتەوہ:

بەرآنان دەخىل دراوسىنى دلسۆز

ئىستە ئەو بەرت كېى لا ميوانە ؟...

ەوالى پىرسى لە دارىكەلى

شىخ لەوئى ماوہ يا لە سەيوانە...؟؟

[دىلان. بەغدا، ۱۹۶۹. ل. ۸۱]

نووسەر ەقى تەواوى ەيە، كە سۆز و ەستى خۆى بەرامبەر بە باوكى دەرپرېت. بەلام لەم جىگەيەدا و لەم بابەتە بەراوردەدا شتىكى تر دەگەيەنئىت، كە بەلاى خۆيەو نەبىت لای كەسى تر ناگونجىت.

(۸۱) حاجى قادرى كۆيى. بەرگى يەكەمى. ل. ۴۱.

(۸۲) برۋانە: دەفتەرى كوردەوارى. ب. ۲. ل. ۳۱-۳۳.

(۸۳)

تېيىنى: نووسەر شىخ رەزاي خستۆتە ئەو فەلەكەوہ و گەلەك چىرۆكى نرخدارى گىزۋاوتەوہ. بەلام لە شوئىنكدا نەبىت ئەوئىش بە مەبەسى گەرەكردن و «حاجى ەبدوللا» كردن بە «حاجى كاكەوللا». ەيچ خۆى لەو دوو دىرپەى شىخ رەزا نەداوہ كە وتوويەتى:

حاجی عەبدوللّا لە ئادەم فیلترە

با و جوووی مەرتەبەیی پێغەمبەری

ئەم بەسەد شەیتان لە کۆیە دەرنەچوو

ئەو بە شەیتانیکی لە جەننەت دەریەری

[بروانە: دیوانی شیخ رەزای تالەبانی. بەغدا، ۱۹۴۶]

مەسعود محەمەد لە ھەموو کەس باشتەر دەتوانیشت ھۆ و چیرۆکی ئەم دوو دیزە تۆمار بکات. دوو دیزەکە لە باریدا ھەیە بە ستایش یا بە ھەجوو لیک بدزیشتەو. بۆ ھەموو ئەو کەسانەش کە شیخ رەزا ھەجووی باو و باپیریانی کردووە، تازە قسەی شیخ رەزا وەک قورری زستان وایە. دەبوو نووسەریش ھەر وای تەماشای بکات.

(۸۴) «نە مەحکوومی» بیستراو و لە دیوانەکەشدا ھەر وایە. بروانە دیوانی شیخ رەزای تالەبانی. بەغدا، ۱۹۴۶. ل. ۳۴.

(۸۵) دیسان تاقەو ھەبوونیکی ئاشکرا لێردا دیارە، نووسەر تەنیا چەند شاعیریکی ھاوچەرخە حاجی دەکات بەنموونە، بە شیعری کوردیی پیش حاجی و پاش حاجیدا ناگەرێت، تا دەیان نمونەیی سۆزی نیشتمان پەرورەری و لە چوارچێوەی شار و ناوچەیی خۆ چوونە دەرەوە ببینێت. خانی خەلکی جزیرە نییە، بەلام نەمریی دا بە پوژانی گەشاوویی جزیرە. لە شیعری سەدەیی بیستەمیشدا نمونە لە ژماردن نایەت: ھەموو ئەو شیعرانەیی زیوەر و پیرەمێرد و ھەمدی کە بۆ کوردی ژوروو و تراون، وینەیی مەھاباد لە بەرھەمی دەیان شاعیردا، زۆر دیاری ڕەنگینی قەدری جان و جگەرخوازین، «خانەقین»ی زیوەر... ھتد.

(۸۶) بروانە «حاجی قادری کوژی» بەرگی سییەم. ل. ۲۰۷.

(۸۷) لە لاپەرەیی دواي ئەویدا نووسەر بی ناو ھێنان ئیشارەتی چاپیکەوتنیکی نووسەری ئەم وتارە دەکات لەگەڵ نوینەری گۆڤاریکی لوینانیدا (بروانە: بیروت المساء، بیروت آب ۱۹۷۴) کە گوايە لەویدا ھەر ناوی نالی و گۆران ھاتوو و ناوی حاجی قادر نەھاتوو. ئەمەش دەکات بە بەلگەیی ناوچە پەرستی (ڕۆشنبیری سەردەمی ئاتۆم و ئاسمان گەردی) (حاجی قادری کوژی. ب. ۳. ل. ۲۰۸) بەلام مەسعود محەمەد خۆی لەو گۆیل کردوو، کە باسەکە لە بابە تایەری ھەمەداننێیەو دەستی پیکردوو و زۆر باسی خانی کراو و باسی (نالی و گۆران) لە باسی زمانی ئەدەبیی سەردەمدا ھاتوو، کە ئەوان دوو کۆلەکەیی گەورە، نە نالی و نە گۆرانیش ھیچیان خەلکی شاری سلێمانی نین. خۆی لەوێش لاداو کە نووسەر لەباسی شیعری ئەم سەردەمدا سی شاعیری کردوو بە نمونە کە تەنیا یەکیکیان خەلکی سلێمانیە. بەلام ھەر لەو دەورەیی ئەتۆم و ئاسمان گەرییەدا

نووسەر خۆی ھەر کۆیە و بنەمالەکی خۆی دەبیتیت، که شوین و جینگە و خزمەتیان دەچیتە پیزی دەیان ئەگەر سەدان بنەمالەیی چەند پشت مەلای تری کوردستانەو نەبیت. وەك: بنەمالەیی زەھاوی و قزڵجی (تورجانی زانە) و شیخی قەرەداخ و تەکیەیی چاوماری سلیمانی و قازیانی سابلاخ و چروستانی و مەلای پوژرەییانی و شیخی بێژوئی... ھتد. تەنانەت نووسەر خۆی، یەكێك لە دیارترین و گەورەترین بنەمالەیی ئەم زنجیرەییە کە بنەمالەیی ھەیدەرییە و ئیستای تیکۆشان و فیداکاریان بەردەوامیی چەند سەد سالی کۆششی زانستیانە، زۆر بچوک دەکاتەو و دەنووسیت: پیاوی وەك «ئێبراھیم ھەیدەری» ھەبوو کە مەلایەکی ھەولێری بوو و بۆتە (شیخو لئیسلا) یش (بروانە: حاجی قادری کۆیی. ٣، ١٩٨١). تەنانەت لە شوێنێکدا بۆ مەبەسیکی تر بە ناچاری بەلام زۆر بەساردی باسی مەلایەتیی شیخ ئێبراھیمی ھەیدەری کردوو. (ب. ٢، ٢٩٦) بەلام خۆی لە باسی نیشتمانپەرورەیی ئەو نەداو. ئەگەر نووسەر لێرەش باسی ئەوێ نەبیسیت، ئەوا وەك نووسەری ئەم وتارە، کۆچ کردووان مەمدووح سەلیم و قەدری جەمیل پاشا و ئەکرەمی جەمیل پاشای دیو، دەبیت ئەو یادگارانی ئەوان دەربارەیی شیخ ئێبراھیمی ھەیدەری و پشتگیری کردنی لە کۆمەلەیی ھێڤی و پێکھراوی قوتابیانی ئەستەموول و خەلیل خەیاڵی بۆ نووسەری ئەم وتارەیان گێراوەتەو، بۆ ئەویشیان گێرابیتەو. ئەمە وای لە نووسەر کردوو بە لەپەرەزیشدا بێت ناوی مەلایەکی ناوداری سلیمانی نەبات، وەك ئەوێ دێرێکی حاجی مەلا رەسوولی دێلێژە لای ئەو کراو بە شیعری حاجی قادر. کە ئەو دێرە لە ھیچ شوێنێکدا نەدراوەتە پال حاجی قادر و لە زۆر بەلگەیی لای نووسەری ئەم وتارەدا بە شیعری حاجی مەلا رەسوول زانراو.

(بروانە: گۆقاری کۆری زانیاری کورد. بەرگی ١، بەشی یەكەم، بەغدا، ١٩٧٣ ل ٣١٩. ھەروەھا: حاجی قادری کۆیی. بەشی یەكەم. ل ١٢٣).

شایانی باسە کە دێرەكەش بەم جۆرە:

بۆ ئەم سەفەرە ئەسپی بەزینت پییە

من ناگەمە تۆ ئەسپی بەزینم پییە

نەك وەك ئەوێ مەسعوود مەحمەد نووسیویە:

تۆ خۆش دەبەزی ئەسپی بەزینت پییە

من ناگەمە تۆ ئەسپی بەزینم پییە.

(٨٨) لە وتاری دووھەدا و لە باسی نیشتمانپەرورەیی شیخ رەزادا بە فراوانی دێینە سەر ئەم باسە.

(٨٩) حاجی قادری کۆیی. بەشی سییەم. ل ١٤٢، ١٤٣.

- (۹۰) دیوانی حاجی قادری کوئی. چاپی سیئہمین. ههولیر، ۱۹۶۹ ل ۱۱۸.
- (۹۱) له دیوانی دهستونوسی حاجی مهلا رهسوولی دلیژه (موخلیس) وه (۱۸۳۵-۱۹۲۷) وه رگپراوه. (تییینی: دوو ههزرت، کاک ئهحمهه و شیخ حسینی قازی دامهزینهری پهخشانی کوردین).
- (۹۲) هجری دده. تحفهء سلیمانی. بهغدا، ل ۱۵-۱۹.
- (۹۳) له کوئایی ئهه باسکردنهی نووسینهکانی مهسعوود محمههه و شیخ رهزادا دهبیئت ئهوه دهستنیشان بکریت که ئهگهر ئهه لیكدانهویه، له پرووی پهپرهوی زانستی نووسینهوه ههندیك لادانی له باسهکه خوئی، واته باسی شیخ رهزا تیدا بیئت، ئهوه ناچاریه و لای نووسهری ئهه وتاره دیاره. هۆکەش ئاشکرا لهوهدایه که پهپرهوی نووسینی مهسعوود محمههه خوئی له میتۆدی نووسینی تازه دووره. له چهند دپړیکدا کورد وتهنی: له ههزار ئاش دهکات. بۆکهسیک له نووسینهکانی ئههویش بدویت یا ناچاری ئهه لادانه دهبیئت، یا دهبیئت خوئی له باسی ئهه به دوور بگریت.
- (۹۴) برپاوه: یادی پیرهمیژد. بهغدا، ۱۹۵۰.
- (۹۵) رۆژنامهی «کرکوک». کرکوک، ۱۹۳۰/۱۱/۲۸.
- (۹۶) ئهه سهراچاویه.
- (۹۷) هجری دده. تحفهء سلیمانی. بهغدا، ۱۹۳۵. ص ۲۵.
- (۹۸) لیژهدا شاعیر له دوو وشه «تاله‌بان» و «رهزا» دوو تهورییهی دروست کردووه. «تاله‌بان» ناوی عهشیرهتهکهی شیخ رهزایهه ههه به (طالبانی ههق). واته ههق حه خوان دهخوینریتهوه. دیاره وشه (رهزا) ش لیژهدا ناوی شیخ رهزایهه و (رهزابوون) یشه.
- (۹۹) زرووفی چاپههههه و بلاوکردنهوهی کوردی و دهکات نووسهران، ههر دهرفهتیاان دهست کهوت، ئهوهی لهبه‌دهستیاندایه بلاوی بکهههوه.
- سامانی سهه به شیخ رهزا زۆره، نهک دهرفهتی تر نهبیئت، و له پاشکۆی ئهه وتارهه دوو شتی بچوک دهخهینه سهه ئهه سامانه.
- (۱۰۰) ئهه دیره و ئهه چیرۆکهه له نووسهه مهستهفا هۆشهنگ «هه‌مه‌بۆر» بیستووه.
- (۱۰۱) لیژهدا دهتوانین «ئه‌خیلا»، به ئیملاي کۆن به دوو جوړ بنوسین «أخ الله» و «أخلاء» و ههه یه‌که‌شیان مانای خوئی ههیه، واتا: برای خوایی یا دینی، یاخود: دۆستان.
- «تییینی: زۆر سوپاسی دوکتۆر مارف خه‌زنه‌دار دهکهه که سهراچاوه تورکییه‌کانی خسته به‌دههستم و لهه رووه‌شهوه بۆ هه‌ندیك سهراچاوهی کوردی سوپاسی کاک عه‌بدوره‌زاق بیمار دهکهه».

شیخ رہزا دوور لہ شہرہ جوین

سەرەتا

هەك لە سەرەتای بەشی یەكەمدا نووسرا، مەبەسی ئەو باسە ئەوە بوو كە دوور لەو مەیدانی شەرەجیوینە شێخ رەزای پێ ناسراوەو پێی بوو بە گەورەترین شاعیری ھەجووی كوردی، لە بەرھەمی شێخ رەزا بدوین و شاعیری و ئەفراندنی^(۱) بخەینەپوو و ئەو ئەنجامە درخەین كە مەبەسە، ئەویش ئەوەیە كە شێخ رەزا شاعیریکی گەورە مەیدانەکانی تری شیعری کلاسیکی کوردییە و ئەگەر ھەجووکانیشی نەبوایە، بە بەرھەمەکانی تری ھەر دەبوو بە شاعیریکی ناواری بەدیمەن.

بنکەئەم باسە ریزە وتاریك بوو كە لە ئیستگەئە کوردیی بەغداوە خویندرا بوو. بەلام كە بەپێی میتۆدی لیکۆلینەوی زانستی و بۆ خەستکردنەوی باسەكە چووینەو ھەر ئەو سەرچاوانەئە باسی شێخ رەزایان کردوو، لیکۆلینەوی سەرچاوەکان لەخویدا بوو بە باسیکی سەرەخۆ و لەگەڵ ئەم باسەدا كە خۆی مەبەس بوو، لە چوارچۆی لیدوانی شێخ رەزادا لە بەرگێكدا یەکیان گرتەو. دەمێكە ئەو بریارە بەسەر شێخ رەزادا دراو، كە یەكێكە لە شاعیرە گەورەکانی پێرەوی کلاسیکی کرمانجیی خواروو. ئەگەر لەبەر ئەوەش نەبێت كە لیدوانی شاعیریکی کلاسیکی ھەندێك جار پێرست گرتنی رەخنە و میژووی ئەدەبی کلاسیکی تۆمارکردنی دەوێت، ھەر باسەكە خۆی كە تەرخانکردنی خانەییەکی جیا یە بۆ باسی ھەجووی شێخ رەزا و لێ نەدوانی ئەو خانەییە، وامان لێ دەكات كە مەبەسەکانی شیعری لە بەرھەمی شێخ رەزادا چیا بكەینەو و یەكە یەكە لێیان بدوین و ئەوسا بگەینە ئەنجام.

ھەر لەبەر ئەمە باسەكەمان كرد بە چەند سەرناوێك، ھەرسەر ناوی نیشانەئە مەبەسیکی شیعری شێخ رەزایە، پێرەو كە بوو بە لاسایی رەخنەئە کلاسیکی ئەدەبیات بە لە جەوھەریشدا و لە بۆچوونیشدا وانەبێت.

شێخ رەزا لە ھەموو مەبەسەکانی ئەوسای شیعردا بەرھەمی ھەیە، لە ھەندێكدا رەسەنی سۆزی مەزناوەئە شاعیر دیارە و لە ھەندێكدا شاعیری کلاسیکییە و

دهبیت مهرجی بوونه شاعیر بهجی بئیت. باشر وایه که له توئی باسه که دا ئەم برپاره بهسه لمئیریت.

تیکرا دهتوانین به پئی مهبس شیعری شیخ رەزا بەم جوړه دابهش بکهین.

۱- شیعری دلدارۍ ۲- شین ۳- شانازی ۴- ستایش ۵- بهرو
نیشتمانپهروهری ۶- تهسهوف ۷- شاعیر و رژیم عوسمانی ۸- باری ژبانی
خوی و ژبانی کومه لایه تی.

شیعری دلدارۍ

شیعری دلدارۍ، په کیکه له کولکه کانی ئه دهبیات و شاعر، دهنګی شیعری دلدارۍ
رؤژمه لاتیښ له ناو هارمونای شیعری مروّقایه تیدا ئاوازیکی بلنده. له بهر ئه وه
شاعیر و دیوان بی سۆزی دلدارۍ ناګونجین، له ئه دهبیاتی رؤژمه لاتدا سی جوړه
شیعری دلدارۍ دیاره.

یه که میان: دلدارۍ بۆ لاساییکردنه وه، واته: شاعیر هر بۆ ئه وهی دیوانی شیعری
له مهبسیکی گورهی شاعر چول نه بیت، شیعری دلدارۍ وتوه.

دووه میان: شیعری دلدارۍ راسته قینه یه، که ئه میان لای شاعیرانی سو فی به
عشقی مه جازی دانه نریت. ئەم چه شنه زورتر واقعییه، با له پرووی
روخساره وه، وشه کاری ناواقعی بۆ به کارهاتبیت، دیاره جوانی
دلدار لهم به شنه زورتر به دهووری جوانی له شدا ده سووړیته وه.

سپیه میان: ئه وهیه که سو فیان عشقی حه قیقی پی ده لین.

سهرنه که وتن له عشقی سهر زه میندا شاعیر بهرو خه یال و عشقی ئاسمان
ده بات (۲).

شیعری دلدارۍ کوردی هر ئەم به شکر د نه هله دگریت و لادان لهم سی چه شنه
و بهرگی دابهش کردنی ئه دهبیاتی عهره بی به زور به بهر برین له زور له خو کردن
و نه شارم زایه وه دیت (۳).

شیخ رهزاش وه که هموو شاعیرانی تر، دیوانی شیعری له شیعری دلدارۍ به تال
نییه. بۆ لیکدانه وهی ئەم مهبسه ش له شیعری شیخ رهزادا دهبیت یه که مجار

هەندیک دیری بەنرخێ تۆمار بکەین و ئەوسا لێی بکۆڵینەو:

شێخ رەزا وتووێتی:

پۆژێ نەبوو ئەم دولبەرە بێ رحمە وەفاکا
جاری نەبوو ئەم کافرە شەرمی لە خواکا
حەیرانن ئەتیببا لە عیلاجی مەرەزی من
لوقمانی ویسالت مەگەر ئەم دەردە دەواکا
کاری کە غەم و دەردی فیراقت بەمنی کرد
سەرما بە هەتیو، ببە دەواری شپی ناکا
دیوانەییە شەخسی کە بە غەیری لەبی لەعلی
وەک شاهی سەکنەدر، تەلەبی ناوی بەفاکا
تاب و تەبی ئاتەشگەدەیی هێجری وەکو شەمع
نزدیکە منیش، واریدی سەحراييی فەناکا
لەم پێگەییە، تەقدیری ئەزەل وابوو کە ئیمە
پامالی جەفا بین و پەقیب سەیر و سەفاکا
رۆح و دل و دین هەرسی دەکەم بەزل و نیسانی
کامی دلی من گەر لە لەبی لەعلی پەواکا
سەردانی لە پێی عەشق (رەزا) لازمە عاشق
بۆ یار سەرو مالی سوپەری تیری قەزاکا^(٤)

لێرەدا ، وەک زۆر مەبەسی تری هۆنراوەی شێخ رەزا، دەتوانین بڵێین شاعیر
پەیرەو کەریکی سەرکەوتوو قوتابخانەی نالییە. بەلکو ئەو پەیرەوییە لە هەموو
ئەو پارچانەی شێخ رەزادا کە بۆ دلداری تەرخان کراون دیارە. شێخ رەزا پەیرە
و کەری نالییە و قوتابی نالی نییە، چونکە شێخ رەزاش شاعیریکی گەورەییە و
ئەو ناوی قوتابیتی لێ دوور دمخاتەو، ئەگەر وا نەبێت، بێ سێ و دوو دەتوانین
هەموو شاعیرەکانی خواروو (واتە شاعیرە کۆنەکان) لە مەیدانی شیعری دلداری

و ئەقیندا بە قوتابی نالی دابنئین، ئەگەر لەبەرگەورەیی نالیش نەبێت، هەر لەبەر ئەوەش نالی بەو دیالیکتە کە بوو بە زمانی ئەدەبیی ئەم سەردەمەمان یەکەم شاعیری ئەم چەشن و مەبەسەیه. لەو پارچەیهی (شیخ رەزا) دا شەقڵی نالی بە هەموو دیمەنەکانی پارچەکەوه دیار بوو.

جاری هەر ئەم چەشنە کیش و قافیەیه بە ئاسانی لە دیوانی نالیدا دەدۆزێتەوه.

.....وہفاکا لە خداکا

..... دەواکا

هەروەها گەلێک وینەو وشە دارپشتن (واتە عیبارەت) ی پارچەکە تەواو لە شیوە دارپشتنەکانی نالی دەچێت. بۆ نموونە هەر لێرەدا: (ئەم دولبەرە، بێ رحمە)، (وەفاکا)، (شەرمی لە خدا کا)، (حەیرانن ئەتیببا) (لوقمانی ویسالت) (غەمی دەردی فیراقت) (سەراما بە هەتیو، با بە دەواری شێ) (دیوانەیه، لەبی لەعلی، شامی سەکنەدەر، ئاوی بەقا، هێجری وەکو شەمع، واریدی سەحراپی فەنا، تەقدیری ئەزەل، پامالی جەفا، کامی دلی من، سوپەری تیری قەزا) دەبینین، کە ئەم چەشنە دارپشتن و وشە لێکدانە، ئەگەر هەر وەک خۆیان، یا بلێین (کوت و مت) لە دیوانی نالیدا نەبیرن، ئەوا وینە ی دارپشتنەکە ئەوەیه کە لە شیعری نالیدا هەیه، یا ئەوەیه کە نالی دایمەزاندوووە و شاعیرانی تر، یا دارپشتن و لێکدانە وەکی دووبارە دەکەنەوه، یا لە وینە ی ئەو شتی تازە دادەرپژن و ئەمەش هەر دەیانکاتەوه بە قوتابی پەپرە و کەری قوتابخانە ئەدەبیەکی دەوری بابان، کە نالی و سالم و کوردی سێ شاعیری سەرەتاکەینی و پەپرە و کراو و دامەزرێنەر و لە کۆری ھۆنراوی دلداریدا نالی لووتکە ی هەموو و پەپرە وەکەیه، ئەگەر لە پروی زمان و هەموو دیمەنی پەپرە وەکەوه رابەر و دامەزرێنەری نەبێت.

نموونەیهکی تر پارچە ی «دەردی حەبیب»^(۵)، لەویشدا تەواو هەندیک دیمەن و وشە لێکدان و دارپشتی شیوەی نالی و پەپرە وەکی نالی دەبینین. هەر بۆ نموونە – شتیکی ئاساییه کە ئەم چەشنە دارپشتنە لە شیعری پێش شیخ رەزادا وەک خۆیان، یا لە وینەیه ببینین:

«دەمکوژى ھۆكۈمە، دەردى ھەبىب، دەس لە يەقەم (يا- يەخەم) بەردە تەبىب، گەردانى بلوورينت، تالەم نەحسە، ئازارى فىراق، دەولەتى ۋەسلىم نەبى بە نەسىب، چاۋى فەتئانى تۆ، يەك عىشۋە، دلى غەمزەدە، پراحتى جان، بېچارە لە ژىر بارى فىراق، تەرەحوم بە غەرىب..»

ئەم پارچەيەش ھەر دىمەنى پەيرەۋە ئەدەبىيەتتىكى نالىي تىدا ديارە، بەلام دوايىيەتتىكى تەۋاۋ بەرەۋ پەيرەۋە گەشتىيەتتىكى شىخ رەزا خۇي دەروات. ھەر خامە پەر گالەتە پىكرىدەن و كارىكاتۇر نەخشانەتتىكى شىخ رەزا بزر نابىت. ۋەك ئەۋگيانى گالەتە و پىكەنەن دروستكرىدەن و نارەزايى دەربرىنە كۆمىدىيە لەناۋ جەرگە شىعرى ئەقەن و دلدارىشدا نەتۋانى خۇي لە شىخ رەزا جيا بىكاتەۋە، بۆيە وىنەي رەقىب دەكات بە وىنەيەكى كارىكاتۇرى:

ۋەرە دەستى بخەمە گەردەنى بلوورينت

تا ۋەكو سفرە لەداغا بدېرى ۋرگى رەقىب^(۶)

پراستە لەھەموو ھۆنراۋى دلدارى و ئەقەنى پىش شىخ رەزادا باسى رەقىب كراۋە و باسى دەرد و ئازارى دەستى رەقىب و دەرد و ئازار نۆشىنى رەقىب بە دەست ۋەسلى يارانەۋە خراۋەتە سەر كاغەز، بەلام رەنگە، ھەر وشەي كەمىك نازك و ئەدەبىي.. با رەقىب بمرى، با خەم بخوات، يا ئەۋپەرەكەي شەق بەرىت» ببىنەن. بەلام واديارە شىخ رەزا لىرەدا ئەم قسانە نازانەت و ھەر شىخ رەزاكەي كۆپى ھەجوكرىدەن و كارىكاتۇرى ناھەزان دروست كرىدەن، لەبەر ئەۋە لە جىي (شەق بەرى، بمرى) ۋ ئەم چەشەنە شتەنە رىك و رەۋان قەسەي ناۋ خەلەك دىنى و دەيخاتە دىرى ھەلبەستەۋە: (ۋرگى بدېرى رەقىب)، كە ئەمەيان لەگەل مىزاجى شىخ رەزا خۇشيدا زىاتر رىك دەكەۋىت^(۷). خامەي كارىكاتۇر نەخشەكرى شىخ رەزا لە شوپىنكى ترىشدا دىتەۋە ناۋ ئەم پارچەيەۋە كە دەبى بۆ وشەي ناسكى ئەقەن و دلدارى تەرخان كرابىت، ئەۋىش لەۋەدا كە دەلەت:

شىخ دەگۆرپىتەۋە گەر چاۋى بەزولفت بىكەۋى

خەرقەۋ و سبىحە بە زەننارو چىلپاۋ و سەلىپ^(۸).

ئەم و ینەیهی شیخ که (خەرقە و تەسبیح) لە پێگەی زولفی ئەو یارە نازدارەدا بگۆریتەو بە زەننارو چلیپاوو سەلیب، هەر وینەیی ئەو شیخەیه که شیخ رەزا بەو پەڕی گالته پیکردنەو پووی تی کردوو و وتووێتی:

لازمە بو شیخ سبەینان گورگە خەو

تا بلین شیخ عابیدە و نانوی بە شەو^(۹)

بێگومان ئەم چەشنە وینەیه لە ئەدەبیاتی کوردیدا شتیکی تازە نییه. چونکە چیرۆکی شیخی سەنعانی فەقی تەیران هەمووی وینەیی ئەو شیخەیه که (خەرقە و تەسبیح و مۆرید و ئایین) ی بە زولفی یارگۆرپیەو و لەو پێناویدا هەمووی کرد بە زەننار و چلیپا و سەلیب و تەنانتە شوانیی بەرازی بەلاو لە کونجی تەکیە و خانەقا پی باشتەر بوو، ئەو شیخ سەنعانی ئەحمەدی خانی پوو دەکاتە پەرەردگار و بەم جۆرە باسی دەکات:

شیخی^(۱۰) وەکو پێنجە حەج بزاری

دین کر تە ژ بو کچا کوفاری^(۱۱)

هەر وەک ئەو وینەیهی شیخ رەزا لە پێش ئەودا لە گەلێک دێری تری شیعری کوردیدا دەبینین، وەک ئەوێ خانی لە زمان دەستە خوشکانی زینەو پوودەکاتە زین و دەلی:

سەرخۆش^(۱۲) کە مەلان بە غەنج و نازان

شیخان توو بشینە بەر بەرازان^(۱۳)

بەلام، با ئەم وینەیهی شیخ رەزا لە شیعری کوردیی پێش ئەویشدا هەبێت، ئەم دێرەیی ئەو هەر بە زادهی بیرری خۆی و شیوەی گالته ئامیزی خۆی دەزاندری و دەتوانین ئەم چەشنە وینانە بە تالێک بزانی که هۆنراوێ ئەقین و دلداریی شیعری شیخ رەزا ببەستێت بە هۆنراو بەناوبانگەکانی کۆری هەجوو و گالته پیکردنی شیخ رەزاو. هەر وەک ئەمەش دەبێتە بەلگەیەکی تری ئەو بێراری پێشو و ئەم دوو مەبەسەیی شیعری شیخ رەزای بەیەکەو بەست، هەر وەها لە مەیدانی وەسف و دلدارییەکانی تری شیخ رەزادا بەلگەیی زیاتر بوو ئەو بەیەکەو بەستە

شاعىر وتوۋىيەتى:

سەرو و نەى چىن كە لەگەل قامەتى توبىئە نەبەرد
شەكەرى خواردوۋە نەى، سەرو، سەرى داۋە لە بەرد
گەر دەلىلى ۋەكو نوقتەى دەھەنت نەبوايە
منىش ئىنكارم ئەكرد ۋەك حوكەما جەۋھەرى فەرد
لىى دەپارېمەۋە ئەى رۇخى پەوانم تو خودا
چىيە دەرمانى دلم، پىم دەلى، لاچۆ دلدەرد(۱۴)

لە شىعەرى كوردىدا و لە ھەمو ھۆنراۋەى عەشق و دلدارىي رۇژھەلاتدا، زۆر
جار ئەو وىئەيە دەبىئىن كە بالآ تەشبيە بكرى بە سەرو نەى يا تەنانت يار لە
سەرو و نەى بە بەرزتر و پىكتەر دانراۋە، بەلام خامەى شىخ پەزا ئەمەش لە كۆرى
ھىمنى و تەشبيھى ناسك و ھىۋاشەۋە دەباتە كۆرى بەزمەكەى خويەۋە:

سەرو و نەى چىن كە لەگەل قامەتى تۆ بىئە نەبەرد
شەكەرى خواردوۋە نەى، سەرو، سەرى داۋە لە بەرد(۱۵)

يا وىئەى دەست بە پروۋە نان و پىش تى كەردن و لى نەپرسىنەۋە و جەور و
جەفای يار لە سەدان دىرى ھۆنراۋەى كوردى و فارسى و توركى و غەربىدا
دەوترىتەۋە، بەلام لە شىۋەى پرو لى ۋەرگىپان و ۋەلام نەدانەۋە و شەرمكردندا، يا
بلىين ئەۋەش دەخرىتە قالىكى ناسكى پر بيانو ھىنانەۋە و پىچ و پەناۋە. كەچى
شىخ پەزا لىرەشدا پىچ و پەنا نازانى و خامەكەى ئەۋرەنگى جوانى لە بەردەمدايە.
ئەۋ دەنگانش بۆ پروكەشى و رازاندەۋەى شتى نارپك و ناشىرىن نىن و بۆ وىئە و
پوخسار گۆرپىن دانەنراۋن، بەلكو ئەۋرەنگانەى شىخ پەزا نىگاربان پى دەكىشى،
رەنگى پىكو پەوان و راست و واقىيى شت دەردەخەن، واقع و وىئەى راستەقىنە
لەبەرچاۋى شاعىر خۇيدا، واتە بەۋ چەشنەى خۆى دەيانىنى و خەلك نا. لەبەر
ئەۋە پىك و پەوان لىرەشدا وتوۋىيەتى:

لێی دەپارێمەوه ئەهی پۆحی پەوانم تو خودا

چییە دەرمانی دلم، پیم دەلی، لاچۆ، دلە دەرد(١٦)

له هەندێك پارچەدا شیخ رەزا وا دەبینین كە تەنھا چوو بێتە كۆپی دلدارییەوه و شیوەكەى خۆی لە دەست دا بێت، بەلام لە وێنەیەكدا، لە وشەیەكدا، لە دوو دیڕیشدا بێت، خامە راستەقینەكەى شاعیر دێتەوه كایەوه.

بۆ نموونە دەتوانین بروانینە پارچەى (دولبەرانی كۆیی)(١٧) كە تا دوا دیڕ یەكێك لە شاعیرانی دلدارى پەیرەوى مەلای جزیرى و نالى دەبینین، بەلام لە دوا دیڕدا خامەكەى شیخ رەزا رەنگە رەنگینە، پڕ لە پێكەنینە راستەقینەكەى پیشان دەداتەوه:

شاری كۆیی كە لەبەلەب لە بوتی نۆش لەبە
گەر قەلەك لێی بگەڕی، مەنبەعی عەیش و تەرەبە
دلەبەرانی بە مەسەل، هەر وەكو ئەشعارى من
كامى لى ئەگرى، ئەبێژى ئەمەیان مونتەخەبە
غارەتى عەقلى منى كردوو زبیا سەنەمى
عاریزى رەشكى قەمەر، قامەتى نەخلى روتەبە
نەوزەر ئاساو فەرەیدوون سیفەت و سەلم رەوش
شەیدە مانەندى سیاوش وەش و خوسرەو لەقەبە
عاریز و غەبغب و پوخسار و زەنەخدان و لەبى
نازك و تەرفەو و زبباو و بەدیع و عەجەبە
دلەبەر و زەرپكەمەر و جیلوگەر و عیشووە فرۆش
سەروى سیمین بەدەن و شاهید و شیرین لەقەبە
زالم و دل شكەن و دۆست كوژ و خەسم نەواز
عیسەوى دین و موغ ئایین و فەرەنگى مەزەبە
سیوى داناو، لە ژیر لێو، كە ئەمەم گۆی زەقەنە
زیوى خپ كردوو وەك گۆ، كە ئەمیشم غەبەبە

خواستى لىي ماچى (رەزا) كافىرە نەيدا و و وتى
نەى خوا لەم كۆرە شەيخ زادەيە چەند بى ئەدەبە (۱۸)

وەك بىنىمان دوايى ئەو ھەموو وەسفى و تەشەببە كۆكردنە وەيەى بە دېرېك
ھىنايە وەكەبە و تاوە بارىكە بزمىرى كە شەيخ رەزا بەيەكە وەدەبەستىت.

سەرەتا ھونەرى خويى لە كۆرپى بە لاغەت و تەشەببە رىزكردن و سوود لە
سامانى كلاسكى بىنىندا نواند و لە پال ئەو وىنانەدا كە لە شاعىرانى پىش خويى
وەرگرتبوو، ھەندىك ئەفراندن و ھونەرى خوشى ھاويشتە سەر پەيكەرى
ھونراوەكە وەك... مەنبەعى عەيش و تەرەبە، غارەتى عەقلى منى كردو، زىبا
سەنەمى، عارىزى رەشكى قەمەر، قامەتى نەخلى روتەبە، نەوزەر ئاسا، زەرەكەمەر،
جىلوەگەر، عىشوە فروش، سەروى سىمىن بەدەن، زالم و دل شكەن، دۆست كۆز،
خەسم نەواز... ھتد.

ھەر لەم مەيدانى بە لاغەتەدا، بەراوردى شەيخ رەزا لە گەل پىرەوى نالى دەرگىت،
بۆ نمونە زۆر جار لە وشە دارپشتن و دەرپرېندا دەبىت بە شاعىرىكى پەپرەويكەرى
نالى:

شەوى وەك زولفى يار و پووى ھەسوود و بەختى من تارىك
لەگەل دەيجوور و يەلدا وا حىساب كە ئەو ئەمانى بوو

ياخود:

كەسى ئەم سەروى پەدنايەى لەپى خست گەردەنى بشكى
چ زىبا سوورپەتى يارەب، چ شىرىن نەوجوانى بوو

ئەم چەشنە وىنە و وشە دەرپرېنانە، جوورى دەرپرېنى شەيخ رەزان لە چوارچىوۋى
پىرەوۋەكەى ناليدا، وشە و شىوۋەى ھونراوۋەى ئەو قوتابخانەيەن، بەلام بەخامەى
شەيخ رەزايەكە كە بۆ تارىكى دەرگەرى، زولفى يا پووى ھەسوود و بەختى خوى لە
تارىكىدا وەك يەك دىتە پىش چاو و ھەرسىكىشيان لە كۆرپى بە لاغەتى پەپرەوى
ناليدا دەكا بە سى تەشەببەى لە سەريەك كە رەنگە بتوانىن بەناوى شەيخ رەزاوە لە
ليستەى تەشەببەكانى كۆنماندا تۆماریان بكەين.

له هەندىك پارچەى ترى شىخ رەزادا ئەو تالى پيۋەندييەى تۆزى ناديارترە،
 بەلام پيۋەنديى بەو دارشتن و پەيرەوى بەلاغەتەو ديار و ئاشكرايە لەگەل ئەوەشدا
 لە ديمەنى گشتى و پوخسارى چوارچيۆەى قەسىدەكاندا شتىك ديارە كە قالبى
 لاسايىكردنەو لە شىخ رەزا دووربخاتەو و شەقلى تايبەتتى ھۆنراوۋى دلدارىي
 شىخ رەزا دەربخات. ئەمانە پارچە ھۆنراوۋەكە لە ديوانە چاپكراوۋەكى شىخ
 رەزادا بە ناوى (كاكە جاف كورپى كەرىم ئاغا) (۱۹) ۋە چاپ كراوۋ. بەلام قەسىدەكە
 لەو ناچىت كە بۆ دۇستىك يا ناسياوۋىك يا بلۋى بۆ پياوۋىكى جاف و تراپىت. بەلكو
 زۆر باش ئەو ديارە كە بۆ كچە جافىك و تراوۋ رەنگە پارچەكە ديارى بىت و بۆ
 كاكە جاف نىرراپىت (۲۰).

ئەم پارچەيە، ۋەك و ترا، شيۋەيەكى تايبەتى و ديمەنىكى جياكردنەوۋى
 شاعىرى لە شاعىرانى تر تىدا دەبينرۋىت. ھەرچەندە بە تىكرۋ ھەر قەسىدەيەكە لە
 بەرھەمەكانى پەيرەوى نالى لە شىعرى دلدارى و ئەقىندا.

شېرىن ۋەكو خوسرەو پىسەرى ھورمزە (۲۱) جافە
 چاو مامزە، لىو قىرمزە، ئىمان سزە، جافە
 چاوى رەش و فەتەنى ۋەكو شەبىروى عەييار
 دىن و دل و ئىمانى دزىوم دزە جافە
 بورھانە لەسەر قودرەتى حەق ئايەتى حوسنى
 بۆ دەعوەيى ئىسپاتى خودا موعجىزە جافە
 ئاشووبى جىھان، فیتنەيى ئافاقە نىگاہى
 يەك نەفسە جىھانى لە دەسى عاجزە جافە
 بۆ كەشمەكەش و عەربەدە موژگانى سىياھى
 ۋەك لەشكرى «تەيموور» و سوپاى (چەنگزە) جافە
 تەنیا نە (رەزا) بۆى بووئە بەندەيى فەرمان
 فەرمانى لەسەر شاھو گەدا نافىزە جافە (۲۲)

جارى بالاي ھونەرىكى تايبەتى بوەستىن و ئەوسا بىيەنەو سەر پارچەكە. لە
 بەلاغەتدا چىي پى دەلین بابىلین (۲۳)، بەلام بە پىوانەى ئىستامان مۇسقىايەكى

یہ گگرتو و ہارمونیایہ کہ ہم پیزکردنہا دہبیین کہ دہلّیت: «چاو مامزہ، لیو قمرزہ، ئیمان سزہ، جافہ...» یا لہ پہرہوی کوندا لای وشہ و داپشتنی وک: چاوی رہشی فہتتاتی، قودرہتی حہق، ئایہتی حوسنی، ئاشووی جیہان، فیتنہیی ئافاقہ نیگاہی، موژگانی سیاہی و تہشبہ کردنیان بہ لہشکری.. تہیمووری لہنگ.. و سوپای.. چہنگیز خان «یا «فہرمانی لہسہر شاہو گہدا نافیزہ».

ئہمہ و وشہ و جوانیی وشہ، بو بردنہوہ سہر خانہی تایبہتی شیعری دلداریش، جوانیی پارچہکہ وامان لی دہکات کہ بہ جوان بینینیکی (عجاب) راستہقینہ ببیین و ئہم پارچہی لہ خانہی لاساییکردنہوہ و دلداریی تہقلیدیدا دانہنّین. رہنگہ سوزیش دیار بیت، بہلام ئہو برژاوییہ و دووکہل و بو چرووکی بہدی ناکریت.

پیش ئہوہی بگہینہ دوا ئہنجام، دینہوہ سہر وینہی تری شیعری دلداریی شیخ رہزا.

بو ئہوہی شیخ رہزا بہ یہکک لہ شاعیرانی قوتابخانہکہی خواروو بزانی، بہتایبہتی لہ کوپی دلدار و ئہقیندا و شہقلی تایبہتی خویشی ببیین، ئہوہ شیخ رہزا خوئی کللی گہبشتنہ ئہنجاممان دہداتہ دہست. شیخ رہزا لہ لووتکہی ھونراوہی دلداریدا لہگہل یہکک لہ شاسوارانی ئہو مہیدانہدا یہک دہگریّت، ئہویش مستہفا بہگی کوردییہ.

لہ دیوانی شیخ رہزادا تہخمیسی پارچہ ھونراوہیہکی بہرز و بہ نرخی کوردی دہبیین^(۲۴). شیخ رہزا لہم تہخمیسہدا، بہواتہی رہخنہگرانی کون، تہواو گہیاندوویہتیہ مستہفا بہگ. یا بہ برپاری ئہمپوئی رہخنہگریمان دہتوانین بلّین، شیخ رہزا تہواو توانیویہتی تہجروہکہی کوردی لہ کوپی ئہم ھونراوہیہدا دووبارہ بکاتہوہ، یا تہجروہی خوئی لہگہل ئہودا تیگہل بکات و تہجروہکہی ئہو فراوانتر بکات و لہگہل ھہستی خویدا شتیکی تازہی لی بھینّیتہ بہرہم، ئہویش، ئہو پینچ خشتہکیہیہ کہ لہ دیوانہکہدا چاپ کراوہ.

دلی بردم، بہ ناز و عیشوہ دیسان شوخی عہیاری
فریبی دام بہ سیحری چاوی خوئی مہحبوویی سہحاری

له هیجرانا تهقم کرد، ئه‌ی په‌قیبان کووا مه‌ده‌دکاری
(ئه‌مان مردم عیلاجی، سا له پئی پیغه‌مبه‌را چاری
ویسال، یاقه‌تله یا ته‌سکین، له هه‌رسی بۆم بکه‌ن کاری)^(۲۵)

راسته له شیعری شیخ ره‌زادا ئه‌و به‌ره‌مه‌ فراوانه‌ نابینریت، که شیخ ره‌زای پئی
ببیت به‌ یه‌کێک له شاعیرانی دل‌داری، یا له‌ودیه‌و شیعره‌کانه‌وه، «فاته‌مه‌» ی باب‌ه
تایه‌ر و «هه‌بیه‌» ی نالی و «سه‌لما» یه‌کی مه‌لای جزیری خۆی نانۆینیت و
به‌ره‌مه‌که‌ ناکریت به‌ به‌رده‌بازی ریگه‌ی ئه‌و. به‌لام شیوه‌ی دل‌داری شیخ ره‌زا له
پووی هونه‌ر و وه‌سف‌ه‌وه‌ و ده‌کات که پله‌یه‌که‌ له سنووری ته‌قلید بیه‌ینه
ئه‌ودیه‌وتره‌وه^(۲۶). هه‌روه‌ها له باسی ئافره‌تدا، که مه‌سه‌له‌ له دل‌داری و شیعری
دل‌داری فراوانتره‌، لایه‌نیکی تر ده‌بینین که شیخ ره‌زا لوتکه‌یه‌تی، ئه‌ویش شیعری
ئاشکرایه‌، که له به‌ره‌مه‌ی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ و په‌خنه‌ی ئه‌م سه‌رده‌مه‌دا هه‌ندیک ناو و
وه‌سف‌ی بۆ دیاری ده‌کریت، به‌لام راستتر ئه‌وه‌یه‌ که هه‌ر ئه‌و ناوه‌ی خۆی لی
بنیین و له‌گه‌ل... «مه‌ستوره‌» ی نالی و شیعره‌کانی «میسباح» دا له ئه‌ده‌بیاتی ئه‌و
سه‌رده‌مه‌ماندا جێیان بۆ بکه‌ینه‌وه.

به‌ کورتی شیعری دل‌داری یه‌کێکه‌ له مه‌به‌سه‌کانی شیعری شیخ ره‌زا و شاعیر
له‌م مه‌یدانه‌دا له هاوچه‌رخ و هاو قوتابخانه‌کانی خۆی دوا نه‌که‌وتوه‌وه.

شین

ئه‌و شیخ ره‌زایه‌ی وه‌ستای پیکه‌نین و پیکه‌نانده‌، له کۆری پیکه‌ناندندا گه‌لیک ریگه‌
ده‌گریت. هه‌ر له وه‌سف‌ی سه‌یره‌وه‌ تا سه‌تیرو هه‌جوو. ئه‌نجام و داڕشتنی
هه‌مووشیان وێنه‌ی کاریکه‌تۆری په‌نگین و ده‌گمه‌نه‌.

ئه‌و شیخ ره‌زایه‌ خۆی له سامانی گرده‌وه‌بووی فۆلکلۆر و ئه‌ده‌بیاتی
کلاسیکیمان لانه‌داوه‌. واته‌ بۆ پیکه‌نین، خۆی له خه‌م لانه‌داوه‌، بیوه‌فای له‌گه‌ل
خه‌مدا نه‌نواندوه‌وه.

خه‌م براله‌ی مروّقی کورد بووه‌^(۲۷)، خه‌م هاوسه‌ری شاعیران بووه‌:

من غەمم خوارد و غەمیش خوینی جگەرمی خواردەووە

بۆیە گریام چەند بە چەند فرمیسکی خوینینم نەهات (٢٨)

خەم دەست و بالی بەسەر دەروون و لیکدانەوێ شێخ پەزادا نەکیشاو، تەنانەت هەموو ئەو دێر و پارچانەش کە باسی سەختی و نالەباریی ژبانی شاعیر دەکەن بە نەخشەی کاریکەتۆری کۆتایییان دیت. ئەگەر گالته بە وردە شت «تفصیلات» ی ئەو ژبانەش نەکات، گالته بە سەبەبکار هەر دەکات. لەبەر ئەمە وێنەی خەم لە شیعری شێخ پەزادا کەمە و دەگمەنە، بەلام ئەو دەگمەنە، سۆزێکی راستەقینەی تێدا، سووتان و برژاندنی تێدا. شێخ پەزا نەگەیشتبێتە قوولایی هەستی راستەقینەی مروۆقانەی نەگرایاوە.

ئەوانە ی باسی شێخ پەزایان کردووە، شین و گریانیا نەکردووە، بە یەکیک لە مەبەسەکانی شیعری شێخ پەزا (٢٩).

راستیش ئەوێه کە «شین» بە مانای مەبەسی کلاسیکی شاعر بە یەکیک لە مەبەسەکانی بەرھەمی شاعیر دانانرێت. شێخ پەزا هەر بۆ ئەوێ بوتێت شاعیر و لە هەموو مەبەسێکی شاعیردا «ئەسپی خوێ تاوداوە» شیعری شین و «مەرسێه-مەرسێه» ی نەنووسیوە. هەرچەندە چەند دێرێکی کەمیشی هەیە، کە لەو دەچن بۆ کێلی قەبر نووسرا بن و تەئریخی مردنیا ن تێدا دەرھینراوە (٣٠). گریانێ شاعیر کەمە، بەلام راستەقینە، دەبێت چی بێ ئەو کۆستە شێخ پەزای گریان دەبێت؟ وردی وەسف و شاعیر، یا سۆز و ناسۆری کۆچ یا پۆیشتنی نازەنینیکە وای لە شێخ پەزا کردووە کە بنووسێت (٣١) :

یار من سفر بنھاد پا آندر رکاب

خانە زین شد مزین، خانە من شد خراب

خلقرا خورشید شام از دیدە غائب میشود (٣٢)

بەلام ئەوێ گریانێ راستەقینە ی لێ دەبارێت، بۆن و بۆکۆرپۆزی جەرگ و دلی برژاوی لێو دەیت و کێوی بەتەمکینی، پڕ لە پێکەنینی شێخ پەزای خستۆتە گریان، ئەو ئەو پارچە تاکە یە کە ناوی ناو (لە فیراقی قادری وەستا خدردا) (٣٣).

بۆ نه سووتی جگهر و بۆچی نه بی دل به که باب
 بۆچی نه پروا له ته نه پۆچی رهوان میسلی غوراب
 بۆ له سه ره چاوه دیی چاو هه لئه قولی ره شحه یی خوین
 بۆ چ له فه واره دیی موژگان نه چکی قه تهره یی ناب
 بۆ له بهر ناله نه بی حهلقه یی حهلقم به سه روود
 بۆ چ له بهر گریه نه بی چه شمه یی چه شمم به سه راب
 موونسیی پۆژ و شهوم باعسیی ئارامی دلّم
 دۆلی یو من له غه می که و تمه نیو به حری عه زاب
 به وقووعی سه فه ری قادری وه ستا خدر
 خانه یی عه شیمی تال کرد، فه له کی خانه خه راب
 چه نگ و نه یی مه ده مو ترپ که له بهر فیرقه تی نه
 ره نه کی پۆحه له گویم، نه فحه یی ئاوازی ره باب
 ساغیری مه ی مه ده ساقی، که له بهر دووری نه
 تاله وه ک ژه هری هه لاهیل، له موزاقم مه یی ناب
 کاری کرد نه بوو ئه م کاره که گه ردوونی ده نی
 کردی، پووی ره ش بی وه کو به ختی من و په پری غوراب
 نه ی «ره زا» ره نگه له بهر فیرقه تی نه و موونسه تو
 قه ت نه بی خالی وه کو کووره له سوۆزی ته ب و تاب.

پارچه که یا بۆ شین یا بۆ دوور که و تنه وه ی دۆستیکه. وشه ی «سه فه ر» له (به
 وقووعی سه فه ر، قادری وه ستا خدر) دا پۆیشن و سه فه ریش ده گه یینیت، مه رگ و
 دوا کوچیش ده گه یینیت. ناوه پۆکی پارچه که پارسه نگی ئه م رایه ی دوا یی
 ده داده وه.

گرنگ ئه وه یه که شیخ ره زای شاعیر ئینسانه، هه ستی به رامبه ر به خه لک هه ر
 هه ستی نا ره زایی و هه جوو کردن نییه، به لکو هه ستیکی به م جو ره قوولی
 دۆستایه تی و خو شه و یستی شی به رامبه ر به وانه هه یه که به پیاو باشی زانیون:

بۇ دارپشتنى پارچەكەش دەوترىت:

رەنگە زۆر لە تەعبىر و وشەى شېخ پەزا لەم مەيدانەدا دووبارە كىرگەنە وەى وشەى شاعىرانى پېش خۆى بېت، يا دووبارە كىرگەنە وەى ھەندىك تەشبيھ و ىنەى شىعرى رۆژھەلات بېت، بەلام ھەندىك و ىنەى تايبەتەشى تېداى.

وەك:

بۇ لە سەرچاوەى چا و ھەلنەقولى رەشەى خوين(۳۵)

يا:

بۇ لەبەر نالە نەبى ھەلقەى ھەلقم بە سروود

بۇ چ لەبەر گرىە نەبى چەشمەى چەشم بە سەرەپ

يا ھەر لەلايەكە وە دەبى بگەرپتە وە سەر كەرەسەكەى شېخ پەزا خۆى و پروېكاتە گەردوونى دەنى و پرووى رەش بكات. بەلام كام رەشى؟ لىرەدا وەستايانە دەست بۇ تەشبيھىكى تازە دەبات. كەرەسەكەى خۆى بەكاردينىت، بەلام مەناخى شين و خەم و ئازارەكە بەو كەرەسەى گالتە و پىكەنە تىك نادات.

شاعىر رەشى تەشبيھ دەكات بە بەختى خۆى، بەلام ھەر بەختى خۆى نا، بەلكو بە غوراب، بە قەلەرەشكە، پرووى گەردوونى دەنى لە رەشيدا لەگەل بەختى خۆى و قەلەرەشكەدا رادەگرىت(۳۶).

بە ھەموو جورىك سۆز و دلسۆزىيەك لەم پارچەيەدا دەبينىن و ھەر ئەو نىيەكە شاعىر بىەوى باس و مەبەسىكى تر بخاتە سەر باسەكانى شىعرى خۆى، كە ئەمە پىشەى شاعىرانى كۆن بوو و بە شاعىرى تەواو ناسراون. شېخ پەزا شاعىرىكى دلسۆزە بۇ ئەو وشەيەى دايدەرپژىت، لەبەر ئەو وشەيەكى بى مەبەس لە كىس نەداو. بەلام شاعىرانە لە ھەموو مەيدانىكدا شىعرى وتوو.

شانازى

شانازى باسىكى ديارە لە باسەكانى شىعرى شېخ پەزا. ھەر وەك لە بەرھەمى زۆربەى شاعىرانى كۆنى ئىمە و رۆژھەلاتدا ديارە.

دیاردی شانازی له ئەدەبیاتی عەرەبییەوه دەست پێ دەکات. له جەوهەردا وێنەی کۆمەڵگای تیرەگەرییە، شاعیر شانازی بە خۆیەوه دەکات و له خۆیەوه دەچێتە سەر تیرەگەیی و شانازی پێوه دەکات. یا جاری وا هەیە بە تیرە دەست پێ دەکات و لەناو تیرەدا خۆی دەبینێت و خۆی بە نوێنەری ئەو تیرەییە دەزانێت. له ئەدەبیاتی عەرەبیدا ئەم بابەتە له دیاردەیهکی کۆمەڵایەتییهوه بوو بە بابەتیکی ئێدەلای و پاش تیرەگەریش مایهوهو چوو ناو نەتەوهکانی رۆژەلاتەوه. هەر کۆنێی ئەدەبیاتی عەرەبیش وای کردوو که لهویدا زیاتر دیار بێت.

بۆ شیخ رەزا - دەتوانین ئەم بابەتەیی بخەینە هەردوو خانەوه، چ تیرەگەری و چ بابەتی ئێدەلای.

ئەگەر له زانستدا ته‌وا‌زوع کاری و خۆ به‌ج‌و‌و‌ک و نه‌گه‌یش‌ت‌و‌و‌ زانی‌ن به‌ سی‌فه‌تی پیا‌وی زانا بزانی‌ت و ئەو هه‌سته بۆ زانا پ‌ی‌و‌ی‌ست ب‌ی‌ت، به‌ل‌کو‌ بنه‌ره‌تی به‌ره‌وپ‌ی‌ش چ‌و‌ونی ب‌ی‌ت، چون‌که زان‌ست دیارده‌یه‌کی ب‌ی سنو‌وره و هه‌ول‌دانی ئاده‌م‌یزاد، بۆ له راستی و له سروشت گه‌یش‌تن و هه‌نگاه بۆ د‌ۆ‌زینه‌وه‌ی هه‌موو راستی و هه‌موو نه‌ی‌یه‌کانی سروشت، له‌به‌ر ئەوه زانی‌ه‌ک ب‌گاته هه‌ر پله‌یه‌ک ش‌تی تری له‌ به‌رده‌م‌دا ماوه و ده‌توان‌ی ب‌ی‌گاتی. ئەگەر پیا‌وی زانا له‌ خ‌و‌ی با‌یی بوو، ئەوه مانای وه‌ستانه، مانای نه‌گه‌رانه به‌د‌و‌ای ش‌تیکی تازه‌دا و له‌ خ‌و‌بایی بوون نیشانه و که‌ره‌نای ته‌وا‌بوونی پیا‌وی زانی‌ه، به‌زیند‌و‌ویی مردن‌ی‌تی. به‌لام بۆ شاعیر، به‌تایبه‌تی شاعیرانی ک‌و‌ن، شاعیرانی ئەوکاته‌ی که‌ ش‌ی‌عر زیاتر به‌هره‌ بوو، به‌هره‌ی شاعیر خ‌و‌ی بوو و به‌ چه‌ند ش‌تیکی تر ئاو ئە‌د‌را. به‌ شانازییه‌ک له‌ به‌ره‌می شاعیرانی تردا، که‌ ز‌و‌ری نه‌ده‌و‌ی‌ست، به‌ پ‌ی‌وه‌ندییه‌ک له‌گه‌ڵ ف‌و‌ل‌کل‌و‌ری نه‌ته‌وه‌دا، که‌ ز‌و‌ریش له‌ شاعیرانی ئ‌ی‌مه ئەوکاته‌ گ‌و‌ییان نه‌دا‌وته ئە‌مه، به‌ل‌کو‌ ف‌و‌ل‌کل‌و‌ریان به‌سو‌وک زانی‌وه. به‌هره بۆ شاعیری ئەوکاته‌ بناغه‌ بوو، به‌لام بۆ ئە‌مر‌ق‌و‌ به‌هره و خ‌و‌ینده‌واری و شاره‌زایی هه‌رد‌و‌و‌کیان بناغه‌ن و له‌ یه‌ک‌تر جیا نا‌کر‌ی‌نه‌وه. شاعیری ئەم چه‌رخه له‌گه‌ڵ فراوانی و هه‌مه‌ره‌نگ‌یی د‌ی‌مه‌نه‌کانی ژياندا پ‌ی‌و‌ی‌ستی به‌ ت‌ی‌گه‌یش‌تنی ته‌ج‌روبه‌ی خ‌و‌ی و شاعیرانی تری نه‌ته‌وه‌که‌ی خ‌و‌ی و نه‌ته‌وه‌کانی تری جیهانه - بۆ شاعیری ک‌و‌ن، بۆ ئەو شاعیره‌ ک‌لاسیکیانه‌ی به‌هره‌ی شاعیرانه‌ بناغه‌ی

خولقاندن و بهرهمی جوانیان بو، ئەو شانازییه بهخۆیانەوه، کانیکى بهرهمی جوان و وشەى پتەو و دەنگداریان بوو:

وهك «لامیع» ى شاعیر نییه ئیستا له جیهاندا

شیرین سوخەن و قابیل و خۆش تەبع و (پەزا) سووك (٣٧)

شێخ پەزای ئیمەش لەم مەیدانەدا خۆی بەو مورغی غەزەلخواوە دەزانى کە دەبى هەموو جیهان گوێی بۆ شل بکەن و گوێ نەداتە کەس و قسەى راست و حەقى خۆى بکات و دەبى خەلك لەو و لە بههرەى ئەو بترسێت و نابى شاعیر، نابى شێخ پەزا لە کەس بترسێ:

جانیزەم مەتڵووبە ئەم مەدحەم بە خۆپایى نییه

هورتومانیش بى (پەزا) م گەر هیچ نەنیرن یاستار (٣٨)

ئەم (یاستارە) هەر بۆ خزمەکانى خۆى ناوتریت، بەلکو بۆ هەموو کەسێک کە بیهویت بەو جوورە لەگەڵیا بدویت دووبارە دەکرێتەوه:

بە مەرف بەگ بلین قەتەى مەعاشى من نەکا چاکە

زمانى من لە بۆ ئەعدا وهكو ماریكى زوحاکە (٣٩)

ئەم زمانەى شێخ پەزا بۆ دوژمنان وهك ماریكى زوحاکە، لەبەر ئەوه ئاگاداریی ئەو کەسانە دەکات کە نرخى نازانن و نرخى راستەقینەى ئەو زمان و شیعریان تى دەگەینیت کە بە سووك زانینی هەر ئەوه نییه زیان لەو کەسانە بدات کە بە سووکیان زانیوه، بەلکو ئەوهشە کە شتیکى بەنرخ لەکیس هونەر و راستى دەدەن.

لوتفى بکە با (شێخ پەزا) بیتهوه گوفتار

حەیفە برزى تیغى موجهوهر له غیلافا (٤٠)

حەیفە ئەو تیرە جەوهەردارە ئاراستەکراوه لە کالانا برزین، چونکە ئەو تیرە زۆر شتى پى دەکریت. شتى باشى پى دەنووسریت، لە هەجوودا بیت یا لە ستایشدا، یا لە هۆنراوهى ناسکى دلداریدا هەر ئەو تیرەیه کە بە تیژى چووته مەیدانى هەجووهوه:

شیخ رەزا بیټ و لەسەر تۆ ھەجۆی قازیزی کۆی بکا
 سەیری کە چیی پی بکا، دووم بی و کلاش بۆ خۆی بکا^(٤١)
 ھەر ئەو تیرەییە دەبی بە گۆل و دەکرێت بە سەری یارەو و زۆر بە ناسکی دەلێت:
 سەر دانی لە پپی عەشق (رەزا) لازمە عاشق
 بۆ یار سەرو مائی سوپەری تیری قەزا کا^(٤٢)
 شیخ رەزا لە زۆر شوینی تردا دیتەووە سەر شانازی:
 سمیلی شیخ ستار (حەبلولمەتینە)
 کەلامی (شیخ رەزا) وەحیی موسەددەق^(٤٣)
 ئەگەر کەلامی شیخ رەزا وەحیی موسەددەق بیټ، ئەوا دەبیټ لووتکەیی شیعریش
 بیټ و کەس نە یگاتی:
 بەم شیعەرە بی فەرمانەووە نابی بە (شیخ رەزا)
 زەحمەت مەکیشە ناینە کاری ئەرستوو^(٤٤)
 شیخ رەزا بە لای خۆیەووە ھەر ئەرستۆی فەیلەسووف نییە کە نابی ئینکاری
 بکریټ، بە لکۆ ئەو
 بولبولەشە کە ھەموو کەس ناچارە گۆی لە دەنگی بگریټ و کەس ناتوانی
 ئینکاری بکات.

لامیعی شاعر بە ھەر مەجلیس بچی، خەلکی دەلین
 بولبولی داستان سەرا، مورغی غەزەلخان ھاتەو^(٤٥)
 بە لئی ئەم بولبولی غەزەلخانە، ھەموو کەس، ھەموولا، ھەموو مەجلیسی
 دەھینینتە تەرەب و ھەرچەندە دەروونی شاعیر خۆی زۆر کەیل بیټ، بە لام سۆز و
 گری پەڕیشانیشی ھەر خەلک و دەروونی گوێگران و شاعر خواھان دەجووڵینت:
 بەم حالە پەڕیشانەووە باز ئەشەھەد و بیللا
 شیعرت تەرەبە نگیژە (رەزا) شاعیری چاک^(٤٦)
 ھەر ئەم شاعیرە چاکەییە باوہری وایە کە لە دەوریکدا نرخی شاعر و پایەیی

شاعیر جیڳه‌ی نه‌ماوه، شیعری ئه‌و نرخیکی ماوه‌و ئه‌چیتنه‌ ریزی ئه‌وانه‌ی پیش
خوی له‌ دهوری باباندا، له‌دهوری ده‌سه‌لاتی کورد خویدا نرخیان زانراوه، بۆیه‌ له‌
دوا پینجینی ته‌خمیسه‌که‌ی کوردیدا وتووێه‌تی:

نه‌ماوه‌ ره‌ونه‌قی عه‌قل و دانش و ووردی
به‌ پوولی نایکرن له‌م عه‌سره‌دا عیلمی ئه‌باووردی
له‌ ئه‌شعارى (ره‌زا) په‌یدایه‌ ئاسارى جوانمه‌ردی
دورو یاقووت ده‌باری له‌م که‌لامه‌ شیرنه‌ی کوردی
خوا سا کوا له‌ دنیا‌دا قه‌درزانی، خریداری^(٤٧)

به‌لام هه‌ر ئه‌م شیخ ره‌زایه‌ی وتووێه‌تی (شیعری من وه‌ه‌بییه‌، که‌سبى نییه‌،
هوشیاریه‌، خۆت له‌ من لاده‌)، هه‌ر ئه‌مه‌ به‌وپه‌رى شانازی و له‌خۆگه‌یشتن و ریگه‌
برینه‌وه‌ هاوار ده‌کات:

شیخ ره‌زام و به‌ فه‌ساحه‌ت له‌ جیهاندا مه‌شه‌هور
په‌سه‌رى پیری نه‌زهر که‌رده‌یى قوتبى لاهوور^(٤٨)

ئه‌گه‌ر ئه‌م چه‌شنه‌ شانازییه‌ی شاعیر به‌ خۆیه‌وه‌، دیمه‌نیکى هه‌موو شاعیرانى
رۆژه‌له‌ات بێت و مایه‌و سه‌رچاوه‌ی باوه‌ر به‌ خۆ بوون و خولقاندن و به‌ره‌مه‌ی
جوان بێت^(٤٩). ئه‌وا ئه‌م شانازییه‌ لای شیخ ره‌زا چۆته‌وه‌ سه‌ر سه‌رچاوه‌که‌ی
په‌یدا‌بوونی ئه‌م باب‌ه‌ته‌ شیعره‌، سه‌رچاوه‌ی کۆمه‌لی تیره‌گه‌رى و شانازی به‌ که‌س
و کارو تیره‌وه‌ و جاروبار له‌و سنوره‌وه‌ به‌ره‌و هه‌موو نیشتمان و گه‌ل.

ئه‌و که‌س و کاره‌ی شیخ ره‌زا که‌ له‌ زۆر شویندا کاریکه‌تۆرییان بۆ کیشراوه‌، هه‌ر
ئه‌و که‌س و کار و بنه‌ماله‌ و عه‌شه‌ره‌ته‌شن که‌ له‌ شوینی تردا هه‌ر به‌ خامه‌
به‌توانا که‌ی شیخ ره‌زا ستایش کراون و ئه‌نجامی ستایشه‌که‌ش هه‌ر ها‌تۆته‌وه‌ سه‌ر
شیخ ره‌زا خۆی و بووه‌ به‌ به‌شیک له‌ شانازیی شاعیر به‌خۆیه‌وه‌. شاعیر پارچه‌یه‌کی
به‌ناوبانگی هه‌یه‌، به‌م دێره‌ ده‌ست پێده‌کات:

خوا وه‌ختی که‌ هه‌زکا به‌نده‌ییکی خۆی بکا خوشنوود
له‌ ریگه‌ی دووره‌وه‌ بۆی دی به‌ پێی خۆی شاهیدی مه‌قسوود^(٥٠)

ناوه‌پوکی پارچه‌که په‌سندی شیخیتی وەرگرتنی مه‌لا مه‌حمودی زه‌نگنه‌ی باپیره‌گه‌وره‌ی شیخه‌کانی تاله‌بانییه‌ له‌ شیخ ئەحمەدی هیندییه‌وه و یه‌که به‌دوای یه‌کدا نه‌وه شیخه‌کانی مه‌لا مه‌حمود په‌سند ده‌کات تا ده‌گاته سەر شیخ عه‌لی. لیږده‌دا په‌سندی ئەو که‌س و کاره ده‌کات که له‌وه‌پیش چه‌ند جار هه‌جوه‌ی کردوون. یا ستایشی شیخ عه‌لیی برای ده‌کات که له‌که‌رکوک ده‌ری کردووه و له‌ شوینی تر‌دا هه‌جوه‌ی کراوه.

له‌ شیعرێ کۆندا به‌زه‌حمەت، پاش و پېشی ئەم پارچه و ئەو پارچه ده‌ست نیشان ده‌کړیت؛ له‌به‌ر ئەوه‌ ماوه‌ی ئەو پرسیاره‌ هه‌یه. ئایا ئەم پارچه‌یه‌ پېش پارچه‌کانی تر نووسراوه، یا به‌ پېچه‌وانه‌وه، یا ئەم پارچه‌یه‌ به‌ره‌می تاوێک بیت له‌وتوانه‌ی شیخ ږه‌زا له‌ گرمه و ده‌نگی ته‌پل و ده‌فی ته‌کیه، هاتبیته‌ سەر ږی بیرکردنه‌وه له‌ خوا و باو و باپیرانی و له‌و ږیه‌وه ویستبیتی بو‌خوی بلّیت. یا ده‌بیت ئیشیکی به‌ شیخ عه‌لی هه‌بووبیت و ئەم پارچه‌یه‌ چه‌شنه‌ پاکانه‌یه‌ک بیت بو‌ ئەو مه‌به‌سه.

به‌ هه‌موو حالێک ږه‌نگینترین شت له‌ پارچه‌که‌دا دوا دیږه، چونکه ئەوانی تر هه‌ر له‌ قسه‌یه‌که ده‌چن که خرابیته‌ چوارچۆی کیش و قافیه‌وه، به‌لام دوا دیږ سوږیکی شیخ ږه‌زایانه و شانازییه‌کی شیخ ږه‌زایانه‌ی به‌ خۆیه‌وه تیدا‌یه و ده‌چیته‌ پال که‌ره‌سه‌کانی تری شانازی شیخ ږه‌زا:

(ږه‌زا)ش له‌و نه‌سه‌یه‌ بیه‌خشه‌ یا ږه‌ب چونکه‌ قه‌ت نابێ
گۆلی بی‌ خار و به‌حری بی‌ بوخار و ناگری بی‌ دوود^(۵۱)

شانازی شیخ ږه‌زا به‌ خۆی و عه‌شه‌ته‌وه له‌م سنووره‌ ده‌رده‌چیت و ده‌چیته‌ سنووریکی تری شانازییه‌وه، شانازی به‌ ئازایه‌تی تیره‌وه، که‌هه‌ر له‌ سه‌ره‌تادا له‌ شیعرێ شانازی عه‌ره‌بیدا بیزاوه، به‌لام پارچه‌که‌ی شیخ ږه‌زا له‌وه‌ش ده‌چیته‌ ده‌ری، که‌ جوړیک بیت له‌ شانازی و پێدا هه‌لدانی شاعیر و تیره‌گه‌ری، به‌لکو ده‌چیته‌ ناو شیعرێ قاره‌مانی و داستان ئامیژه‌وه. وینه‌ی ئازایی، گیانی شانامه‌یی له‌ دیږه‌کانی ئەو پارچه‌یه‌دا دیاره:

باره‌ که‌لّا ئافه‌رین، ئە‌ی عه‌شه‌رتی نو‌سره‌ت شی‌عار
مه‌ردی مه‌یدان، شیرێ جه‌نگاوه‌ر، هوزه‌بری کارزار

هەر به ئەووەڵ حەملە چەندتان کوشت و چەندتان سەربری
 چەند کەلەشیان لێ بەجی ما، بوون بە توعمەى موورو مار
 ئیستەكەش لەو دەشتە شەریانە لەسەر لاشەى پزیو
 كەرگەس و شاهین و گورگ و مامە پۆی و كەمتیار (٥٣)

شێخ رەزا لەو ئاو و هەوا شانامەییەدا پالەوانیش لە «عوبەید» و
 «عەبدولوەهاب» دا دەدۆزیتەو، گورزی گرانیان دەداتە دەست و شێخ رەزایانە
 پلاریك دەگریتە بەرامبەرەكەیان و دوا شت دەبیتەو شێخ رەزای شاعیری ستایش،
 یا هەر پێك و رەوان وەك شاعیرانی تیرەگەری كۆن خۆی دەنۆینێت و دەربەسى
 ئەو نێیە كە ستایشی عەشرەتى خۆی كردووە، لەبەر ئەو دەرفەتێك بۆ پەشیمان
 بوونەو دەدۆزیتەو، دەیهوێ سەرکەوتنەكە بكات بە هیممەتى ئەو دەرفەتە و پێی
 پەشیمان بوونەو:

ئەم قسانە گشت مەجازن، گەر حەقیقەتتان دەوێ
 بەزلى نان و هیممەتى پیرانە بۆتان كەوتە كار
 جانیزەم مەتڵووبە ئەم مەدحەم بە خۆپایى نێیە
 هورتومانیش بى (رەزا) م گەر هیچ نەنێرن یا ستار (٥٣)

شێخ رەزا لە دوو پارچەى فارسیدا دیتەو سەر ئەم چەشنە شانازییە، لەو دوو
 پارچەیدا تەواو ئەو ئەتموسفیرەى شانامە دیارە. دیارە پووداو و ناوەرۆك
 هەرئەوێ پیشووە، بەلام بێكەى زمانە فارسییەكە، زیاتر ئەو داستان ئامیزییە
 پێ بەخشیو.

أزان سو چو (داودە) لشكر كشید
 أزين سو بجنبید (عبدالحمید)
 بفرمود تا طالبانى گروه
 نشستند بر خانۀ زین چوكوه
 برانگیخت آن أشقر دیوزاد
 چو (رستم) یکی سان لشكر بداد

جناح از چپ و راست بر پای کرد
 بقلب اندرون خویشرا جای کرد
 گروهی فرستاد بر میمنه
 ز گردان گردن کش (زنگنه)^(۵۴)

پارچه‌ی یه‌که‌م دهرباره‌ی شهری تالهبانی و زهنگنه‌یه و، پارچه‌ی دووهم
 دهرباره‌ی شهری زهنگنه و همه‌وه‌نده:

هماوند از بهر سازان و خان
 شبیخون نمودند از بازیان
 تکاپوی جولان بسرحد جنگ
 درانجا بهم برزدند چون پلنگ^(۵۵)

لهم دوو پارچه‌یه‌دا هر وینه و نه‌خشه‌ی نازایی کیشان سروشتی داستان به
 پارچه‌کان ناب‌ه‌خشن، به‌لکو که‌ره‌سه‌که‌و خواستنی ناوی قاره‌مانی وه‌ك پُسته‌م و
 ته‌ه‌مه‌ته‌ن... هتد له لایه‌ك و ئه‌و هه‌ناسه دریزیه‌ی شیخ ره‌زا که له شیعی تردا
 نابینریت، ئه‌وه‌ش ده‌یه‌نه باب‌ه‌تی داستانه‌وه. پارچه‌ی یه‌که‌م (۴۶) دیره و دووهم
 (۲۸) دیره، که ئه‌مانه له پارچه دریزه‌کانی شیخ ره‌زان، هه‌روه‌ها له پووی کیش و
 قافیه‌شه‌وه چوونه‌ته ناو ئه‌و باب‌ه‌ته شیعه‌وه.

پارچه‌ی یه‌که‌م:

بفرمو/ دتاطا/ لبانی/ گروه

فعولن/ فعولن/ فعولن/ فعول

پارچه‌ی دووهم:

هماون/ دازیه/ رسازا/ ن و خان

فعولن/ فعولن/ فعولن/ فعول

وه‌ك دیاره هه‌ردوو پارچه‌که له‌سه‌ر کیشی (مقارب) وتراون: واته: فعولن فعولن
 فعولن فعول که ئه‌مه کیشی شانامه‌یه.

بدانست کش مرگ نزدیک شد

برو برهمی روز تاریک شد

بدانس/ تکشمر/ گزندی/ کشود

فعولن/ فعولن/ فعولن/ فعول

برویر/ همیرو/ زتاری/ کشود

فعولن/ فعولن/ فعولن/ فعول

له پووی قافیەشەو، رەنگە هەر لەم دوو پارچەیهەدا شیخ رەزا له قافیەى
یەگەرتووی قەسیدەى عەرووز لای دابێت و قافیەى مەسنەویى بەکارهێنابێت، که
ئەویش هەر قافیەى شانامەیه و مەبەسى شیخ رەزاش دیارە هەر رەگەزى شانامە
پى بەخشینی پارچەکانیى.

ئەم کارتیکردنى شانامەیه تیکرا له هەندیک پارچەى تری شیخ رەزادا که دەچنە
خانەى وەسفی ئازایەتییهوه خۆى دەنوینیت، بۆ نمونە پارچەیهک که بۆ له سەفەر
هاتنەوهى سمایلى مەلا خالید نووسراوه، که تیکرا دەچیتە خانەى وەسەفەوه، بەلام
لەم بابەتى شانامەیی و ئازایەتییهش بەدەرنییه.

هەورى میحنەت، با رەشى غەم، سەیلی ماتەم بوو نەمام
بەرقى تابان، میهرى رەخشان، رەعدى غەران هاتەوه
پالەوانى پایتەختى سەفەدرى شیرزاد خان
تاج بەخشى کیشوهرى مەغریب ئەللووب خان هاتەوه
سەعدى سەفەدر، مالیکى ئەژدەر، هوزەبرى پى هونەر
بێژەن و گیو، تووس و نەوژەر، پوورى دەستان هاتەوه(٥٧)

هەروەها ئەو پارچەیهشى که دەچیتە خانەى ستایش و پێدا هەڵدانى عەشیرەتى
جافەوه، لەم جۆرە داستان ئامیزییه بەدوور نییه:

خزمینە مەدەن پەنجە لەگەڵ عەشرەتى جافا

میروولە نەچى چاکە بەگژ قوولەبى قافا

خوین ریژ و شه‌ره‌نگیزو عه‌دو به‌ندو تهن و مه‌ند
کامیان که گه‌نه شی‌ره له مه‌یدانی مه‌سافا

وابی غه‌م و په‌روا ده‌چنه عه‌رسه‌یی هه‌یجا
تۆ ناچییه سه‌ر دۆشه‌کی بووکی له زه‌فافا
ی‌بغون الی الامر صغارا و کبارا
یسعون الی الحرب ثقالا و خفافا(٥٨)

ستایش

وه‌ک ده‌زانین هه‌جوو و ستایش هه‌ردووکیان له ریزی شیعری کلاسیکی
پۆژه‌ه‌لات و شیعری کوردیشدا به‌ دوو باس ده‌زانرین له باسه‌کانی شیعر، یا له‌و
باسانه‌ی که ئه‌گه‌ر شاعیر شتیکیان تیدا نه‌لێت به‌ شاعیر ناژمی‌رریت.

شیخ ره‌زای ئیمه‌ش به‌ شاعیری هه‌جووکردن ناسراوه، یا بلیین گه‌وره‌ترین
شاعیری کورده له هه‌جودا. به‌لام وه‌نه‌بێت شیخ ره‌زای تاله‌بانی له دیوه‌که‌ی تری
ئه‌م مه‌به‌سه‌دا که (ستایش)ه‌ خو‌ی نه‌نواندبێت و به‌ یه‌کێک له شاعیرانی ئه‌م
مه‌به‌سه‌ی هۆنراوه‌ی کوردی نه‌ناسرابێت.

خاوه‌نی میژووی ئه‌ده‌بی کوردی له‌م باره‌یه‌وه‌ نووسییوه‌:

«له شیعری ستایش و پیا هه‌لوتنیشدا وه‌نه‌بی له شاعیره‌کانی تر که‌متر بووبێت،
به‌لکو له‌ گه‌لی شویندا پێشکه‌وتووتر بووه، خه‌یالیکی نازک و ته‌بیه‌تیکی ئاوینه‌یی
بووه، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر هه‌ستی خیریکی له‌ یه‌کی کردبێ به‌ته‌واوی لالغاوه‌ی
شیعری کراوه‌ته‌وه‌ و هه‌تا بلییت وه‌سفیکی به‌رزی بۆ ها‌تووه‌»(٥٩).

ئه‌م چه‌شنه‌ ده‌ستنی‌شان‌کردنه‌ی ستایشی شیخ ره‌زا ئه‌گه‌ر به‌ نووسینیش نه‌بێت،
ئه‌وا به‌ لێدوان هه‌ر باوه. لێ‌رده‌ا هه‌ر چه‌شنه‌ ستایشیک دراوه‌ته‌ پال شیخ ره‌زا که
له‌گه‌ل هه‌جووه‌کانیدا هاوکیشی یه‌کن. ستایشی هه‌ندیک که‌س به‌ مه‌به‌سی پاره‌ لی
سه‌ندن و سوود لی بینین و هه‌جووی هه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ خو‌یان، یا که‌سانی تری

سوود لی نه بئیرا و.

راسته ئەم دوو چهشنه هاوکیڤشه له بهرهمی شیخ رهزادا زۆرن و له دیوانی شاعیردا به چوار زمان گهلێك پارچه و چوارین و تاك، یا گهلێك ناو ریز دهكریت و ههمووی دهبیته بهلگه و نمونهی ئەم بابتهی شیعری شیخ رهزا.

بهلام ئەمه هه بهر بهشیكه له هونهری ستایشی شیخ رهزا. ئەم بهشه ههروهك له پرووی مه بهس و ناوه پۆكهوه دهچیته خانهی سوود له شاعر بینین یا وهك وتراوه لالغاوهی شاعر کرانهوه بۆ خیر لی بینینی...، ههروهها له پرووی روخسارهوه دهچیته ریزی لاسایی کردنهوه و هونراوهی تهقلیدییهوه. بهلام له لاسایکردنهوهشدا دهتوانین هیلێك له نیوان شیعره کوردییهکانی و فارسییهکانی و، تهنا ته شیعره تورکییهکانیشدا بکێشین.

رهنگه بتوانین، بۆ کوردی شیخ رهزا خووی به سه رهتای ئەم بابتهی شیعری کوردی، یا به دامه زڕینهری ئەم بابته دابنن، له بهر ئەوه که زۆریه شیعره کوردیهکانی ساکاری و قسه گه رییان پێوه دیاره و هه له وه دهچیت که نامه و داخوازی بن و چوارچیوهی کیش و قافیهیان بۆ دروست کرابیت. بۆ نمونه، له دیوانه کهیدا نووسراوه:

«جاری خانمی وهسمان پاشا قهول ئەداته شیخ رهزا که ئیستریکی بۆ نه نیری.»
ئهو ئیستره ئه مرئ، ئەمجا خه بهر ئەداته شیخ که ئهو ئیستره مرد چی ئەلئیت زیندووت بۆ بنیرم یا مردووه کهت بۆ بنیرم.

ئیستری زیندوو، بلیم، بۆم چاکه، یا مردووم دهوی
ئیهتیاجم زۆره خانم با بلیم ههردووم دهوی
بیچووه کانم، سه ره له سبه عینی، هه موو دهووم ددهن
ئهو ئەلی، پوولم نه ماوه، ئەم دهلی بیچووم دهوی
باو جوودی ئەم هه موو ته کلیفه گێژیان کردووم
کوڕ خه یالی ژن ئەکات و کچ دهلی من شووم دهوی (٦٠)

لهم بابته شیعره کوردییه له دیوانی شیخ رهزادا زۆره، زۆریه یان له خانهی

باسی ژيان و گوزهرانی شیخ رهزاشدا باس دهکړین:

بارهکه‌للا، حه‌سه‌ن ناغای کورې مه‌حموود ناغا
که‌فی فه‌پیاره، دلّی واسیعه، چاوی تیّره

ئهمه سې پوژه که سه‌رگه‌شته‌و و حه‌یران ده‌گه‌پښم
کیم هه‌یه غه‌یری وه‌لی نیعمه‌تی فه‌رخونده شیعار
یه‌عنې هم نامې نه‌بی حه‌زده‌تی ئه‌حمده‌ پاشا
فه‌خری دین، کانی حه‌یا، به‌حری که‌رم، کوّهی وبقار
مه‌دحی ئیحسانی بکه‌م، عیلمی بکه‌م، فه‌زلی بکه‌م
به‌خودا خاریجه ئه‌وسافی حه‌میده‌ی له شومار
که‌فی زه‌په‌خشی که‌وا مه‌نبه‌عی دو‌پرو گوهره
میسلې به‌حرکه نه‌ ساحیلی بیّت و نه‌ که‌نار(۶۱)

له‌م پارچانه‌ی شیخ ره‌زادا جاروبار هه‌ندیک دپړ له‌م سنووری قسه‌گه‌رییه
ده‌چپته‌ ده‌روه، شاعیر به‌ به‌یه‌کدادان و به‌دوای یه‌کدا هاتنی چهند وه‌سفیک
ده‌نگدانه‌ویه‌کی وشه‌گه‌ری سازده‌کات وه‌ک «فه‌خری دین، کانی حه‌یا، به‌حری
که‌رم، کوّهی وبقار»، ئه‌مه‌ش ئه‌گه‌ر به‌وردی بوّی بگه‌پښین ده‌یبه‌ینه‌وه‌ سه‌ر
بنه‌رته‌ی پپوه‌ندی به‌ سامانی ستایشی ئه‌ده‌بیاتی فارسییه‌وه‌. به‌لام کوردييه‌که‌ی
هر سه‌ره‌تای دامه‌زاندنی هوّینه‌ویه، که‌چی شیخ ره‌زا، له‌ بابته‌ی ستایشی
فارسیدا، به‌ هه‌موو شکو و ده‌نگ و ئاوازی شیعرى ستایشی فارسییه‌وه‌ دپته
مه‌یدانه‌وه‌:

رویم بدیده سجده کنان خه‌ک راه‌را
شکرانه‌ء قدوم ولایت پنا‌ه‌را
ای والی ولایت زورا خوش‌آمدی
برزن بجای برمکیان بار گاه‌را(۶۲)

یا:

گر شعاع خسرو أنجم نبودی ماهرا
 ماه میگفتم جمال (ناصر الدین) شاهرا
 نور ماه آفتاب و نور شاه از خویشتن
 در حقیقت فرق بسیارست، شاه و ماهرا (۶۳)

شیخ رها ناوهرؤکی پارچهی یه کهم، به داوای بهخشش و چاوهدیرکردنی ته کیهی تاله بانیی به غدا تیک ددات، با له رهونه قی شاعر و ئاوازه دنگداره کیی کهم نه کردبیتوه، به لام له پارچهی دووهمدا، هر له و خانه ی ستایشی پادشاهاندا ده میتوه، که شعلی بهرهمی زور شاعیری مه زنی فارسه. ثم چشنه دوو هیلییه له چهند پارچهی تر دا خوئی دهنوینت (۶۴) ههروه که هندی پارچهی تورکیشی له گهل شیعری ستایشی کلاسیکی تورکیدا شایانی به اورده.

بؤ شیعری ستایشی کوردیشی، نه وهی باس کرا به شیک بوو له ستایشی شیخ رها، به لام هر له بابتهی ستایشدا دوو جووری تر ده بینن، که راستگوئی و شاعری شیخ رها درده خن و سوزی راسته قینهی دروونیکی پاکیان تیدا به دی ده کرت. بؤ نمونه: لهو پارچه یه دا که ناو نراوه «سمایی مه لا خالد له سه فر هاته وه»، له پال دیمه نی چهند بابته کی جیاوای شیعری شیخ رها دا، سوز و دلسوزی راسته قینه ش دیاره. به لی.. وه سفی قاره مانیتی نهو پارچانه ی تیدایه که بؤ شانازی و نازایی ترخان کراون. وه که له مه و بهر و ترا، که ره سه ی شانامه یی بؤ دارشتنی پارچه که خستوته کار: «مه ردی مه یدان، شیر یه زدان، په دی غه پران، هوزه بری پر هونه ر، سامی نه ریمان، له نده هووری ئیبنی سه عدان، مالیکی نه ژدر، بیژن، گیو، پوسته می مازنده ران، سوله یمان، جه لادی وه سمان .. هتد».

ههروه که وینه کو میدیه کانی شیخ رها لیتره شدا ون نابن:

ژیر دهستی نه سه عد ناغا بووین وه کو مووری زه عیف
 بؤ خه لاسیمان سمایل وه که سوله یمان هاته وه (۶۵)

یا:

پی نه کا نه تک و سیاست هه رکه سی خوئی هه ز بکا
 قاتیلی پوچی همه و جه لادی وه سمان هاته وه (۶۶)

بەلام بە ھەموو جوړيک پارچەکە دەچیتە خانەی ستایش و ستایشی دلسۆزانە
شیخ رەزاو، کە گەورترین و ینە لە ئاگاداری (ئەمین فەیزی) دا دەبینین.

ئەمین فەیزی میرئالای توپچی و زانای گەورە ماتماتیک، شاعیری
بە ھەر وەرە خاوەنی دیوانی «شوعاعات»، نووسەری یەکەم کتێب، یا یەکەم
ھەولانی نووسینەوێ مژووێ ئەدەبی کوردی (٦٧).

ئەم ئەمین فەیزی بە گەورە لە شیعری شیخ رەزادا جیگە یەکی تایبەتی ھەیە.
دیارە کە ھەر ھەستی خۆشەویستی و دلسۆزی پالی بە شیخ رەزاو ناوێ کە بەم
چەشنە بکەوێتە وەسفی. بە تایبەتی کە زۆری وەسفەکانیش پاش گەرانەوێ شیخ
رەزا لە ئەستەموول کراو. چونکە لە چوونی ئەستەموولیدا بە ئەمین فەیزی
گەشتوو و دیارە خزمەتی شاعیری کردوو و کاری تی کردوو کە لە ستایشی
شیخ رەزادا جیگە یەکی تایبەتی بی:

کە تەشریفی شەریفی ھات ئەمین فەیزی بەمیوانی

لە عوھدی شوکری دەرناچم مەگەر خۆم کەم بەقوربانی

شاعیر گیانی خوێ و ئەمین فەیزی بە یەک شت دەزانی، چونکە لە یەک
سەرچاوەی سروشتوو ھاتوون:

ز آریان دانش أمین فیضی دا

إمتیاز یست کز فن ضیارا

نشان ھاست بر اتحاد من و تو

ز یک مایه گویی سرشتند مارا

زیاد و کم از نام نامیت نبود

برسم جمل گر شماری (رضا) (٦٨)

شاعیر لە پارچە یەکی فارسیدا بە یانزە دیڕ ستایشی ئەمین فەیزی دەکات:

مشریت خوش لهجه شیرین است

دهنت درج گوهر اکین است (٦٩)

تا دەلیت:

خاطرت شاد باد (أمین فیضی)
 زان که دریای دانش و دین است
 دشمنت خاکسارو زیرو زبر
 زان که درخورد لعن و نفرین است
 فضلرا داند از خدای (رضا)
 نه از آن شاعیران خودبین است (۷۰)

دیاره له هه‌موو یادگاری ئه‌سته‌موو‌لدا، ئه‌مین فهیزی له هه‌مووشت زیاتر له
 دلّی شیخ ره‌زادا جیگیر بووه. له ده‌فته‌ری هه‌جوو و ستایش و گالته‌ی ئه‌سته‌موو‌لی
 شیخ ره‌زادا گه‌لێك ناو دینه ناو تو‌ماره‌وه، به‌لام ئه‌و ناوانه هه‌ر له جیی خو‌یانداندا
 ده‌میننه‌وه‌و جاری تر نایه‌نه‌وه‌و سه‌ر زمان و ناو شیعرى شیخ ره‌زا، به‌لام یادی
 ئه‌مین فهیزی په‌یکه‌ری ناو دلّ و یاد و شیعرى شیخ ره‌زایه:

آنچنانم ز هجر کاکه آمین
 که نـدـام یسارای ز یمین
 آن کند بخت قط نبینم یار
 تازنم خنده بر زمان و زمین
 چند ریزم بیاد روی تو آشک
 چند باشم ز دوریت غمگین
 تا غمیرا بحیله چاره کنم
 دیکری سر برآورد ز کمین
 مستم از جام بادهء فیضت
 چون مسیحا ز روح فیض آمین
 سالهای دراز باقی باد
 بسلامت آمین مـا آمین (۷۱)

ئه‌مین فهیزی له باسی شیخ ره‌زادا ئه‌وه‌ی نیشانداده‌وه‌ که نامه نووسینی شیخ ره‌زا
 بو ئه‌و زۆرتر به‌ شیعر بووه. به‌لام به‌داخه‌وه‌ کهم له‌و نامانه ماون، په‌نگه ئه‌م
 دێپانه‌ی تو‌ماریان ده‌که‌ین به‌شێك بن له‌و نامانه، چونکه له‌و زۆر دێپانداندا

ساكاريى نامه نووسين دياره، به‌لام له نيوان ئه‌و سفتى و ساكارييه‌وه شه‌پولى
سوژ و خوښه‌ويستى سهرده‌كات.

ئه‌وه‌تا پاش هاتنى نامه‌يه‌كى ئه‌مين فه‌يزى، شاعير نووسيوويه:

الا اى هنرمند يار قديمى
توى خسره‌وانرا سزاي نديمى
ز حكمت بپر داختى نامه‌ء تو
بدادى دران نامه داد حكيمى
هيواي نسيمى ازان حكيمى
هواي نسيمى ازان گشته نامش
كه جان پرواند هواي نسيمى
بدانش ترا هيچ هم‌تا نديم
مگر جوهر فرد و در يتيمى
تو خواهى سفر از يمن، دور كن
امين فيضيا در دل من مقيعى (٧٢)

به‌لى.. په‌يكه‌رى ئه‌مين فه‌يزى وهك و تراو وهك له دواڊپړى ئه‌م پارچه‌يه‌دا دياره،
وا له دلى شېخ ره‌زادا، به‌لام دياره كه ئه‌و په‌يكه‌ره لاي شاعير زوړ له‌وه نه‌مرتره و
پاش لاشه و دلى هه‌ردووكيان هه‌ر ده‌مپنى وهك ما:

نسبت من بأمين فيضى ازالى است
همچو سنى بعمر، نه‌چو روافض بعلى است (٧٣)

بو ئه‌وه‌ى وینه‌كه‌ى ئه‌مين فه‌يزى بو په‌يكه‌رى ميژوو و يادگار باش بيت:

در حضر ممتاز و ممتاز از سفر باز آمدى

اول و آخر (امين فيضى) تو ممتاز آمدى (٧٤)

يا ئه‌م دوو دپړه‌ توركيه‌ى:

أستاذ سخن، مير سخن سك

خلاق معالى دنيلان وار ايسه‌سن سك

ای کان کمالات (امین فیضی) اُفندی

مجموعهء خلق (حسن)، خلق (حسین) سک (۷۵)

هەر بۆ تهواوکردنی وینهکەش دەبێ ئەم دوو دیڕە تورکییەیی ئەمین فەیزیش
تۆمار کریت، کە بۆ شیخ رەزا نووسراوه:

واصل اولدی دستمه اشعارکز

پک گوزلدر طوغریسی افکارکز

غرق نور مفخرت اولدق او گون

چوق شکر بو عبد بی مقدارکز (۷۶)

ئەگەر ئەم هەموو دیڕانەیی کە بۆ ئەمین فەیزی وتراوه، بابەتی چەشنی دووهمی
ستایشی شیخ رەزا بن، ئەوا هەر لە باسی ئەم چەشنەدا دەوتریت: شیخ رەزا زۆر
دڵسۆز بوو بۆ ئەو وشانەیی دایرشتون، هەریەکەیان لە جی خۆیدا داناو بو بۆ
هەر شوین و باس و کەرەسەییەش وشە و وینە و دەسفی تایبەتی خۆیی
دۆزیووەتەوه. بۆ هەندێک دەسف و ستایش، بۆ هەندێک ئەم ستایشە تیکەڵ بە
گلەیییە، بۆ هەندێک کەوتۆتە هەجوو، هەجووەکەش لە زۆر شویندا پلەیی جیاوازی
هەیه. چونکە لەکاتیکیدا کە زۆر بەتیژی هەجووی گەلیک لە خزم و کەس و کاری
خۆیی کردوو، یا باسی گەلیک لە ناوداران و شیخانە ئەو سەردەمەیی کەرکووکی
کردوو، شتیک پالێ پێو ناو کە باسیکی سەید ئەحمەدی خانەقاش بکات. بەلام
هەرچەند تاوی داووتە خۆی لەوە زیاتری پێ نەوتراوه کە بلیت:

خانەقا تەوبە لە سەید ئەحمەدو نان و خوانی

لە تەعامی، شەلەم و بامی و باینجانی (۷۷)

دیاره ئەمە چەشنە گلەیییەکە و شاعیر نیازی ئاشتیبونەوهی هەیه، چونکە هەر
شیخ رەزاش وتووێتی:

بەمارف بەگ بلین قەتعی مەعاشی من نەکا چاکە

زمانی من لەبۆ ئەعدا وەکو ماریکی زوحاکە (۷۸)

شیخ رەزا هەر لەو دڵسۆزییەوه بۆ وشەیی دڵ دارشتن، لە پال هەموو هەجوو و

نیوان ناخوښیبه کیدا له گهڼل جه میل سدقیی زه اویدا که له موفتیی زه اوای
دهدویت، زمانی ستایشی دیته وه قسه و دهنوسیت:

ئهی ماده ری گیتی تو هه تا ئیسته نه زاوی
زاتیکی وهکو فه یزییه ئه فه ندییی زه اوای^(۷۹)

هه ره زه اوایی مه زینشی وتوه:

مومکین نییه ئیدراکی هه قایق به ته واوی
مومکین نییه ئیدراکی نهکا زیه نی زه اوای^(۸۰)

گه وره ترین پلهی ستایشی شیخ رهزا، لهو چهند پارچه یهیدا کوډه بیته وه، که
تیکه له به میژووی کورد و سلیمانی بوون. سوژی دلسوژی، ههستی نیشتمان
پهروهی، راستگوویی مرووف و شاعیری تیدا دیاره.

شیخ رهزا و دهووری بابان یا میرانی بابان و شیخ رهزا و شیخانی سلیمانی
پیش شیخ مهحمود، سهه باسیکن که شیخ رهزا به خاکی سلیمانییه وه دههستن.
شکو میژوو و رابوردوو سهه سامی و پیزی پوژی خوئی و هیوای دواپوژی شاعیر
و کورد له نیو دیپره کانه وه گزنگ ددهن.

سهه رها باسی شیخ رهزا و بابانه، لهه باسه شدا سی به سی یا سی پله دههینریت.
یه که میان، وینهی ئهحمده پاشای بابانه، ئهه وینهیه له شیعری شیخ رهزا دا
بهه ستراره به ئهسته مووله وه، واته – وینهی ئهحمده پاشایه له ئهسته موول و وینهی
شیخ رهزا خویه تی له ئهسته موول. شیهه دهه ره وه دهه ره پیه و دهه ره پیه و دهه ره پیه، یا
هه ره خوئی یه کیکه له جهه سهه ره گه وره کانی ئهه و پیه و دهه پیه. له پال هه موو به لگه
میژووییه کاندای شیخ رهزا و وینهی ئهحمده پاشا نه خسه ده کیشت، شتی که دهه ره وه
ژیانی ئهسته موولی به جی دیلت، ئه وه دهه ده خات که ئهحمده پاشا له ویش
پاشایانه ژیاوه، بهه خنده یی یه کهم دیمه نی ژیاوی بووه، جهه سهه ری یه که می
پیه و ده نی شیخ رهزا خوئی و شیعری بووه به وه وه. له مه وه بهر چهند دیپریکی ستایشی
شیخ رهزا بو ئهحمده پاشا تو مار کرایه وه، ئه وه نمونه ی ستایشی شاعیره بو
ئهحمده پاشا، به لام له پال ئهه سیفه تانه دا له چهند شوین باس له نازایی ئهحمده

هوش دار (رضا) هرزه مگو زانکه بد آید
بر طبع ولی نعمت فرخنده سیر بر
(احمد) لقب آن والی جم جاه که باشد
صد رتبه ز جمشید به اصل و به گهر بر
طهمورث و هوشنگ و کیومرث و سیامیک
جمشید کند فخر بدین چار پدر بر^(۸۱)

له شوینیکی تردا وهسفه که له م سنوورانه دهباته دهرهوه و نهخشه‌ی پاشایه‌کی
بو دهکیشیت که هیشتا له سه‌ر کار و خاوه‌ن دهسه‌لات بیت:

أصف جم صفت و داور إق‌لیم گشا
صاحب سیف و قلم حضرت (أحمد پاشا)
در گروه وکلا عارف و دان‌اتر‌آزو
هست گفتم بخرد گفت نه کلا حاشا
دهر در طاعت او (بصرفه کیف یرید)،
چرخ در قبیضه‌ء او (یقلبه کیف یشا)^(۸۲)

ئهم چشنه پیوه‌ندی و ستایشه له ئهمه‌د پاشاوه ده‌چیته سه‌ر که‌سانی تری
نه‌وه‌ی بابان. شاعیر له ستایشی همدی پاشای باباندا وتوویه‌تی:

ورق‌آز ج‌بریل خواهد ک‌لک‌إنش‌ارا
که در هر نامه نتوان برد نام (حمدی پاشارا)
وجودی (معن) را زائد شمارد مشرب جودش
ز (حاتم) عارش آید فضله خواند فضل یحیار^(۸۳)

یا بو مه‌جید پاشای بابان وتوویه‌تی:

دست گوهر فشانی، غبطه‌ء کان
کف احسانی، رشک دریادر^(۸۴)

به‌لام شاعیر له هه‌موو ئهم وینانه‌دا ناتوانی ستایشکراوه‌کانی له بنه‌چه‌و

رځپه له کی خوږیان دابېرېت. واته له و چنه د که سه وه ده چټه سهر پله ی دووه می ئه م ستایشه، که باسی بابانه کانه به گشتی .

له کوټایي یه کټک له و پارچانه دا که بؤ ئه حمده پاشای نوو سیوه ده لیت:

نسبت نتوان کرد بدین جملهء معدود

آباد کرامش که نیاید به شمر بر^(۸۵)

یا له باسی مه جید پاشادا وتوویه تی:

شخص کامل اگر بولنسه بوگون

مرحمتلو مجید پاشا در

دودمان ملوک بابانک

قالمه بر شمس عالم آرا در^(۸۶)

یا ټیکړا ئه م ستایش و پټوه نندیانه له هه موو بابانه کاند کؤده کاته وه و ده لیت:

سائیل به غینا، نائیل نه کا، به خششی که متان

ئالی (به به) یاخوا نه پزی دهستی که ره متان

هه رچه ند به مه سهل خه نجه ری ئه لماسه زوبانم

نابری سهری موی له ئه دای شوکری نیعه متان

گیرفانی گه دای کردووه ته کانی جه واهیر

ئیکسیری نیساری، زهرو شاباشی دره متان

ئپوهن به حه قیقه ت مه لیکي میلله تی کوردان

شایانه زیاره ت بکری خاکی قه ده متان

ئینکاری حقوقیات له سهر ئه م میلله ته ناکری

ئابایی فهره یدوون، فهره جه مشید هه شه متان^(۸۷)

هه ر ئه م کو کردنه و هیه شاعیر به ره و پله ی سییه م ده بات، که پله ی شیعی نیشتمانییه. بابان لای شاعیر ده بټه یادگاری روژانی رابوردوو و هیوای ئه مروی به دواړوژ. شاعیر له و پارچه یه دا که عه لادین سه جادی به شیعی میژوویی داده نیت و^(۸۸) یه کټکه له و به لگه میژوویی یانه ی ده چنه سهر پارچه کانی سالم،

خوی دهباته کوږی نیشتمانپه روهرییه وه، وهسفی شکوی سلیمانی و پوژانی بابان دهکات و له لاپهږه ی یادگاری مندلاییه وه تابلویه کی ته زووبه خش و گیان خوشکهری راپوردو و پیشان ددات و خوی بی هلویتست ناو هستی:

دریغ بو ټو زهمانه، ټو دهمه، ټو عهسره، ټو پوژه،

که مهیدانی جریدبازی، له دهوړی کانی ئاسکان بوو (۸۹)

بابان لای شاعیر زیاده میر و بنه ماله و پیوهندی ده بیته به ږمز، به ږمزی شتیکی گه وړه، ږمزی خاک و خه لک و مهسه له و سنووری مهسه له کاش گه وړه تر ده بیته و له سلیمانییه وه بهره وهموو کورد ده بیته و بهره وه پیوهندی دیږینه ی کورد و عه رب د پروات:

عه رب، ئینکاری فه زلی ئیوه ناکه م، ټه فزه لن، ټه ماما

سه لاحه ددین که دنیای گرت له زومره ی کوردی بابان بوو (۹۰)

شیخ ږهزا لیږه شدا چمکی ستایشی خوی له بیر ناچیته وه، ده بیته وه سر پله که ی دوهم، به لام له گهل ټو هدا ئاسوی لیکدانه وه یه کی ترمان بو دهرده خات:

قبووری پر له نووری ئالی بابان، پر له ږحه مه بی

که بارانی که فی ئیحسانیان وه که هوری نیسان بوو (۹۱)

شیخ ږهزایه و ستایشی.. که فی ئیحسان.. دهکات، به لام ئیحسانی که سی که نه ماوه و شاعیر له هلویتست و دهر وونکی پر له خو شه ویستی و ټه مه گداری و وه فاوه «قبوور» یان «پر له نوور» دهکات. ټه مه گ و وه فادارییه که ش، له که سی که وه یه که کاتی «سلیمانی دارولمولکی بابان» بووه، «ټو وهخته عومری پینج و شه ش تیغلی ده بوستان بوو» که سی که نه بوو که له و که فی ئیحسانه شتیکی پی برابیت. به لکو ټه مه کداری و وه فاداری ټه مه بهرام بهر به و مهسه له و به و خاکه یه که ئالی بابان لای ټو نیشانه و ږمزیان بوون. برای نووسه ټه حمده غه فوور له زمانی شاعیر و بیر ږووناکی کوچکردو ټو ږه حمان به گی بابانه وه دگر پیته وه (۹۲):

ټو ږه حمان به گ ټو پارچه یه ی شیخ ږهزای به لاوه زور به نرخ بوو، به وینه ی

پاکى و دلسۆزى و راستى شىخ رەزاي دەزاني. چونكە ئەو پارچەيە لە كاتىكدا وتراوه كە حوكمى بابان تىكچوووبو وەك سالم وتوويەتى (شارەزور بەحرە و سلیماني گەمییە رەنگ). تەنانت شىخ رەزا كاتىك ستایشى ئەحمەد پاشای بابانى كردوو، كە پاشا نەبوو و دەسلالتى نەماو و لەسەر كار دوورخراو تەو و بو دەرەوى ولات نیرراو. ئەم رايەى ئەورەحمان بەگ ھەرەك بەرامبەر بە شىخ رەزا راستە و دەوتریت. پيش ئەو سالمیش تۆمار دەرکیت. چونكە ئەویش داستانى.. «عەزیز بەگى بابان» ى پاش رووخانى دەسلالتى بابان وتوو. لە بەرئەو ستایشى ھەردووکیان لە ھەروونیكى بە کوڵ و پر لە راستییەو ھاتوو و ستایشى شاعیرىك نىيە كە بۆ مەبەس و خەلات و پایە و بەخشش بەخەلیفە و سولتاندا ھەلدا. ئەمە ھەستى مرقانەى شاعیرە و راستگوییى شاعیر لیرەدا بە باشى دەبینرئ.

لە زۆریەى شیعری شىخ رەزادا ئەم چەشنە راستگوییە دەبینریت. بىجگە لەوێ كەسى وای كردوو كە لە كاردا نەماو، بۆ ئەحمەد پاشاش، تەنانت ئەگەر لە ئەستەموول یارمەتییى دابیت، ئەوا شاعیر پاش گەرانیوێ بۆ ولاتى خوێ ستایشى ئەوێ كردوو و پيش یارمەتى دانەكەى نىيە. بەلكو لە ھەجووكانیشیدا، ھەرچییەك پالى پتو نابیٹ بۆ ھەجوو، ھەموو ئەوانەى ئەو ھەجووى كردوون زیندو و بوون و بەر چاوەو بوون و بەشى زۆریشیان كار بەدەست و دەولەمەند و خاوەن دەسلالت بوون(۹۳).

شىخ رەزا باوەرى بەچى ھەبووبیت، یا چى وىستبیت، راست و رەوان وتوويەتى، ئەگینا شىخ رەزا یا یەكێكى وەكو ئەو نەبیت، كى ترە لە ناكوکیا بەم چەشنە رووبكاتە تیرەكەى خوێ و بلیٹ:

خزمینە مەدەن پەنجە لەگەڵ عەشرەتى جافا

میرۆلە نەچى چاكە بەگژ قووللەبى قافا(۹۴)

ئەمە لە كاتىكدا كە تیرەكەى خوێ بەكەم و بى توانا نەزانیو ھەو لە زۆر شویندا زۆر بە شانازییەو باسى چاكى و ئازاییانى كردوو. شانازیى شىخ رەزا بەدەورى

بابانهوه، له زمان شاعیریکې وهکو نهوهوه وهفاداریی خه لکیشه بهرامبهر بهو
مهردانه ی پاریزگاریی خاکی نیشتمانیان دهکرد:

ئینکاری حقووقیان له سهر ئهم میلله ته ناکرئ
ئابایی فهرهیدوون، فهره جهمشید و حه شه متان^(۹۵)

ئو شیخ رهزایه ی نمونه ی شانازی بوو به خوئی و به شیعی خویهوه، به زمانی
تیژ و هه موو شت بری خویهوه، که دیته سهر باسی بابان، زور به ته وازوعوهوه خوئی
له راستیان کهم و بچووک دهکاتهوه:

ههرچه ند به مهسهل خه نهجهری ئه لماسه زوبانم
نابری سهری موویی له ئه دای شوکری نیعه متان^(۹۶)

ههر ئه مهش لیږدها هاوکی شیکې شیعی شیخ رهزا له کار دهخات، ئه ویش
هاوکی شیه بهرامبهری ستایش و ههجووه.

لای زور ناو و زور دهسته و ته نانهت زور تاقم و پرېبازی ئابینیش که له دیوانی
شیخ رهزادا ناویان هاتبیت بهرامبهر به ستایشی زور هیچ نه بیت دیره ههجوک
دهبینن. به لام بهرامبهر به بابان نا. بهرامبهر بهوان ههر ستایشه و لهو ههسته
به زه ی شیخ رهزاوه هاتووه. ته نانهت رهنگه تا ئه وکاته ههر به ئومیدی دواړوژی
کور دیشی زانبین. ههر بو ئه حمده پاشا وتوویه تی:

تاوه کو دهوره بکات و بگهری چهرخ و فهلهک
تاوه کو دیت و دهچی، بیت و بچی لهیل و نههار
به مرادی بگهری شه مس و قه مهر چهرخ و فهلهک
زه ره فهره و فه تهی قهرین، به ختی مو عین، تالعی یار^(۹۷)

ئهم دوعای به مراد گهران و فه تح و زهفر و سهرکه وتنه به ئه حمده پاشا و
بابان نایه ته دی، شیخ رهزاش هیوا نابریت. دیاره مهسهله لای شاعیر لهوه قوولتر
و فراوانتره که به تاقه کهس و تاقه بنه مالیه وه به ستیت. له هه ست و ویزدانی
شاعیردا مهسهله ی خاک و مه لیه ند و گهل جو ش دهخوات و پرووده کاته ئه و خاک و
مه لیه ند و ژیان خویی پیوه ده به ستیت و کی خاوه ن توانا بیت دهیکات به کانیه

هیاو دهلّیت:

مه‌ریووته حه‌یاتم به سلیمانی و خاکی^(۹۸)

خۆزگه‌م به سه‌گی قاپیه‌که‌ی ئه‌حمه‌دی کاکی^(۹۹)

دیسان هاوکی‌شیکی تازه دیته‌وه کایه‌وه. «شیخانی سلیمانی» جیی «بابان» ده‌گرنه‌وه‌و ده‌بنه‌ مایه‌ی هیوای شاعیر. جووری باس و ستایشه‌که‌ی بابان و پله‌کانی ئه‌و ستایشه و هه‌موو سووچه‌کانی هاوکی‌شه‌که‌ به‌سه‌ر ئه‌ندامدا ده‌هیئریته‌ دی.

دلسۆزی و راستگویی شیخ ره‌زا لی‌ره‌شدا له‌وه‌دا ده‌بینری، که‌ پاش کوچی کاک ئه‌حمه‌د ئه‌م شینه‌ به‌سۆزه‌ی بۆ ده‌کات و ئه‌و جیگه‌ به‌رزه‌ی ده‌دات و یادی پاکی ده‌خاته‌ ناو یادی نه‌مری مه‌ردانه‌وه‌.

شاعیر بۆ کوچی شیخ، زه‌وی و ئاسمان دینیته‌ خواری، به‌لام ترووسکه‌ی هیوا ون ناکات:

دنیا له‌دوای هه‌زهرتی شیخ زی‌رو زه‌به‌ر بی

وه‌ک تاجی که‌ی و جامی جه‌م و به‌ختی زوحاکی

ده‌رحه‌ق به‌ هه‌فه‌یدانی ئه‌ده‌ب لازمه‌ زینه‌هار

قوریانی هه‌فه‌یدانی ده‌بم بابی یو داکی^(۱۰۰)

له‌ناو هه‌فه‌یدانی شیخدا بۆ شوین گره‌وه‌ی سه‌رداری خاکی سلیمانی ده‌گه‌ریت بۆ واریسی مولکی بابان ده‌گه‌ریت:

شیخ سه‌عه‌ید سه‌رداره‌، شیخ مه‌عرووف هه‌تا هه‌زکه‌ی نه‌جیب

بۆ جوانمه‌ردی و شه‌جاعت به‌ینی به‌ینه‌للا نه‌قیب^(۱۰۱)

وه‌ک ده‌زانین، شیخ ره‌زا له‌ زۆر کاتدا له‌ پال ئه‌و هه‌موو شانازییه‌وه‌ به‌ خۆیه‌وه‌، شاعیری تیره‌ی تاله‌بانیش بووه‌، به‌یتی شانامه‌ ئامیزی بۆ شه‌ریان ده‌نووسی، باسی ئازایی ده‌کردن. به‌لام که‌ شیخانی سلیمانی له‌گه‌ل تاله‌بانی تیک ده‌چن، شاعیر بی‌ ده‌نگه‌ و خۆی ناخاته‌ کوژی ئه‌و تیکچوونه‌وه‌، زمانی هه‌جووی بۆ ئه‌وان ناخاته‌ کار. ته‌نیا بۆ ئاستبوونه‌ویان دیته‌ سه‌ماو پۆزی ئاستبوونه‌وه‌ به‌ جه‌ژنی

خۆی و هه‌موو تیره‌که‌ی و هه‌موو که‌رکوک دادنه‌ی:

ماه رمضان آمدن چون گذرد نوبت عید است
پیش از رمضان آمدن عید که دیده است
کرکوک چرا بر همه آفاق ننازد
امروز که آرامگه این سه هه‌فید است
از عید غرض صحبت آن قدوه سادات
سردار گروه شرفا (شیخ سعید) است
صد شکر که مقدم آن یار عزیزان
هر سال دو عید آمد و امسال سه عید است
از سعدی آن (شیخ سعید) است که امسال
مقراض حوادث سر مویی نبریده است
با آل نبی پنجه زدن پیشه‌ما نیست
این واقعه، تقدیر خداوند مجید است
نسبت نه کنونست بدین درد (رضا) را
در روز ازل، عاشق و درویش و مرید است (۱۰۲)

ئهم ستایشه له پارچه‌یه‌کی فارسیی ۱۳ دیریدا که بو شیخ مسته‌فای نه‌قیب
نووسراوه، دووباره ده‌بیته‌وه. شاعیر ستایش کراوه‌که‌ی به باشتیرین جینشینی کاک
ئهممه‌د داده‌نیّت، به‌رترین بیانوی ستایشی بو شیخانی سلیمانی ئه‌وه‌یه که
سه‌یدن و له نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رن . به‌لام ئایا ئهم بیانوه هه‌ر له‌به‌ر به‌رزی و
خۆشه‌ویستی به‌ره‌ی سه‌یده لای شیخ ره‌زا، یا بابته‌ی هاندان و به‌رکردنه‌وه‌یانه
لای خه‌لک.

ره‌نگه ئهمه‌ی دووه‌میان راستتر بیّت، چونکه شیخ ره‌زا ده‌می خۆی له هه‌ندیک
سه‌یدی تر نه‌گرتووه. به‌لام بو ئه‌مانه ته‌نانه‌ت له‌وه‌ش ده‌چپته‌ ده‌ری که مه‌به‌سی
چاو له به‌خشش بوون بیّت، هه‌ر چه‌نده چاویشی هه‌ر لیّ بووه.

ای ترا بنده‌گی من نه بامید طمع
ندهم دست کریم تو بصد وجه کفاف

امتیاز از دیگران داده خدایت بسه چیز
 همت عالی و دست کرم و طینت صاف
 تکیه بر مسند جدت زن و اندیشه مکن
 جز سرانگشت ندامت نگزد اهل خلاف
 خصمرا تبغ زبان من و شمشیر تو بس
 وی ازان روز که این هردو برابند ز غلاف (۱۰۳)

شیخ رها مهبس و ناوه رۆکی ئەم پارچانەی له پارچه فارسییهکی ترا (۱۰۴) که
 بۆ ستایشی سێ نهوه (حهفیدی) کاک ئەحمەد، بۆ شیخ سهید و شیخ مارف و شیخ
 مستهفا نووسراوه دووباره دهکاتهوه، دواوی ئەو پارچهیه به دوعایهکی بهسۆز
 دینێتهوه و دهلیت:

دوعای این سه حفیاست ورد روز و شبم
 بلطف خود همرا دست گیر یا ربی (۱۰۵)

بهلام که دوعای شیخ رها گیر دهی، هیوای ئەو و کورد له کورپی یهکێک لهو سێ
 ههفیده ها ته دی، شیخ رها نه مابوو، تا تیغی زمانی ئەو بچێته پال شمشیری
 ئەو شۆره سواره ی ئالی ههفید و (پۆژ ئەو پۆژه بێت) که ئەو دووانه بکونه یهک
 و بۆ خهسم و ناحهز بهس بن. شیخ رها ئەو دهمه چهند سالیکی بوو، له بهغدا به خاک
 سپێررابوو. شیخی ههفیدیش به گهیشته خاک و مهلبهندی شیخ رها شاد نهبوو،
 که دهستی ئیمپریالیزمی ئینگلیز ئەو هیوا ها توو دهییە شیخ رهای له ناودا.

وهسف

له شیعرێ کلاسیکیدا وهسف به یهکێک له بابتهکانی شیعر داده نرێت. رهنهگ بۆ
 شیعرێ تازه و ئەم سهردهمه، ئەو بابته له لایه که وه به ههلقه ی پیکه وه به ستنی
 کۆن و نوێ، به رهنهگزی هاو بهشی کۆن و نوێ، دابنێن و رهنهگ بۆ شیعرێ تازه به
 بابته تیکی نه بووی دابنێیت، چونکه له شیعرێ تازه دا، ئەوهی کۆن وهسفی پێ
 وتراوه، تهواو دهچێته ناو روخسار و ئوسلووبه وه و له جوغزی بابته دهرده چێت.

له شیعری کلاسیکیدا، هه‌موو بابەتەکانی تر بە جیگە گۆرکی و دارپشتنەوه و پیکەوه بەستنی مۆسیقایەکە که له سایەى هونەرى قافیە و جوۆرى بە‌لاغیدا دروست دەکرا، خوۆى دەنواند و دەبووه قالمى مەبەس دەربەپین. بە‌لام له وه‌سفدا هه‌موو ئەمانە دەکەوتنە کار و هەندئى وردبىنى و لئى وردبوونەوهو بە‌رهو وینەى وردى کۆنکریتى (حسى) دروستکردن دەخرايه کار و شتیکی تازه دەردەچوو که (وه‌سف)ى ناوده‌نرا. ئەو وه‌سفەش زۆر جار له مەیدانى بابەتەکانى تردا نە‌دەکەوتە کار، تەنانەت بە‌دەگمەن له مەیدانى وه‌سفى یارداجیى بە‌تەشبیه‌و ئیستیعارە هە‌لدەچنى.

ئەم جوۆرە توانای وردبىنى و ورد نە‌خشە‌کێشانه، تە‌واو لایەنىکی تری شاعیرى دە‌ردە‌مخست و بە‌پێى پە‌خە‌نەى ئە‌م‌پ‌رۆمان، هە‌ستى تیبىنى و بە‌‌ودا‌د‌ا‌چوون و نە‌خشە‌کێشان پە‌نگدانە‌وهى لای شاعیر دە‌نواند.

زۆر له شاعیران، بوۆ ئە‌وهى خانەى جیا‌کردنە‌وهى بابەت تێک نە‌دەن، ئە‌و بە‌هره و توانا و هێزه تە‌نیا بوۆ وه‌سف بە‌جئى دە‌هێلن و هە‌ندیک مە‌وزووعى دوور له‌وانەى بە‌بە‌تە‌کانى تر دە‌‌دۆ‌زنە‌وه و توانای وه‌سف‌کردن‌یان بوۆ د‌مخە‌نه‌ کار.

پە‌نگە‌ بتوانین ب‌ل‌پ‌ین ش‌ی‌خ پە‌زا یە‌ک‌یکە‌ له‌و شاعیرانە. له بابەتە‌کانى تردا، هه‌موو کۆ‌بو‌وه‌ى وشەى ه‌ینا‌یه‌‌دە‌رى، بە‌ زە‌برى بە‌‌لاغە‌زانى ل‌ی‌کى دان و ه‌یزى ناوه‌وهى وشەى بە‌ نوۆتى مۆسیقایە‌کى زانراو بئى زۆر له خوۆ‌کردن خستە‌ خزمە‌تى مە‌بە‌س.

ش‌ی‌خ پە‌زا ئە‌و توانای وردبىنى و وه‌سف و نە‌خشە‌کێشانهى هە‌ندیک جار له هە‌جووى ئاش‌کرادا دە‌ردە‌مخست، بە‌لام ه‌یزى‌کى شار‌راوه‌ى بە‌‌رو مه‌ودا پانى بوۆ وه‌سف ه‌یشتە‌وه و نوۆتە‌ى ئا‌پاسە‌‌بوونى بوۆ دۆ‌زىیە‌وه:

ئە‌و هە‌یئە‌ت کە‌له‌‌ش‌ی‌زه‌ که‌ به‌ ه‌لمە‌ت ش‌ی‌ره
 کە‌رە‌مت ک‌رد‌و‌وه‌ ب‌ی‌ست‌و‌ومە‌ دە‌سا ب‌ی‌ن‌ی‌ره
 دوو م‌ر‌ی‌ش‌ک‌یش‌ى ل‌ه‌گە‌‌ل‌دا که‌ ف‌ر‌ی‌ش‌ک‌ى نە‌کە‌وئى
 خ‌رتى چە‌ند س‌ال‌ه‌یه‌ نە‌‌ل‌بە‌ت بە‌ م‌ر‌ی‌ش‌کان ف‌ی‌ره

ئە‌و ش‌ی‌خ پە‌زا‌یه‌ى مە‌یدانى هە‌جوو، ب‌یرى گ‌ال‌ته ئام‌یز و خامە‌ى وینە‌ک‌یش‌ى

کاریکاتۆریانەی خۆیی لەم کۆرەدا باش بەکارهێناوه، توانا و هونەرمەندیی شیخ
رەزا لێرەدا هەر بۆ وەسف نییە، بەڵکو وردیی خۆی لە وەسفی شتی وردا یا وردە
شددا پیشان دەدات.

یەكەم پارچەى كه وێنەى ئەم مەبەسە بێت لە دیوانی شیخ رەزادا پارچەى
(ئیتیریکی ڕووت و قووت)ە. لە پارچەكە بگەرێین خۆی زۆر مەبەسمان بۆ لێك
دەداتەوه.

میر بە سەد میننەت هەناردی ئیتیریکی ڕووت و قووت
دەست و پا سست و سەقەت ئەندامی هەروەك عەنكەبووت
خاوەنى ئالىكى ئالیم پى ئەداوه موتلهقا
داویەتى ئەمما وەكو بیستوو مە قووتى لایە مووت
پووش لە لای حەلوايە، حەتتاكو پەلۆوشەى چنگ كەوێ
باى ئەدا، لوولى ئەدا، قووتى ئەدا، مانەندى حووت
گەرچى ناتوانی ببزوی هیند لەرو كەم قوودەتە
دەنكە جۆیكى نیشان دەى، تا قیامەت دى لە دووت
پیشى ڕیش و شانى زامدار و جەدەو بوو ناعیلاج
چەند قروشیكى هەبوو بۆم دا بە نەوت و عەنزە ڕووت
مەسلەحەت وایە هەتا نەبخواردووم بینیرمەوه
زۆر ئەترسم دەفعەیی قووتم بدا بمكا بە قووت(١٠٦)

پارچەكە یا ئەم دیڕانەى بۆ مەبەسى وەسف لە هەموو پەراویز و لێكدانەوهیەك
باشتر وردی و توانا و هونەرى شاعیر دەردەخات.

شاعیر، لێرەدا لەوه دەرچوووە كە بڵێن بیری بۆ ئەوه خستۆتە كار كە چەند
تەشبیهێكى تازە بدۆزیۆتەوه، یا هەولێ ئەوه بدات كە وێنەیهكى كاریكەتۆرى بۆ
ئەو ئیستەرە بكێشێت و هەر شتەى تەشبیە بكات بە شتیكى تری و لاى خەلك ديار
بێت. بەڵكو شیخ رەزا لێرەدا تەواو وێنە دەكێشێت، وێنەیهك كە ئیستا بناغەى
توانای هونەرمەندانە.

لێرهوه: (دهست و پاسست و سهقهت، ئەندامی هەروەك عەنكەبووت) بە تەشبیهێکی کۆن دانرێت، بەلکو ئەمە وێنەیەکی تازەیه، هەر ئەوەش نییه کۆمیدی و گالته ئامیز بێت، تەنانەت ئەگەر پەڕی بۆ بگریت بەدەستهوه و نەخشە بۆ وشەکان بکێشیت، وێنەیەکی کاریکەتۆری دەرەچیت و شیخ رەزا پلەیهەک لە سنووری شیعری هاو دەمی خۆی دەباتە پێشهوه.

پووش لەلای حەلوایه، حەتاکو پەلۆوشەمی چنگ کەوی

باي ئەدا، لـوولی ئەدا، قووتی ئەدا، مانەندی حووت

لێرهەدا وێنەکە، لە فەرھەنگی بەلاغەمی کۆندا، بەرامبەر بە (لەف و نەشر) دەووستیت، دیارە دێرەکە لەف و نەشری تیدا نییه، بەلام هەر وەك ئیسلامی لەف و نەشر بێت بە تەشبیهو وێنەیەکی کاریکەتۆری وایە. لە بەلاغەدا باسی موبالغە دەکریت. بەلام نایا ئەم وێنەی شیخ رەزا موبالغەیی زەیه کەوتووێتی:

گەرچی ناتوانی ببزوێ لەرو کەم قوووتە

دەنکە جوییکی نیشان دەی تا قیامت دی لە دووت (١٠٧)

شیخ رەزا لە چوار چۆڵەییەکی پتەو گەراوه کە ئەو ئیستەری تیدا دابنیت:

مەسلەحەت وایە هەتا نەبخواردووم بینیرمەوه

زۆر ئەترسم دەفعەیی قووتم بدا بمکا بە قووت (١٠٨)

بیری وردی شیخ رەزا لێرهەدا دوو هیل بۆ وەسفەکە دەکێشیت. لەلایەکەوه ئەو کزی و لاوازی و دەست و پا سەقەتییهی ئیستریک دەکات بە جالجالۆکە لەلایەک ئەم هیز و راپەرموون و جوولانەوهیه، کە ئەو ئیستەرە لاوازه دەگۆڕی و توانای پیاو خواردنی پی دەبەخشی، وەك بووبی بە گورگیکی چەش یا خێو و دیویکی کەس لە وزە نەهاتوو. لێرهوه شیخ رەزا وێنە دەباتە کۆری هەجوو ستایشەوه.

خاوەنی پێشوو ئەوهیه کە هیندە رەزێل و چاوچنۆک و شت لەبەرچاوه کە (ئالیک بە ئیستریکیش) نەدا، بەلام چونکە ئیشی بەو ئیستەریه ئەبی شتیکی هەر بداتی، ئەوهی شاعیر پیی دەلی: (قووتی لایەمووت) واتە (مەمرە و مەژێ).

ھەرلەم وئەنەدە ناوەرۈككىكى مانادارېش خۇي دىنئەتە پىزى تواناى
نەخشەكېشان. بۇ دەبىت ئەم كارىكاتۇرە ھاوارى پېكەننى شېخ رەزا نەبىت بە
چەوساندنەو، با چەوساندنەوئى ئىستىركىش بىت، ئەمە لەو شېخ رەزاپەوۋە كە لە
چەوساندنەوئى خۇي و خەلك بى دەنگ نەبوو، دوور نىيە.

وھك وترا، لاي يەكەم ھەجوو بوو، ئەو خاوەنە كۇنە، پىسكەيەي پېشوو كە بەو
جۇرە رايگرت تا ھىزى پى نەما. ئەوسا بە سەد مەنەتېشەو ناردى بۇ شېخ رەزا.
ھەرۈك لاي دووھم ستايشى خۇيەتى كە ھەزار و بى پارەيە، بەلام ئەو چەند
قروشەي ھەيەتى ئەيدا بە (نەوت و ەنەزەرۈوت)، بۇ پېشى ئىستىركە و مەيتەرىشى
بۇ رانەگرى.

شېخ رەزا لەم مەيدانى وەسف و وئەنگارىيەدا، بۇ ئەوئى تواناى خۇي وردتر
بخاتە كار، وئەنەكەي بچووكتر دەكاتەو و لەو بچووكىيەشدا شاعىر ھەر ورد
وەسف دەردەبېرى.

لە ئىستىرەو بۇ كەلەشېر. كەلەشېرى نەقىب، پاشا (كەلەشېرىكى كرماشانى).
كەلەشېر، لە شىعرى شېخ رەزادا ھەر پەندە نىيە، يا ھەر ئەوۋەش نىيە، شتېك
بىت ھەزى لى بكا و بىەوئى بەدىارى بۇ بنىرى، بەلكو كەلەشېر لە شىعرى شېخ
رەزادا وئەنە و نمونەيە بۇ شتېك كە لە مېشكى شاعىردايە. تەنانەت وئەنە پياوۋەتى
و نازايەتېشە.

شاعىر لە وئەنە نامەيەكدا كە بۇ (نەقىب زادە) دۇستى نووسىوۋە ئەم راستىيە
دەردەخات:

كەلەشېرى بە (رەزا) لازمە كرماشانى
زىرەك و چاپوك و دەم گەرم و دې و شەپپانى
كەلەشېرى كە قەپى گرت لە بناگوئى كەلەشېر
پى بە دەم بىچچىرى وھك سەگى ھەورامانى
كەلەشېرى كە ئەگەر شېرى نەپى بىتە مەساف
پاي رېئىنى بە شەقى مىسلى كەرى تالانى

به دريژاي وهكو مهولان بهگهكهى ميرى بهيات
به جهسامهت وهكو كويخا زلهكهى بيبانى^(۱۰۹)

وهسفى ورد، بهدوادا هاتنى وشه، تهنانهت تىپ ليكدان دهكونه خزمهتى
دوانهخشه پيكهينانهوه. (زيرهك و چاپوك و دهم گهرم و دېرو شهپانى).
شاعير تين و توانا و هيژيكى گهوره دهبهخشى بهو كهلهشيرهى داوهى دهكات:

كهلهشيري كه قهپى گرت له پهناگوئي كهلهشير

پې به دهم ببيچري وهك سهگى ههورامانى

ليژهدا: سهگى ههورامانىش ديته كايهوه، ئهويش زور لهوه زياتره كه ههر پي
شوبهاندن بيت. كهلهشير لاي شاعير دهبيته پهمز بو دې، بو نازايى، بو ئهوهى
بالندهيهكى هيمنى بهر چهقو، به راهينان و ههول لهگهلان دهبيته شيري نهري
مهيدان.

كهلهشيري كه نهگهر شيري نهري بيته مهساف

راي پفيني به شهقي ميسلى كهري تالانى^(۱۱۰)

ئهو نمونهيهى بو تي وردبوونهوه بچوك كردهوه و ورده ورده خوئى له توانا و
هيژ پي بهخشيندا بوخهلكى گهوره دهكات. تاو و تيني ئاميزد ئهوا بهو كهلهشيرهى
كردى به نمونه. گهوره بوونيشى ههر له سنوورى هيژ و توانادا ناهيلىتهوه، بهلكو
له لهش و گهورهيبشدا له لاي شاعير ههر پهرندهى هيمنى بهرچهقو نيه، بهلكو
ئادهميزاده و هيئندهى ئهوزله. ههر ئادهميزاديكي ئاسايش نيه، بهلكو شاعير ئه
كهلهشيره له لهشيشدا به پهيكهري زلى و گهورهى و توانا نهخشه دهكيشى و
دهبياته پيزى دوو كهسهوه كه بهلهش گهورهى و بالا بلندي ناويان دهركدووه:

بهدريژي وهكو مهولان بهگهكهى ميرى بهيات

به جهسامهت وهكو كويخا زلهكهى بيبانى^(۱۱۱)

كهلهشير وهك و ترا، لاي شيخ رهزا بووه به رهمزي شتيكى له خوئى گهورهتر، ههر
لهبهرئهوه له ديوانى چاپكراوى شاعيردا، كه دياره بهشيكه له بهرهمى ئهوه^(۱۱۲).

له شۆيینی تریشدا دیتتهوه سەر باسی کهله شیر:

ئەو مریشک و کهله شیرە که وتم بینیره
دووی له پئی مردو یه کیکی به نه خووشی لیڤه
شهو هه موو دس به دوعا بووین و له وهختی سه هه
کهله شیر عومری خودای کرد و وتم وای شیرە (۱۱۳)

شیخ رهزا وه که له وهسفی ئیستری پروت و قووت و له وهسفی کهله شیردا ئەو
شاعیره ورده نه خشه کیشه بوو، هه روه ها له هه جووی ماینه کویتی خوشیدا
قه له می وینه و کاریکاتۆر نه خشه کیشان ده خاته کاره وه. وینه می ماینه کویت و
وینه می ئیستر دوو شتی به رامبه ر به یکن و بو هه ردو وکیان وه سفیکی زۆر ورد
ده کات، وینه می گالته ئامیز نه خشه ده کیشی. وه که له وهسفا ورده، چا ویشی چاک
به شتی ورد و بچووک ده که ویت.

هه روه که له باسی ئیستردا لابه لا وه ستایانه هه جووی خاوه نی پی شوو و ستایشی
خاوه نی ئیستای کرد که خویه تی، له باسی ماینه که شدا ئەم چه شنه هه جوو
ستایشه لابه لا دینیتته کایه وه.

له هه ردوو وینه که دا زۆر لابه لا به ته شبیه کی سهر خوی له باسی ده رویشی
ده دات، که له شۆیینیکی تردا پیشانی ده دریت.

قهت له یه که قسناغ که می جو ناده می هیشتا له ره
سال دوانزه می مانگ سواری نابم و ماندووه
گه ر به ئاوزه نگی په راسووی ئەم سهر ئه وسهر هه لدرم
هیئنده نابزوی بزانه ماوه یاخود مردووه (۱۱۴)

ئەم چه ند سووچی تی که لکردنی توانای وهسف و وینه کیشان و موباله غه و
سه تیره، له زۆر شوین و مهبه سی تری شیعی شیخ رهزادا دیتته پی شه وه و خوی
ده نوینیت. ئەگه ر بمانه وی هه ر پارچه یه، هه ر چه ند دیره ببه ینه وه سهر مهبه سی ک،
دیاره ئەم دوو دیره له پال مهبه سه کانی تردا، دیتته ریزی پی شه وهی وهسفی شیخ
رهزاوه:

۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶

شیخ رضا و تہسہوف

له زور لهو سهرچاوانه‌ی له به‌شی یه‌که‌می ئهم باسه‌دا باس کران، شیخ په‌زا له‌لایه‌که‌وه ده‌دریته پال ته‌سه‌وف و^(۱۱۶) له لایه‌کی تره‌وه ئهو شیعرانه‌ی که لای زور له سو‌فیان هه‌یه و بو‌نی په‌خنه‌ی^(۱۱۷) له سو‌فیتی و ده‌رویشیتی لی دئ ده‌کریته پیچه‌وانه‌یی رای یه‌که‌م.

بۆ ئۇم مەبەسە، ھەر تەنیا بۇ ئۇمە دەبىت كۆمەلىك نموونە لە شىعرى شىخ پەزا
پىشان بدرىت كە ھەرىكەيان لە ئاوازىك و لە تەلىك و قوولبۇنەو و بەرچا و
فراوانى، لىكۆلەر مە دەبىت ھىچى، تىر بە ھەكترىانەو و نابەستىت.

بۆ لایەنی یەكەمیان، دەبێ تەماشای ئەو نمونانە بکەینەوه که تیکرا شیخ ڕەزا بە جووژیکی فراوانی موسلماننیهوه دەبەسێت و ئەوسا بچینه سەر ڕەنگدانەوهی پابەندی بەم مەزەب و ئەو تەریقەتەوه و لە ئەنجامدا شۆینی راستەقینەیی شیخ ڕەزا لەم مەیدانەدا دەستنیشان بکەین و ئەوسا بپینە سەر لایەنی دووهم.

شیخ رەزا که باسی باو و باپیری خۆی دەکات، واتە باسی شیخانی تالەبانی سەر بە تەریقەتی قادری دەکات، ئەم جییه بو خۆی دەدۆزێتەوێه که دەلیت:

ره‌زاش لهو نه‌سله‌یه بی‌به‌خشه یا ره‌ب چونکه قه‌ت نابی^۶

گوئی بی خارو، به حری بی بوخارو ئاگری بی دوود (۱۱۸)

شیخ پەزایەك كە بى مولك و مال مابىتەو، مام و كەس لىئى نەپرسىبىتەو،
 شارهزورى وتنى «خو زمانىكى وه چەرخ و رېشىكى چەرمىگى پى دابى» و خوئ
 بە خوئ دەللىت:

معان الله زبان آتشینم

(جعلناها رجوماً للشياطين) (١١٩)

ئەو شیخ پەزا یە دەبێ لە لایەك پێگهی ستایش و ههجوو بگریت و بیكات به
كههسهی ژیان و له لایهك دهرویشی بكات به پێبازی ژیان و تهكیه و مهرقهدی
شیخ بكات به کونجی دانیشتن و ژیان و گوزهران. ههه له بهرئهوه جیی ستایشی
قادرییان له جیی زۆر لا له شیعرێ ئهودا فراوان و بهرزتره:

سالك ملك بقادر سالكان قادری
تارك كوی فنادر سالكان قادری
جهد یدوب علم الیهین سبق خوان اولدیلر
وارثان أنبیا در سالكان قادری
جامهء عرفان إيله تزین باطن إیتدیلر
ظاهر أهل قبادر سالكان قادری
مجلس إشراقیاندر حاقهء إذکارلری
سرقبله آشنادر سالكان قادری (١٢٠)

ههه ئهم سهه به قادریتییه له زۆر شویندا ستایشی غهوسی گهیلانی
پێدهكات (١٢١)، ههروهك ههندیك جار كه دێته سهه بهراوردی قادری و نهقشی،
پارسهنگی خویان و لای یهكهه مهدهاتهوه:

کوشه لرده نقشبندیلر گبی صاقلانمايز

قادری لر تکیه سی أرسلان گبی میده در (١٢٢)

تهنانهت شیخ پەزا زۆر جار كه له گهشتی ستایشی شا و وهزیر دهگه پێتهوه، چ له
بێیهشی بی چ له سۆزی دلێ دهرویشیکهوه بێت، پهنا ههه دهباتهوه بهر غهوسی
گهیلانی:

کارم که بکامست، نه از شاهو، وزیر است

هر مایه که دارم، همه از سایهء پیراست (١٢٣)

یاخورد دهلیت:

(لامعا) قصهء اُغيار نشايد كه ترا

بر زبان بگذرد الا سخن مدحت شيخ (۱۲۴)

شيخ رها هر نهوه نييه له گهشتي ستايشي شاه و وهزيردا بيتهوه سهر غهوس، بهلكو زور جار پارسهنگي زوري نهو بهسهر شيخاني تهسهوف و عارفاندا دهدهاتهوه: «خواجهي نهحرار» و «بههاي نهقشبهندي» و شهابي سوهره وهردبي شيخي ئيشراق و شهمني تهبريزي و پيري جامي دهكات به قوتابي و كاسهچين و جورعهنوشي بادهي عيرفاني نهو (۱۲۵). هر نهو شيخ رهايهي له شوينيكا و تي:

گهر بليم (بهغدا) له جهننهت خوشتره هيشتا كهمه

چونكه سوكناي غهوس و كهرخي و نيماي نهعهزمه (۱۲۶)

هر نهو شيخ رهايه له شوينيكي تردا كه ديته سهر باسي غهوس دهلي:

آن پير نه شبلي و نه معروف و جنيد است

اينها همه يك جلوه ازان پير كبي است (۱۲۷)

هر چهنده شيخاني سليماني له گهليك سووچي ترهوه بوونه مايهي خوشهويستي و ستايشي شيخ رها بهلام لهم سووچهشهوه هر دهچيتهوه سهران و نهو ستايشهي قادريان دهگاته سهر ستايشي به سوزي مهرقهدي شيخ نورهديني بريفكانيش (۱۲۸).

شيخ رها كهوتوته سهردهمي كيشهي قادري و نهقشي له ولاتي گولعومهردا، نهگر ههنديك جار دهمي له ههجووي نهقشيان دابيت، خو قادريش له زماني ئاگريني رزگاربان نهبووه. نهوهش كه ستايشي قادرييه، بهر نهقشبهنديش كهوتوه:

گل صد برگ گلزار جناندر نقشبنديلر

هزاران گلستاني لامكاندر نقشبنديلر

دبستان ابدده خواجهء خضر لدنيدن

سبق خوانان ختم خواگاندر نقشبنديلر

حقیقتده صفا قلبه نائل اولدیلر بونلر
نقوش غیریدن حرز اماندر نقشبندیلر (۱۲۹)

هەر له ستایشی هه موو نه قشبه ندیییه وه ده چتیه سهر ستایشی رابه ران و
شیخانی نه قشی، به قه سیده هه ستایشی شاهی نه قشبه ند دهکات و له ویدا
وتوو یه تی:

قبله حاجت بود روی بهاء الدین ما

طاق محرابست روی بهاء الدین ما

جستجو کردم بحمدالله در بحر (رضا)

یافتم لؤلؤ ز نویی بهاء الدین ما (۱۳۰)

هەر لهو گه شتی ستایشی شیخانی نه قشبه ندیییه وه دهگاته سهر قه سیده هه کی
فارسی له ستایشی شیخ حیسامه دینی ته ویله دا (۱۳۱)، بۆ که سیك که ئاگای له شیخ
رهزا نه بئیت، بهم قه سیده هه ته واو دهیکات به موریدی ئه و شیخه نه قشبه ندیییه و له
لایه کی ترده ستایشی ئه و شیخ عومه ری بیاره و پارسه نگی شیخه بیاره شیخی
بیاره ده داته وه (۱۳۲) ئه م گه شت و لادانه ی شیخ رهزا هەر له نا و ئه و دو و
ته ریه ته ده نییه. به لکو جو ره گه شتیکی و له ناو دوو مه زه بی گه ره ی ئیسلامیشدا
ده بینین، هەر چه ند هیچ یه کیک له م چواره ش له زمانی رزگار نه بوون.

شیخ رهزا وهک زۆربه ی کورد به خیزان و تیره و رپی باو و باپیر سونییه، خووشی
له زۆر شویندا ئه مه ده لئیه وه و پیوه ندیی به سونییتییه وه هەر شوین باو و باپیر
که وتن نییه، به لکو قسه ی دلشی تیدا یه. شاعیر له گه ل ئه وه شدا نه چۆته کی شه ی
مه زه بگه رییه وه، به لکو به پیچه وانه وه زۆر جار سۆزیک قوول به رامبه ر به
هه ردوولا پیشان ده دات:

من سنیع نامم (رضا)، کلب امام مرتضی

درویش عبدالقادر، راهم بمولا میرود (۱۳۳)

هەر لهو قهسیدهیهدا که بهم دێره کۆتایی پێ هینابوو و بهوه خۆیی پێ ناسین
وتبووی:

در ماتم آل علی، خون همچو دریا میروید
تیغ است بر سر میزند، دست است بالا میروید
از عیشق آل بوالحسن، این تیغ زن و آن سینه زن
دادو فغان مرد و زن، تاعرش اعلی میروید
پیراهن شمع خدا، یعنی حسین مجتبا
جانها همی گردد فدا، سرها بیغما میروید^(۱۳۴)

ههروهك چۆن خۆی دایه پال غهوسی گهیلانی، ههروهها خوشی دهداته پال
ئیمام رهزا:

غمگین مشو (رضا) زگرت مال و جاه نیست
این خواندنت بنام رضا بس است^(۱۳۵)

شیخ رهزا زۆر جار، ئهگهر له خۆشهویستی ههوادارانێ عهلی و زامی کارهساتی
حسهنیهوه بێت، یا ههر له ژێر تهئسیری شیعری پر ئاواز و ئاههنگی فارسییهوه
بێت لهم بارهیهوه، مل دهنیّت و دهروات و ههر به فارسی دهلّیت:

تو بی جهت متصرف نیامدی بزمین
بکریلا که خداوند زاده شرفا
چو یادآوری از وقعهء امام حسین
چگونه شمر لعینش بزید سر ز قفا
کنی بحال جوانان اهل بیت نظر
لسهم حاسدهم کیف أصبحوا هدفا^(۱۳۶)

بهلام ههر ئهو شیخ رهزایه که ههست به زۆر پۆیشتن و له سنووری خۆی
دهرچوون دهکات دیتهوه و دهلّیت:

هزار لعن بارواح قاتلان حسین
ولی چو شیعه مرو تا صحابه و خلفا

نه إعتماڊ بر إفراط كن، نه بر تفریط

میانہ جو کہ ہمین است مذهب عرفا(۱۳۷)

شیخ رەزا لە هەندیک شۆینیشدا وەك سونییەکی سەرگەرم قسە دەكات، بەلام
دوچار هۆی راستەقینەی ئەم جیاوازی نەکردن و خۆشەویستی حسەین
خواهانهی خۆی دەردهخات:

سنیم سنی و لیکن حب آل مصطفی

دین و آیین من و آبائو آجداد من است

شیعە و سنی ندانم، دوستم با هرکە او

دوست باشد، دشمنم آنرا که با او دشمن است(۱۳۸)

لەم گەشتە ی شێخ رەزا هەر ئەمە بەراستی و دلسۆزانە دەمێنێتەو،
خۆشەویستی سادەت بەشیکە لە سۆز و هەستی دەروونی شێخ رەزا و لەمەدا زۆر
راستگۆیە(۱۳۹). ئەمە لە باسی شێخانی سلێمانیدا و لەو چەند دیڤەی پێشودا
دیاریی داو لە زۆر شۆینی تری شیعری شێخ رەزادا خۆی دەنۆنی:

موخالەفەم نییە من سەعاتیکی میقاتم،

غولامی حەلقە بە گۆشی جەمیعی ساداتم(۱۴۰)

تەنانەت کە زۆر جار هەستی هەجوو و ئارەزووی جێبۆی شێخ رەزا دەجووڵێت،
لە سنووری ساداتدا رای دەگرێت؛ هەر ئەو بە شوکری فەزلیی و تووہ:

من دەزانم کێ لەخستە ی بردوویی ئەمما چ سوود

سەبیدە، سەبید قەسە ی سووکی دەبی دەرەق نەکەم(۱۴۱)

هەر شێخ رەزاش بوو و تێبووی:

ئەگەر بەرنجەیی غەدریکیشی بکەن هەر نەیسە ساداتن(۱۴۲)

کەواتە لەم نمونانەو دەگەینە چەند ئەنجامیک:

۱- شیعری شێخ رەزا لەم مەیدانەو دەچێتە ناو ستایشی ئاینییەو. ئەگەر
سنووری هەندیک لەو شاعیرانە ی ستایشی ئاینیان نووسووە، زۆرتر لە

چوارچێوهی ستایشی خوا و پیغه‌مبەر و چوار خەلیفەدا بێت، ئەوا شێخ رەزا بەره و ستایشی مەزەب و تەریقەت و پیاوی گەورەیی ئەوان پۆشتوو.

۲- شێخ رەزا ژیان و پێوەندی پۆژانەیی بە تەکیەیی قادرییانەوه بووه و جاروبار ستایشی نەقشبەندیی کردوو. رەنگە ئەم پێوەندییەش هەر بەپێی پێویستی و ناچارایی ژیان بووبێت، یا هەندێک کرداری پۆژانەیی دەرویشی و تەسەوفی تێدابی، واتە وەک لە تەسەوفا دەلێن، هەر بە (سلوک) و سلووکێ قوول و هەمیشەییەش نا.

۳- شیعری شێخ رەزا بەهیچ جورێک لە پەروی تێورییەوه نادریتە پال تەسەوف. چونکە هیچ یەک لە مەرجەکانی ئەدەبیاتی تەسەوف، یا ئەدەبی سۆفیانی تێدانیه. لەم شیعرانەیی شێخ رەزادا هێچ ئیستیلای تەسەوف دیار نییه. دیمەنی پلە یا (ئەحوال و مەقاماتی) تەسەوف بەدی ناکرێت. شێخ رەزا لەم پەروەوه لە جیهانی شاعیرانی وەک مەلای جزیری و ئەحمەدی خانی و تەنانت ئەحمەدی کۆری موکریان و شێخ نەجمەدینی شۆرپە (سابیری) نزیک نەبۆتەوه. پێوەندی بەو جیهانەوه هەر ئەوەیە کە لە ناو ستایشەکانیدا هەندێک ئیستیلای کەمی تەسەوف و هەندێک لە مۆتەسەووفەکان دێت. سەرباری نمونەکانی پێشوو دەتوانین ئەم چەند دێرەش بنوسین:

دم عيسادر احوالی، يد بیضادر أقوالی

کلام جانفزا، نطق شفادر اهلی توحیدک

یا ابراهیم ادهمدر یاخود مخدوم أعظمدر

رضایا هر بری مرد خدادر، آهل توحیدک (۱۴۳)

وەک دەبینین، تەنانت سۆز و گەرمی و جگەر سووتاوی شاعیرانی تەسەوف و ئەو دلیری دەنگەیی شیعری شێخ رەزا خوێشی لە زۆریی ئەم نمونانەدا خوێ نانوێنێت.

هەرچی لایەنی دووهمی شیعری شێخ رەزایە لە مەیدانی تەسەوفا، ئەویش، هەر گەشتیکی بەناو نمونە و گەیشتنە ئەنجامی دەوێت.

له‌ناو شیعرى کوردی شیخ په‌زادا ئەم دێره زۆر به‌ناوبا لنگه‌ که وتووێه‌تی:

لازمه‌ بو شیخ سبه‌ینان گورگه‌ خه‌و

تا بلێن شیخ عابیده‌و نانوی به‌ شه‌و(١٤٤)

یا که وتووێه‌تی:

شوخی به‌ ئینابه‌ت چووه‌ لای زوه‌د فروشی

بو ئەخزی ته‌ریقه‌ت به‌ دلێ پر له‌ خروشی

خۆش هات جواب و وتی: تو حه‌فته‌ وه‌لی من

سالیکه‌ فروشتووومه‌ ئیمانم به‌ قروشی(١٤٥)

هه‌ر له‌م باره‌یه‌شه‌وه‌ به‌ فارسی وتووێه‌تی:

ایها الناس چو من رخت به‌ میخانه‌ کشیدم

نه‌ بمسجد که درو زاهدک بی دین است

خود دوصد عیب نه‌ان دارد و اغماض کند

داستانش همه‌ از عیب من مسکین است(١٤٦)

ئهمه‌ به‌گشتی ده‌رباره‌ی شیختی و سوفیتی و ده‌رویشی. بو هه‌جووی ئەم شیخ و ئەو شیخیش، وه‌ک له‌ ستایشدا بو زۆریانی وتوو، زۆر لاشی له‌ هه‌جووی بی به‌ش نه‌کردوو، ته‌نانه‌ت ئەوانه‌ی به‌ناو ستایشیان کراوه‌ به‌ تاقه‌ دێرێکیش بێت، هه‌جوویک هه‌ر کراون.

هه‌ر بو ئەم یه‌کتا‌بوونه‌، شیخانی تالهبانی خویان و خزمه‌ نزیکه‌کانی خوی زۆریان له‌و هه‌جووه‌ پێ برآوه‌. ئەوه‌ی هه‌جووی خزمانی خۆیه‌تی هه‌ندیکی ده‌چیته‌ خانه‌ی پێوه‌ندیی خزم و که‌سی و باری گوزهرانی خۆیه‌وه‌ له‌مه‌ودوا باسی ده‌کریته‌ و هه‌ندیکی ده‌بیته‌ نمونه‌ی ئەم شوینه‌.

له‌ پارچه‌ی شه‌ش دێریی سوحبه‌تی شیخ، هه‌ر ئەمه‌ی پووی تۆمارکردنی ئێره‌ی هه‌یه‌:

شیخ که‌ قودسییه‌تی پیرانی ته‌ریقه‌ت له‌کنی

هه‌موو ئەفسانه‌و و ئەفسوون، هه‌موو گالته‌ و گه‌مه‌ بی

شیخ ئەوا گۆی ھونەری بردەو، کەشکەك سەلەوات

شیخ ئەوا جیی پدەری گرتەو، دەستی بەمە بی^(١٤٧)

ئەمە وەك دیارە، بو شیخی ئەو کاتە تەکیە تالەبانی وتراو، بەلام لە پارچە «شیخ» دا کە بەفارسی وتراو، شیخی ھەموو لایەك دەگریتەو و دەچیتە سەر شیختی:

دوو گز عمامە، سە گز طیلسان و یک گز ریش

دوود مرید روان در کابش از پس و پیش

پناھ دە تو خدایا (رضا) ز مکر و ریا

بظاهری ز عبادت بباطنی بنگ کیش^(١٤٧)

پاش ئەمە دیتە سەر ئەم خانەقا و ئەو خانەقا ئەم تەکیە و ئەو تەکیە، ھەر ئەو شیخی تەوێلە یەئەسایشی کراو، پیی وتراو:

خلیفە ساختە شیخ (طویلە) چون تو خری

بلی خلیفە شیخ (طویلە) خر باشد^(١٤٩)

ھەر بە شیخیکی تری وتوو:

نە تو ھەر پیش مریدان چو شکر شیرینی

بە خودا ئەی پسەری شیخ تو ھەر جاشەکەری^(١٥٠)

ھەجووی شیخ و دەورو بەری شیخی زۆرتر لە سنووری شاری کەرکووکدا، خادیم و مۆسولمان جادە لە ھەمووان زیاتر و تیزتر بەرکەوتوو. دوو دیپی سەخت بەر تەکیە شیخ باقی و^(١٥١) دوو دیپی نیو ھەجوو نیو گالتە بەر خانەقayı سەید ئەحمەد کەوتوو^(١٥٢).

لەمانەو دەگەینە چەند ئەنجامێك:

١- زمانی تیزی شیخ رەزا، ھەست و ئارەزووی ھەجووکردنی لە ھەموو شت بەمەودا ترە، ھەر لەبەر ئەو ھەموو ئەوانە لە دڵو ھۆشی و یستوون و

بەسۆزەو ستایشی کردوون، بۆ گالتەش بیّت پریشکیان ھەر بەرکەوتوو. بۆ نمونە شیخی تەویڵە بوو، یا تەنانەت ئەو بارمگای غەوسەیی لە پەنایدا ژیاو و مردوو، تاکە دیرپکی بەرکەوتوو (۱۵۳) یا ئەو شیخ پەزاییە دلسۆزی سادات، چ شیخی بەرزنجە و چ سادات بە گشتی لە چەند دیرپک جێوی ئەو رزگاریان نەبوو (۱۵۴).

ئەو شیخ پەزاییە تەواو ھەوا خواھی حەزەرتی حەسین و ھەوادارانێ ئەو بوو، ئەو ھەوادارانەش لە ھەجووی رزگار نەبوون (۱۵۵).

۲ - زۆر جار ئەم ھەجووانە ئیرەیی شیخ پەزا ھەر بۆ ھەجووکردنە و لە بەشیک لەو زەندیقانە سەردەمی عەباسی دەچیت کە ھەر بۆ ئەو زەندیقیان پێ بووتریت، کفریان دەکرد.

۳ - ھەندیکێ تەواو دەرختنی ناکوکی و راستییە، ئەمە بە ھیچ جور ناچیتە ناو خانە شەتەحاتی سۆفییانەو، کە لە شیعری تەسەوفا دەبینریت، چونکە شیخ پەزا بەو مانایە سۆفی نییە. بەلام راستی دەرپینیکە کە لای شاعیری تریشمان ھەیە (۱۵۶).

۴ - دەبی چی بیّت شیخ پەزای شیخی کورە شیخی لە گەرمە ناکوکی نیوانی شیخ و مەلای ئەو سەردەمەدا ھەر بەرەو ھەجووی شیخ بردیّت و پریشکی بەر مەلاکان نەکەوتبیت. تەنانەت ئەو چەند دیرەش کە بۆ حاجی عەبدوللای لە ئادەم فیلتر و تراو، لایەنی ستایشی زۆرزانی و زیرەکی ھەلەگریت، با لە زەمیش بچیت (۱۵۷).

شیخ پەزا و پژیی عوسمانی

دەربارە شیخ پەزا و پژیی عوسمانیش لە سەرچاوەکاندا ھەندیک ئیشارەت دەبینین و لە دیوانی شیخ پەزاشدا بەلگەی زۆر و زەبەند ھەیە. ھەروەک پێرەوی شیخ پەزا لە زۆر مەیداندا دوولایی بوو، ستایش و ھیجا بوو. لێرەشدا شیخ پەزا چۆتە ھەردوو مەیدانەو.

گەلێک شاعیرمان چوونەتە ئەستەموول، بەلام شوینەواریان کەمتر دیارە، ھەرچی

شیخ پەزایە زۆر حیکایەت دەربارەی ژبانی ئەستەموولی هەیه و هەر هێچ ئاشکرا نەبێت، ئەوە زۆر ئاشکرایە کە کۆششی شیخ پەزا بۆ ئەوە بوو کە بگاتە سولتان و فەرمانی تەکیە و دڵیات بێنێتەو هەقی خۆی لە خزمەکانی بکاتەو، یا هێچ نەبێ وەک هەندێک لەوان شیخیش بێ و دەربەگیش.

هەر ئەمەشە ئەو هەموو ستایشە بە شیخ پەزا کردوو. بە جۆرێک کە پەنگە هەر ئەو پەلەیهکی وای خستۆتە سەر لاپەرەیی میژووی ئەدەبیاتی کوردی کە لەو میژوودا نەبێنراو.

ئەو شیعری کوردییە لە زوووە شاعیر و فەقیری کردوو بە براو (١٥٨)، لە باوەشی میر و سولتان و لە دەرباری ئەواندا نەگەشاوەتەو (١٥٩) کەس وەک شیخ پەزا نەیکردوو بە کە دەسە ستایشی ئەوان.

ئەگەر ستایشی پاشایانی بابان و نەوکانی ئەوان و شیخانی سلیمانی لە سووچیکەو بە سۆزی نیشتمانییەو ببەستینەو، ئەوا ئەم هەموو ستایشی ناسرەدین شای ئێران و (١٦٠) سولتان عەبدولعەزیز و سولتان عەبدولحەمید و (١٦١) ئەم والی و ئەو والی و (١٦٢) سەدری ئەعەزم و ئەم کاربەدەست و ئەو کاربەدەستی عوسمانی و ئەو میرلوا و ئەو پاشا پەلە نەبێ بە شیعری شیخ پەزا و ژبانییەو بە هێچی تر ناژمێرێ.

ئەوێ لەم بارەیهو سەرنج ڕادەکێشێت ئەوێ کە شیخ پەزا ئەم ستایشانە هەر بە فارسی و بە تورکی کردوو و ئەم پەلەیهی نەناو بە شیعەرە کوردییەکانی خۆی و بە تیکرای شیعری کوردییەو. بەلام دیارە پەلەکە بە بەرھەمی خۆیەوێ کە مولکی کوردە. ئەم بە کوردی ستایش نەکردنە، زۆرتر ئەوە دەسەلمێنی کە شیخ پەزا بۆ پارە و پایە ستایشی کردوو، هەر وەک زۆر لە هەجووەکانیشی ئەو مەبەسەیان تێدا یە:

بمینی یا نەمینی چی لە دەس دی
بە تەنھا شیخ پەزا کەمی هەرزه گوشتار
ئەگەر موشتەو مشاریش بێ زمانی
عیلاج دەکری بە مشتێ پر لە دینار (١٦٣)

له دیوانی شیخ رەزادا دوو دێر هەیه، حیکایەتییکی ماناداری دەربار، دەگیرنەوه.
شیخ رەزا لەم دوو دێرە فارسییەدا وتوویەتی:

کاش یک روزم بمابین همایون ره دهند
تا(حمید خانرا) بگویم آی (حمیر المؤمنین)
بعثت تو بر خلاف بعثت پیغمبراست
(انت ما أرسلت الا زحمة للعالمین)(١٦٤)

دەلێن گوایه شیخ رەزا ئەمەیی بۆیه وتوو، چونکە هەموو ستایشەکانی پێشوی
نەگەشتۆتە سولتان. ئەم دوو دێرە گەشتوو، کە لە دەرباری سولتان لێیان
پرسیو، وتوویەتی من وام نە وتوو. من یا (أمیر المؤمنین) و (بر اساس بعثت
پیغمبر است) و (رحمة للعالمین)م وتوو. بەلام دیارە ئەمەش شیخ رەزای
نەبردۆتە پێشوو، لە مانگانەیهکی کەم زیاتر هێچی تری پێ نەبراو، ئەویش زۆر
جار نەدراو، لەبەر ئەوە چ لەو حیکایەتانەدا کە عەتا تەرزێ باشی (١٦٥) خۆی و
پشت بە سەرچاوەکانی پێشوو دەگیرێتەوه و چ بە شیعەرەکانی شیخ رەزا خۆیدا
دیارە کە رازی نەبوو، لەبەر ئەوە هەجووی مودیری خەزینە و مالیە و دەفتەردار
لە شیعری شیخ رەزادا زۆر دەبنرێت.

شیخ رەزا لە دێرێکی فارسیدا وتوویەتی:

من حقوق نعم دولت عثمانیرا
نفروشم بهمه حشمت سلطان محمود(١٦٦)

بەلام شاعیر کە رقی هەستاوه کەوتۆتە هەجوو، هەروە کە لە بابەتی نایندا
سنوور بۆ هەجووکردنی نەبوو لێرەشدا هەجووێکە دەگەیێنێتە لوتکە ستایش
کراوەکە:

عسکریدن یتشوب بر او کوز اولمش والی
لعنة الله على ساکن باب عالی(١٦٧)

نسبتي يوق باب عاليدين گلن والى لره

بويله يوق والى أنجق باب سفلادن گلر^(۱۶۸)

دوکتور مارف خهزنهدار^(۱۶۹) دپړيک دهکات به بهلگه بو نهوهی شیخ رهزا
ههجووی پوم و پړیمی کردووه، نهوهی وتوویهتی:

قازی رهئیسى نهوهدل، توش موددهعیى عمومى

نهم کاره چون سهرئهگرى لهعنهت له بابى پومی^(۱۷۰)

بیگومان نهمه راسته و دهچیته خانهى ههجووی نهم کاربهدهست و نهو
کاربهدهستى پومیهوه، بهلام شیخ رهزا له دهوریکی تردا که باسی دیت
گه یاندوویهته لووتکه و هیچی تیدا نه هیشتوتهوه.

شیخ رهزا، ههر بهدوای سالما وتوویهتی:

له سایهى دههری دوون پهروهر نه میسته لهک له لهک نهوهی

بهکولی کلکوهه پوی لهگهل کهولی دهلهک نهوهی^(۱۷۱)

تهنانهت پاش کارهساتیکی ناخوش و خویناویى ناو کورد، که دلى شاعیری
وهک نهمانی دهسلاتی بابان خستوته نازار و وتوویهتی:

پوخاندی گهردشی گهردوون له ههرجی ناستانى بوو

سووتاندی چهرخى دوون پهروهر له ههرکوی نایشانى بوو

وهکو تهییولسیجیلی لیلکوتوب پیچایهوه گهردوون

له ههر میهمانسهره ناسارى سفره و نان و خوانى بوو^(۱۷۲)

ههر نهم کارهساتهش دهکاته هوى دوا برپار بهسهر پړیمی پیسی عوسمانیدا:

نیتر نهتبى له مولکی پوم (رهزا) نومیدی ناسایش

له پیش نهم کارهدها نومیدی پارچه نانى بوو^(۱۷۳)

شیخ رهزا له کوتایى ژیانیدا دیته بهغدا، نه له نهسته موول هیوای بهرزبوونى
هاتهدى و نه هیوای چوونه ئیرانى ههیه:

نه بايران بودم جاى اقامت نه بروم
 گشته‌ام زير فلك همچو فلك سرگردان
 شيخم و نيست مرا جاى برو تكيه كنم
 نكنم تكيه مگر بر كرم يوسف جان^(۱۷۴)

جا ئەم وشەى تەكەيە يە پەشت بەستەنە، يا نائومىديە لە تەكەيە تالەبانى
 بەغدا بدریّت بەو و بۆى ئاوەدان بكریّتەو:

عنقا ایچون یا پلمش قرلانقیچ آشیانی
 تعمیر اولندی گویا درگاه طالبانی^(۱۷۵)

ئیتەر تەواو لە پۆم و پژیمی عوسمانی نائومید دەبیت و ئیعلانی دەستوریشی
 بەسەردا دیت، ئیتەر یا ئەوەیە کە شیخ رەزا ئەمە دەکات بە بیانوی هێرشبردنە
 سەر پژیمی عوسمانی و دەستوور و سولتانی، یا ئەوەیە شیخ رەزای کورە شیخی
 سەر بە تەکیە و سەر بە سولتانهکانی پێشوو، دەمارى پێوەندی و کۆنە شیخی و
 کۆنە پەرسیتی بەو ناوەوە دەجووڵی و دەنوسیت:

دوشمنه قارشى كدى، ملتە قارشى أصلان
 لعنة الله على حضرت هذا السلطان
 لعنة الله عليه و على تابعه
 و على من لم يرض بحكم القرآن^(۱۷۶)

يا هەر مەسەلە حوکمی قورئان نییه و یەکسەر هێرش بردنەسەر دەستوورە:

بیچاره عدالت ییقلمشدی بناسی
 بردن ایچنە سیچدی بو قانون اساسی
 قانون الهی واریکن یعنی شریعت
 قانون هزیاندر چه سیاسی چه اساسی^(۱۷۷)

هەر لەم دەورە و بۆ ئەو دەستوورەش وتوویەتی:

دیانت مضمحل، دولت بوزق، ملت پریشان در
 سبب تحقیر دین، تأسیس قانون، ترك قرأ در^(۱۷۸)

شیخ رەزا و باری ژيان خوی و ژيانی کۆمه‌لایه‌تی

له شاعیرانی سەده‌ی نۆزده‌هەم و سەرەتای سەده‌ی بیستەمدا، یا بڵێین له شاعیرانی سەر بە ئەدهبیاتی کلاسیکی خواروودا، شیخ رەزا دیارترین شاعیره‌که له زۆر کونجه‌وه‌ و چووبێته‌ ناو ژيان‌ه‌وه‌ و شیعری کردبێت به‌ ئاوێنه‌ و به‌ که‌ره‌سه‌ی پەنگدانه‌وه‌ی زۆر باری ژيان.

هەر له‌ پال ئەو وێنانە‌ی ده‌وری بابان و شیخیتی و پژی می‌عوسمانیدا، شیخ رەزا له‌ کونجی نه‌خشه‌کیشانی ئازاری ژيانی خۆیه‌وه‌، چۆته‌ ناو نه‌خشه‌کیشانی ئازاری ژيانی خه‌لکه‌وه‌. خۆی ئازاری خۆی ده‌رده‌برێ و خۆی نموونه‌یه‌ بۆ ده‌ربیرینی ئازاری خه‌لک و که‌م و کوورپی پژی می‌کۆمه‌لایه‌تی.

شیخ رەزای شاعیر هه‌جوو، له‌ کونجی ژيانی خۆیه‌وه‌ ده‌چێته‌ سەر هه‌جووی نزیکترین که‌سی خۆی و هه‌موو دیمه‌نێکی ناقولاً و هه‌موو ئەوانه‌ی ئازاریان داوه‌و چاویان له‌ ئازار و نه‌بوونی ئەو نه‌بووه‌. زمانی شیعری خۆی له‌پیش هه‌موواندا بۆ مامه‌ شیخ غه‌فووری خستۆته‌کار:

ئەو پۆژه‌ که‌ تۆرام و ، له‌ که‌رکوک سەفه‌رم کرد
مانه‌ندی عه‌قاریب له‌ ئەقاریب هه‌زەرم کرد
گه‌ردوون سینگێ کردم و هینامیه‌ کۆیی
میوانی له‌کن مامه‌ غه‌فووری له‌جه‌رم کرد
خواستم که‌ بپۆم بۆ سەفه‌ری پۆم به‌ سیاحت
نه‌یه‌یشت و دووسه‌د ئەهلی عه‌مامه‌ی له‌ سه‌رم کرد
دانیشی نه‌چی من کچی خۆم ماره‌ ده‌که‌م لی
ئەو تالیبی دونه‌یایه‌ ئەوا موعته‌به‌رم کرد
چورسا له‌به‌رم جووبه‌و و فیسا له‌ سه‌رم فیس
نه‌ فیسی له‌ سه‌رم ناو و نه‌ جووبه‌ی له‌به‌رم کرد
شه‌ش مانگه‌ به‌م ئەفسانه‌ گلی دامه‌وه‌ لای خۆی
نه‌مزانی ملم بشکێ تیا چووم زه‌ره‌رم کرد^(١٧٩)

شیخ رەزا برپاری گەڕانەوی کەرکوک ئەدات، وەك له بیری چووبێتەوێه که به چ
 حالێ کەرکوکی بەجێهێشت و چینی دەربارەیی ئەو کەس و کارەیی کەرکوکی وت،
 کە شەش مانگ پاش کۆچی باوکی گۆییان نەداوەتی و دیارە ئەوان دەسەلاتدار و
 ئەم بێ دەسەلات، بێ بەش بوو:

پێم خۆشە لەبەر جەوری برا و لۆمەیی ئەقوام
 سەد جار لە غەریبی بکەوم موفلیس و مەفلووک
 پۆژی بە مرادی منیش ئەلبەت دەگەڕێ چەرخی
 ئەم میچە قەراری نییە گاهی جکە گەه بووک
 شاھی کە نەبی، رادەبویژین بە فەقیری
 بۆ ئەهلی قەناعت لە پلاو خۆشترە داندووک

دیارە شیخ رەزا ئاواتی گەورەیی هەبوو، هیوای چەرخی وەرگەڕان و گەورەبوونی
 هەبوو، بەلام ئەوێ له سایەیی چوارچیوێ ژیاانی خۆیەوێ بۆ نەهاتۆتە دی:

بیگانه هەموو ساحیبی جاھ و جەبەرووتن
 بیچارە برای شیخ عەلی موفلیس و پووتن
 ئەم شیخ عەلی چاکە و سووقت بە برا بێ
 باوێ مەکە بەم خەلقە کە وەك تۆلە لە دووتن (١٨٠)

بەلام دیارە ئەم قسانەش سوودی بۆ شاعیر نەبوو:

جومعانه برپاوه به خودا موفلیسه (لامیع)
 نه پوولی هەمامی هەیه نە پارەیی تووتن (١٨١)

ئەمە سەرەتای کەساسیی ژیاان بوو، پاش ئەمە شاعیر هەروەك قارەمانی
 حیکایەت دەکەوێتە گەشتی حەوت شەو و حەوت پۆژ و ولات، بەلام ناگاتە ئەو
 هیوایەیی هەیه تی. جاروبار موسوڵمانانە دەکەوێتە شوکر و قەناعت و دەلی:

غمگین مشو (رضا) اگر ت مال و جاھ نیست
 این خواندنت بنام امام رضا بس است (١٨٢)

جارێکی تریش بهو جوړه دلخووشیی خوێ دهداتهوه:

تیر مشهدم مقام (رضا) دن او حال ایله

هر بر بلایه شاکر و الحمد خوان ایدم(۱۸۳)

شیخ رهزا ههروهك له زۆر باسی تردا چوووه ناو ورده شت و وهسفی ئه و ورده
شتانهوه، له زامی دلّوه و به خوینی جگهر جارێك و به زمانی کاریکهتۆری
نهخشهكیش جارێکی تر بو ئهم مهیهسهش وینه دهبهخشیت:

ههوشهیهکم ههیه بهقهدهر لهپی
پوژ عیلاجی ئهکهه به شهو ئهتهپی
مهنفهز و درز و ئاودزی هه چهند
دهیگرم، دهیکوتم، به دهست و به پی
شهو که دیم دهم دهکاتهوه وهکو هار
وائهزانم سهگه و به من ئهحهپی
سهه و ریشم له تۆز و قسل و گهچا
وهك پهلاسیکه پر له ریشک و سپی(۱۸۴)

له سهههتادا و لهو چوارچیوهی ژيانهدا، داخی ئهم ژيانهش هه به دهوڕوپیشت
دهپژیت، ئازاری خوێهتی و له جوغزێکی بچووکدايه لهبهه ئهوه بهدهست ئهم
خانووه قسه به شاگرد و دهست و پی و وهستاكه دهلی و بو ژيانهكهش دهچیتهوه
سهه شیخ عهلیی برای و دوژمنه ناحهزه دوو زمانهكهی شیخ رهزا خوێ:

شیخ عهلی خو تۆ منت ئاوارهکرد و دهربهدهر
چاکه ههجوکت بکهه ئهمما موفید و موختهسهه
بو حهمهی وهستا فهتاح ئیمهت ههموو ئاواره کرد
ئهی حهمهی وهستا فهتاح...(۱۸۵)

بهلام ئهم ئازار و مهسهلهیه تا دیت، لای شیخ رهزا دهبی به شتیکی گهورهتر،
خوێ دهبیته نمونهی ئازاردراو و ئازاردهرکانی دهبنه نمونهی زۆرداران، هه
لهبهه ئهوه پهنادهباته بهه میژوو، بهه نیشانهی گهورهتر، بهه شیعری شاعیرانی

مەزن و دەنگ بۆلۈ و ھەموویان دەكاته بناغەيەكى نوئ بۆ دەرپرینی بیرو مەسلە
و بە تەخمیسیکی حافزی شیرازییەو ھوئ دیتە مەیدان:

تعدایی کہ با من آفریا کرد
ندیدم شمر با آل عبا کرد
مگر از حال من رمزی آدا کرد

(سحر بلبل حکایت با صبا کرد

کہ عیشق روی گل با ما چھا کرد)

ز عقرب طینتان عم و خالم
پریشان روزگار و خستہ حالم
مہیا از پی تاراج مالم

(من از بیگانگان ھرگز ننالم

کہ با من ھرچہ کرد آن آشنا کرد)(۱۸۶)

ھەر لێرەو ھە شاعیر دەچیتە سەر دەرسیکی گەورە ی ژیان، زوربە ی ناکۆکی
سەردەم دەبینی و چەرخ و پڕۆم و دەستووری ئەوسای کۆمەل پەش و بەدناو
دەکات؛ سنووری چینهکانی کۆمەل بەدی دەکات، شێخ پەزا لەم بارەییەو بە
کوردی وتوویەتی:

کەسی فەقیری بێچارە
گەر عەیبی ھەبی دیارە
دەولەمەندی ساحیب پارە
سەد عەیبی ھەبی مەستوورە
ئاگر ئەگەر لە مائی چی
دەلێن ناگر نییە نوورە(۱۸۷).

ئەم دەرسە فراوانتر بە تورکی دەر دەپری و دەنووسی:

مفلیسك عطسه سنه، صیحه ناگاه دینر
منمەك ظرطه سنه، یرحمك الله دینر

عالم پرهنره عقل كهڻ أصحابی
جاهل بیخبره مرشد آگاه دینر
یولی اگری گیده نه زاهیدی پاکیزه گهر
سوزی دوغری دیه‌نه شاعیری گمراه دینر
مرتشینک اوقونور مضبطهء تبریه‌سی
هر طرفدن نیجه بیک اشهد بالله دینر
برقوری نامی قزانمقده (رضا) فائده‌نه
استخوان ریزه شطرنجه دخی شاه دینر (۱۸۸)

ئەنجام

وھك بۆمان دەرکەوت، شېخ رەزا بۆ ھەموو مەبەسەكانى شىعرى كلاسكى، شىعرى وتوو، يا بە واتەى ھەلسەنگىنەرە كلاسكىيەكان، ئەسپى خۆى لە ھەموو مەيدانىكدا تاوداوەو لە ھەمووياندا شاعيرە و شاعيريكى سەرکەوتوو، يا شۆرەسوارىكى ديارە. واتە ئەگەر شىعرى شەرەجوينىش ئەو شۆينە بەرزە تاكەى لە مېژووى ئەدەبىياتى كوردیدا نەدايە بە شېخ رەزا، ئەوا ھەر شاعير دەبوو، شاعيريكى گەورەى دەورى خۆى دەبوو، دەنگىكى ماوەو نەمرى نەتەو دەبوو.

زۆر جار شېخ رەزا بەو لە چوارچۆوى شىعرى كلاسكى دەچىتە دەرەو كە تاكە تاكە قەسىدە بۆ يەك مەبەسى تەنيا تەرخان ناكات، بەلكو لە پارچەيەكدا چەند مەبەسێك كۆ دەكاتەو، وھك شانازى و قارەمانى و دلدارى و وەسف.. ھتد. زۆر جاريش كۆكەرەوھى ئەمانە ھەموو ئوسلووبە سەتيريەكەى شېخ رەزا خۆيەتى، كە تانوپۆوى شىعرى ئەو و خۆى بە ھەموو مەيدان و مەبەسەكانى شىعرى ئەودا دەكات. ئەو شۆوھى سەتيرە لە ھەجووكردن و شەرە جوینی شېخ رەزادا دەگاتە لووتكە. ھەر لەبەر ئەوھشە شېخ رەزا لە ناو ئێمەدا بە شاعيرى ھەجووكردن ناوى دەرکردوو. ھەجووى شېخ رەزا لە مېژووى ئەدەبىياتماندا شتىكى تاكە و شېخ رەزاش بە تواناترين يا تاكە سواری ئەم مەيدانەى و ديارە ئەم چەشنە شىعرەى واتە (ھەجوكردن)، جىگەيەكى تايبەتى و جىگىرى لای ھەندىك كەس ھەيە، لەبەر ئەو زۆرتەر دەوترىتەو زۆرتەر لەبەر دەرکى و شېخ رەزاش لەنا و كورددا بەو ناوھە ناسراو، كە خۆى زۆر لەو فراوانترە، با لەو مەيدانەدا زۆر ھونەر مەند و نەخشەكێشىكى بەھرەمەندىش بێت. لەھەموو ھۆنراوھى شېخ رەزاو دەتوانين بچينە سەر برپارىكى گشتى، كە نەخشەى قوتابخانەى ئەدەبىيى ئەم دوو سەدەيەمان و شىعرى شېخ رەزاش بێت.

پەيدا بوونى قوتابخانەى شىعرى نوێ، لە دەرەوھى بابانەو و لە شارى سلێمانى، ھەر بەو زاراوھەى نالى و سالم و كوردى شىعريان پى نووسىبوو

بههوى بلاوبونهوى ئهدهبياتى تازە. له سهرهتاوه زاراوهيهكى تهواو نزيكى ئه
بهشه زاراوهيهى كرمانجىي خوارووى بوو كه ئىستا بهشى سلېمانىي كرمانجىي
خوارووى پى دهلّين، تهواو له شيوهى قسهكردى شارى سلېمانىيهوه نزيك بوو.
بهلام پوژ دواى پوژ پهگهزى بهشه ديالىكت و ديالىكتى ترى كوردى لهو
ئهدهبياته زياتر بوو.

هر له سهرتاوه، له كۆيهوه حاجى قادر بهو شيوهيه دهستى دايه نووسين. شىخ
رهزاش به ههموو جورىك له پووى پلهى ئهدهبىيهوه هر له شاعيرانى پلهى نالى
دهژميرى. با له پووى كاتهوه دواى ئهوانيش هاتى. زاراوهى تازهى ئهدهبيات، له
رپيهوه واى له شاعيرانى ئهواچانه كرد، كه شيوهكهى خويان
(گوران-يا-ههورامى) نىيه، به ههورامى شيعر نهلّين و بگهپينهوه سهر
ديالىكتكهى خويان.

پيش شىخ رهزا هر له كهركوكدا مهلاى جهبارى به ههورامى شيعرى دهوت،
بهلام شىخ رهزا ديتتهوه سهر ديالىكتكهى خوى كه لهگهلا بهشه ديالىكتى
سلېمانيدا يهكه. ئهمه له كاتىكا كه پيوهندى شىخ رهزا به شيوهى گورانهوه، دهگاته
پيوهندىيهكهى مهلاى جهبارى بهو شيوهيهوه. چونكه شىخ رهزا به پهچهلهك
دهچيتتهوه سهر مهلا مهحموودى زهنگنه و دياره زهنگنهش بهشيكى گهورهى
ديالىكتى گورانه.

(۹) دیوانی شیخ رەزا، ل ۷۲.

(۱۰) واتە: شەيخكە كە پەنجا حەجى بژاردبوو، واتە - پەنجا حەجى كردبوو، تۆ بۆ كچى كافران شەيئت كرد.

(۱۱) ئەحمەدى خانى، مەم و زىن. مۆسكۆ، ۱۹۶۲. ل ۲۱.

(۲۱) واتە: مەلایان بە غەنجە و ناز سەرخۆش كە، شەيخان بێرە بەر بەرازان.

(۱۳) ئەحمەدى خانى، مەم و زىن. مۆسكۆ، ۱۹۶۲. ل ۱۰۳.

(۱۴) دیوانى شیخ رەزا، ل ۱۴.

(۱۵) ھەر ئەوئ.

(۱۶) ھەر ئەوئ.

(۱۷) ھەر ئەوئ، ل ۳۶، ۳۷.

(۱۸) ھەر ئەوئ.

(۱۹) ھەر ئەوئ، ل ۴۲.

(۲۰) ھېشتا كەسانى وا ماون كە بتوانرئیت سەرگوزەشتەى شیعەرەكانى شیخ رەزایان لئى بېیسترت. ساغکردنەوى ئەو ئەركى ھەموومانە.

(۲۱) لێردا دەتوانین لە «شیرین وەكو خوسرەو پسرەى ھورمزە» وشەى «پسر» بكەین بە بەلگە بۆ ئەوئى پارچەكە بۆ كۆپ و تراپیت. بەلام بە «شیرین» دەست پێكردن بەلگەى بۆ كچە جاف وتە. ساغکردنەوى ئەمە موناقلەشەى درێژ ھەلدەگریت، بەلام ئەنجام لای ئیمە باوەرە بەو كە پارچەكە بۆ كچ و تراو، ھەر چەندە شیخ رەزا پارچەى وەكو ئەوئەشى ھەيە كە وتووئەتى:

رۆژى بەكشەممە كە مەشھوورە بە رۆژى بازار

من بە غار كەوتمە دونبالى كۆپكى بولغار.

(دیوانى شیخ رەزا، ل ۱۶)

بەلام ھەموو ئەو پارچانەى تر كە باس كران لە جوانى كچ دواون .

(۲۲) دیوانى شیخ رەزا، ل ۴۲.

(رەنگە لێرەشدا گۆران لە بابەتى بەراورد بەھێنەو سەر ئەم پارچەيەى شیخ رەزا و پارچەيەك كە بەم دێرە دەست پێدەكات:

ھەرچەندە بە بەر مەلالى فرەم تەنگە قافیيە

يەك عومرى خەم ھەناسەيەكى ساردى كافییە

تادەلى:

لاى منە چ جامى نەشئە، چ مىحرابى دىنى عەشق

ئەم چاۋو، ئەو بروى كچە كوردىكى جافىيە.

دەكرىت بە كەرەسەى بەراورد.

(گۆران. بە ھەشت و يادگار. سلېمانى ۱۹۷۱ ل ۷۵).

(۲۳) لىرەدا لەناو يەك دېرە شىعرىدا زىاد لە قافىيە و پېش قافىيە چەند سەججە و ھەندىك جار

جىناس دروست كراوھ.

(۲۴) دىوانى شىخ رەزا، ل ۵۷، ۵۸.

(۲۵) ھەر ئەۋى. ل ۵۷.

(۲۶) ئەم باسە لە بەشى يەكەمى ئەم لىكۆلىنە ۋەيەدا خرايە پروو.

(۲۷) لە فۆلكلورى كوردىدا ۋەسفى زۆرى خەم كراوھ ۋەك:

خەم تۆ بىرامى خەم تۆ بىرامى

خەم كاروانسەراى شەو مەنزىگامى

(۲۸) برۋانە: دىوانى كوردى. ھەولير.

(۲۹) بۆ سەرچاۋەكان برۋانە بەشى يەكەمى باسەكە.

(۳۰) بۆ نمونە: برۋانە: دىوانى شىخ رەزا، ل ۱۸۲.

(۳۱) دىوانى شىخ رەزا، ل ۱۸۴.

(۳۲) ئەم دوو دېرە فارسىيە و بەم جوړە دەكرىت بە كوردى:

يارى من بە عەز مى سەفەر پېي خستە ناو ئاۋزەنگى. مالى زىن (مەبەس زىنى ئەسپە)

رەنگىن بوو، مالى من خراپ خەلكى پوژى ئىۋاران لە چاۋياندا ئاۋا دەبىت. من كاتى

سەھەر پوژ لە چاۋم ون دەبىت.

لىرەدا ۋەشى «آفتاب»ى فارسى ماناى «پوژ»، ھەرۋەك «آفتاب-يا- ئاقتاۋ» لەناو

كورددا ناۋى كچە.

لە ئامادەكردنى ئەم باسەدا ئەم دوو دېرەم بۆ بىراى نووسەر و فارسى زانم محەمەدى

مەلا كەرىم خويندەۋە، ئەو بۆ ئەۋە چۈۋەكە دەبىت «ئاقتاۋ يا آفتاب» ناۋى كچ بىت و شىخ

رەزا ئەم دوو دېرەى بۆ ئەۋەتت. ئەمە سەرھەتاي باسېك دەدات بەۋانەى دۋاى ژيانى

شىخ رەزا دىكەون.

(۳۳) دیوانی شیخ رها، ل ۸.

(۳۴) لەبەر ئەوەی پارچەكە تاكه و ونرخى خۆى ههيه و ديوانى شينخ پەزاش له بەردەستى زۆرىيەى خوێنەرانى كورددا نيبه. لەبەر ئەوە چ ئەم پارچەيه و چ هەندىك پارچەى ترمان بەتەواوى تۆماركرد. ئەگينا بۆ لىكۆلینه‌وهى زانستى باشتەر ئەويه كه تەنيا دەست بۆ سەرچاوه و لاىهره دريژ بكرێت.

(۳۵) رهنه بټوانين هم وينه ببهينه وه سهر وينه رهنه گينه که ی نالی که وتوويه تی:

ہەر جوڭگو و جوڭباري كهوا سوور و سوير بي

جيئي جوڻشي گرياني منه خوڻ نه رڙاوه.

(۳۶) له مه‌یدانی شیعری کلاسیکی و هونه‌رمندی له دۆزینه‌وی ته‌شیهی تازەدا شێخ ڕەزا گەشتۆته ئهم شوینه، تا ئه‌وه‌ی سی ساڵ زیاتر پاش ئه‌و شاعیریکی به‌راست شاعیری سه‌ده‌ی بیسته‌م له پله‌ی رۆمانتیزمی خۆیدا به‌ شوین پێی کلاسیکه‌کاندا وینه‌ی ڕه‌شی و تاریکی ده‌گه‌یینه‌ته ئه‌وه‌ی بڵێت:

سەرێك بکێشه ههوارگهی وێران

که تاریکتره له دیدهی کویران.

(۳۷) دیوانی شیخ رها. ل ۲۹.

(۳۸) دیوانی شیخ رها. ل ۲۰.

(۳۹) دیوانی شیخ رها. ل ۷۶.

(۴۰) دیوانی شیخ رها. ل ۴.

(۴۱) دیوانی شیخ رہزا. ل ۷.

(۴۲) دیوانی شیخ رہزا. ل ۵.

(۴۳) دیوانی شیخ رها. ل ۲۸.

(۴۴) دیوانی شیخ رها. ل ۴۱.

(۴۵) دیوانی شیخ رہزا. ل ۴۵.

(۴۶) دیوانی شیخ رها. ل ۵۱.

(۴۷) دیوانی شیخ رہزا. ل ۵۸.

(۴۸) دیوانی شیخ رها. ل ۵۹.

(٤٩) ئەم چەشنە شانازییە لە قالبیکی تردا هاتۆتە ناو شیعری تازەیی کوردیشەو، لە زۆر

پارچەدا ئەو شانازىيە بەسەر زمانى شاعىرەو، كە وئەى تىكۆشەرە خۆى دەنۆيئىت. بۆ
نمۇنە: بېروانە «بەستەى نەبەن»ى گۆران و دەيان پارچەى ترى شاعىرانى ئىستان.

(۵۰) ديوانى شېخ رەزا. ل ۱۴.

(۵۱) ديوانى شېخ رەزا. ل ۱۵.

(۵۲) ديوانى شېخ رەزا. ل ۱۹.

(۵۳) ديوانى شېخ رەزا. ل ۲۰.

(۵۴) ئەم دېرآنە بە فارسى و تراون و ئەمە مانايانە:

كە داوودە لەوسەرەو لەشكرىان كرد
لەم سەرىشەووە عەبدولحەمىد جوولەى كرد
فەرمووى تا تاىەفەى تالەبانى
وەك كىو بە سەر زىنەو دانىشتن
ئەو ئەرژەنگى بەچكە دېو هەلبۆقى
وەك پۇستەم پژدى لەشكرى دا
قۆلى راست و چەپى لەشكرى راست كردهو
جى خۆيشى لەناو دلى لەشكرەكەدا كردهو
تاقمىكى لە قارەمانانى ياخىي زەنگە
نارد بۆ سەر لای راستى هېزى دوژمن.

(ديوانى شېخ رەزا. ل ۱۷۱)

(۵۵) واتە:

هەمەوئەند لە بازىانەو
شەبەىخوونيان كرد بۆ (سازان) و (خان)
زرمەو جوولە بوو لە ناوچەى شەپدا
لەویدا وەك پلنگ دايان بەهەكدا

(ديوانى شېخ رەزا. ل ۱۷۶)

(۵۶) بېروانە: فردوسى. شانامە. مۆسكۆ، ۱۹۶۰.

(۵۷) ديوانى شېخ رەزا. ل ۴۵.

(۵۸) ديوانى شېخ رەزا. ل ۳، ۴.

(۵۹) عەلادىن سەجادی. مېژووى ئەدەبى كوردى. بەغدا، ۱۹۵۲.

(۶۰) ديوانى شېخ رەزا. ل ۵۶.

(٦١) دیوانی شیخ رەزا. ل ١٨.

(٦٢) واتە:

بە دیدە سوچدە کێشان خاکی پێم ئاودا
لە شوکرانەمی هاتنی ویلایەت پەنادا
ئەمی والیی ویلایەتی زەورا (بەغدا) بەخێرهای
لەجیی بەرمەکیان بارەگا هەڵدە.

(دیوانی شیخ رەزا. ل ٨٤)

(٦٣)

ئەگەر تیشکی مانگ تیشکی پۆژی شای ئەستێرە نەبواوە
ئەمووت جوانیی ناسرەدین شا جوانیی مانگە
نووری مانگ لە خۆرەوێه و نووری شا لە خۆیەوێه
لە راستیدا جیاوازی لە نیوان شا و مانگدا زۆرە

(دیوانی شیخ رەزا. ل ٨٧)

(٦٤) بێوانە. دیوانی شیخ رەزا. ل ١٠٣. ل ١٥٤-١٥٤.

(٦٥) دیوانی شیخ رەزا. ل ٤٤.

(٦٦) دیوانی شیخ رەزا. ل ٤٤.

(٦٧) امین فیضی. انجمن ادیبان کورد. استنبول، ١٩٢١.

(٦٨) واتە:

بۆ ئەریابی دانش ئەمین فەیزی
نیشانە یەكە بۆ هونەری روشنی
یەكیتی من و تۆ چەند نیشانە و بەلگەمی هەیه
سروشتی من و تۆیان لە یەك مایە دروست کردوو
ئەگەر تێکرا ناوی رەزا بژمێری
زیاد و کەمی لە ناوی ناواری تۆ نییه

(دیوانی شیخ رەزا. ل ٩٩، ١٠٠).

[تێبینی: لێره‌دا شاعیر مەبەسی ئەوێه‌یە کە ناوی خۆی واتە (رضا) بەحسابی تێپی

ئەبجەد، لەگەڵ ناوی تەواوی ستایشکراودا واتە (امین فیضی)، یەك شت

دەگرتەوێ. دیارە ئەگەر حیسابی بکەین هەردووکیان دێکەنە (١٠٠)].

(٦٩) واته:

مه شره بت خوښ و شيوه ت شيرينه

دهمت دورجی گه وهه ری گه وهه رینه

(دیوانی شیخ رها. ل ١٠٩)

(٧٠) واته:

خاترت شاد بیټ نه مین فهیزی

چونکه ده ریای زانست و ئاینه

دوژمنت خاکسارو ژیر و زه بهر بیټ

چونکه شایانی له عننه ت و نه فرینه

رها فهل له خو او ده زانسی

که له شاعیره خو بینه کان نییه

(دیوانی شیخ رها. ل ١١٠)

(٧١) واته:

له بهر دووری کاکه مین به جوړیکم

راست و چه پ له یه ک ناکه مه وه

بهخت کاری بکا هه رگیز یار نه بینم

تا به کات و شوین پی بکه نم

چه ند له یادی تو دا فرمی سک بریژم

چه ند له دووری تو دا خه فه تباریم

تا به فیل خه می چار نه که م

خه می کی تر سه رله قولله وه ده ری نی

له جامی باده ی فهیزی تو مه ستم

وه ک مه سیح له گیانی فهیزی نه مین مه سته

خوا بکا ساله های دریژ باقی بیټ

به سه لاهه تی، نه مینی ئیمه ئامین.

(دیوانی شیخ رها. ل ١٥٢)

(۷۲) واتە:

ئەي كۆنە يارى ھونەر مەند
تۆ شايانى ھاودەمىي خەسرەۋانى (پاشايانى)
لە ژىرىي خۆت نامەيەكت نارد
لەو نامەيەدا ھاۋارى ژىرىي خۆت راگەياند
ھەۋاي نەسىمى بۇ ئىمە ۋاي پى ئەلەين
چونكە گيان پەرۋەردە ئەكا ھەۋاي نەسىمى
بۇ زانايى تۆ ھاۋتام نەدىۋە
مەگەر دوۋرپى يەتتىم و جەۋھەرى فەرد نەبىت
تۆ ئەتەۋى سەفەر بىكەيت و لەيەمەن دوۋرتىر بىرۋى
دەي ئەمىن فەيزى، ھەر لە دلى مندا نىشتەجىيت

(ديوانى شېخ رەزا، ل ۱۶۷-۱۶۸)

(۷۳) واتە:

نيسبەت و پيۋەندىيى من لەگەل ئەمىن فەيزى ئەزەلىيە
ۋەك نيسبەتى سوننىيە لەگەل عومەر ، ۋەك نيسبەتى رافى و عەلى نىيە

(ديوانى شېخ رەزا، ل ۱۹۳)

(۷۴) لە مالا ھەلاۋىردەيت و لە سەفەرىش بە ھەلاۋىردەيى ھاتىتەۋە

ئەۋەل و ئاخىر ئەمىن فەيزى تۆ بە ھەلاۋىردەيى ھاتىتەۋە

(ديوانى شېخ رەزا، ل ۱۹۷)

(۷۵) ماناي ئەم دېرە توركيپانە ئەمەيە:

ۋەستاي قسە، مىيىرى قسە تۋى
ئەۋەي خولقېنەرى مەعالىي پى دەلەين ھەبى، تۋى
ئەي كانگاي كەمالات (ئەمىن فەيزى) ئەفەندى
تۆ كۆمەلە خەلقى (خەسەن) ۋ خولقى (حسین)ى

(ديوانى شېخ رەزا، ل ۳۵۴)

(۷۶) واتە:

شىعرەكانتم گەيشتە دەست
بەراستى بىرەكانت زۆر جوانن

ئەو پۇژە لە نووری مەفخەپەتدا غەرق بووین
شوکرى زۆرى ئەم بەندە بچووکەت

(ترزى باشى. كركوك شاعرلىرى. ل ۱۳۲)

(۷۷) ديوانى شېخ رەزا. ل ۷۶.

(۷۸) ديوانى شېخ رەزا. ل ۷۶.

(۷۹) ديوانى شېخ رەزا.

(۸۰) ديوانى شېخ رەزا. ل ۷۷.

(۸۱) واتە:

(رەزا) ناگاداربە، قسەى ھەرزە مەكە چونكە شتى وا

لاى تەبىعەتى وەلى نىعمەتى پەشت بەرز خراپە

كە لەقەبى ئەو والىيە جەم جاىە (ئەحمەد) بى،

دىارە سەد پلە ئەسل و بنەچەى لە جەمشىد بالآترە

تەھموورەس و ھۆشەنگ و كەپوومەرس و سپامەك

جەمشىد شانازى بە چوار باوكەوہ دەكات

(ديوانى شېخ رەزا. ل ۱۳۶)

(۸۲)

ناسەفى كە وەك جەم واىە و داوەرئى كە ولآتەن دەگرئى

خاوەنى شىر و قەلەمە ھەزەرتى ئەحمەد پاشا

بە ئەقلم وت: لەناو تاقمى وەكىلاندا لەو

عارفتر و داناتر ھەيە؟ وتى: حاشا نىيە.

گەردوون لە فەرمان بەردارىيى ئەودايە بە ئارەزووى

خووى ھەللى دەسوورپنى

چەرخ لە دەستى ئەودايە بە كەيفى خووى دەپھنى و دەببا.

(ديوانى شېخ رەزا. ل ۹۷)

(۸۳) واتە:

كاغەز، قەلەمى نووسىنى لە شاپەپى بالى جویرەنىل دەوى

چونكە ناوى ھەمدى پاشا لە ھەموو نامەيەكدا نابرى

په‌وشتی به‌خششی نه‌و بوونی کوپی زانیده به زیاد داده‌نی
 شووری دیته‌وه له حاتم و فه‌زلی یه‌حیای به‌رمه‌کی به‌فه‌زله داده‌نی
 (دیوانی شیخ ره‌زا. ل ۸۸)

(۸۴) واته:

ده‌ستی گه‌وه‌ریژینی، کانگا خوژگه‌ی پی ده‌خوازن.
 نیو له‌پی بده‌یی، ده‌ریا غیره‌تی پی ده‌با
 (دیوان. ل ۲۰۹)

(۸۵) واته:

بهم رسته که‌مانه ناتوانی باوک و باپیره گه‌وره‌کانی نیسبه‌ت
 بدرین، چو‌ونکه له ژماره نایه‌ن
 (دیوانی شیخ ره‌زا. ل ۱۳۶)

(۸۶) واته:

ئه‌گهر ئه‌م‌رۆ که‌سیکی ته‌واو هه‌بی
 مه‌جید پاشای به به‌زه‌یییه
 رۆژیک‌ی عاله‌م ئارایه
 له به‌مه‌ماله‌ی پادشایانی بابان ماوه‌ته‌وه
 (دیوانی شیخ ره‌زا. ل ۲۰۸، ۲۰۹).

(۸۷) دیوانی شیخ ره‌زا. ل ۳۱.

(۸۸) عه‌لاه‌دین سه‌جادی. میژووی ئه‌ده‌بی کوردی. به‌غدا، ۱۹۵۲.

(۸۹) دیوانی شیخ ره‌زا. ل ۳۱.

(۹۰) دیوانی شیخ ره‌زا. ل ۳۵.

(۹۱) هه‌ر ئه‌وی.

(۹۲) ئه‌و گێڕانه‌وه‌یه له دانیشتنی تایبه‌تیدا و به‌قسه بووه. ئه‌مانه‌ت له‌وه‌دایه که باس بکری‌ت.

(۹۳) له دیوانی شیخ ره‌زادا نمونه‌ی ئه‌مه ئیجگار زۆره.

(۹۴) له دیوانی شیخ ره‌زا. ل ۳.

(۹۵) دیوانی شیخ ره‌زا. ل ۳۱.

(۹۶) دیوانی شیخ ره‌زا.

(٩٧) دیوانی شیخ رەزا. ل ١٩.

(٩٨) لەگەڵ ئەم سۆزی دڵسۆزییە شدا زمانی لە هەجووی سلیمانی نەپاراستوو. تەنانەت هەر
بۆ ئەوەی شیخ رەزایەتی خۆی بەسەلمێنێت هەندیک دێری هەیە کە بۆنی هەجووی
بابانەکانیشی تێدابێت.

(٩٩) دیوانی شیخ رەزا. ل ٥١.

(١٠٠) هەر ئەوێ.

(١٠١) هەر ئەوێ. ل ٥٩.

(١٠٢) واتە:

کە مانگی رەمەزان بەسەر دەچێ نۆبەی جەژنە
کێ دیوووییە جەژن بەر لە رەمەزان بێت؟
کە رکوک چۆن ئەمڕۆ بەسەر هەموو جیهاندا ناز نەکات؟
کە جێی حەسانەوێ ئەم سێ کۆرەرە زایەییە
مەبەست لە جەژن ھاوڕێیەتی ئەو پێشەوای سەیدانەییە
کە شیخ سەعید سەرداری گەڕۆی شەریفانە
سەد سوپاسی کە بە ھاتنی ئەو دۆستە ئازیزانە
ئەمسال بوو بە سێ جەژن، کە سالان هەر دوو جەژن بوو.
لە بەختی ئەو شیخ سەعیدە کە ئەمسال
مەقسەستی کارەسات سەری موویەکی نەبڕیوە
پەنجەبازی لەگەڵ ئالی نەبی پێشە نێمە نییە.
ئەم رووداوێ قەزا و قەدەری خوایی بوو
و نەبێ رەزا لە ئیستاه ئەم دەردە دیارابێتە پال
هەر لە یەکەم رۆژەوێ عاشق و دەرویش و مریدە.

(دیوانی شیخ رەزا. ل ١١٤، ١١٥)

(١٠٣) واتە:

ئەو ئەوکەسە بەندەیی من بۆ تۆ بەھیوای تەماع نییە
دەستی بەخشنەدی تۆ نادەم بە سەد رووی کەفەف
خوایا هەلاوێردەیی تۆی لە سێ پوووە داوێ
هیممەتی بەرز و دەستی بەخشش و سروشتی خاویێ

پال بده به پایهی باپیـرتـه وه و بیـر مهـکهـره وه
 شهـوه ی بهـدوای ئاژاوهـدا بگهـرێ له سهـرهـنجه ی پهـشمانی بهـولاوه ناگهـزێ.
 تیـغی زماـنی من و شیر ی تۆ بهـسه بو ناـحهـز
 هاوار لهـو پۆژه ی ئەم دووانه له کـیلان بهـئـنـرـینهـدهـر
 (دیوانی شیخ رهزا. ل ١٤٤)

(١٠٤) دیوانی شیخ رهزا. ل ١٦٦، ١٦٧.

(١٠٥) واته:

دوعای ئەم سی حەفیدەیه ویردی پۆز و شهوم
 به لرتفی خۆت هەموو دەستگیرکە خوایه
 (دیوانی شیخ رهزا. ل ١٦٧)

(١٠٦) دیوانی شیخ رهزا. ل ١٠.

(١٠٧) هەر ئەوێ

(١٠٨) هەر ئەوێ

(١١٠) هەر ئەوێ

(١١١) هەر ئەوێ

(١١٢) وهك وترا شیخ رهزا بهـرهـمی فهـوتـاوی زۆره.

(١١٣) دیوانی شیخ رهزا. ل ٦٤.

(١١٤) دیوانی شیخ رهزا. ل ٣٧، ٣٨.

(١١٥) دیوانی شیخ رهزا. ل ٦٣.

(١١٦) به تایبهتی له میژووی ئهدهبی کوردیدا.

(١١٧) به تایبهتی له نامهیهکی دوکتۆر مارف خهزنهداردا.

(١١٨) دیوانی شیخ رهزا. ل ١٥.

(١١٩) واته:

پهنا به خوا زمانى ناگرينم
 کردوومانه به پهجمى شهيتانان

(دیوانی شیخ رهزا. ل ١٥٣)

(١٢٠) مانای ئەم دێره تورکییانه ئەمەیه:

ساليكى مولكى بهقايه ساليكانى قادرى
تاريكى گوڭى فەنايه ساليكانى قادرى
تېكۆشان له عىلمى ئىلاھى بوون به سەبەقخوان
وارىسى ئەنبىيان ساليكانى قادرى
باتىنيان به جامەى عىرفان رازاندەوہ
زاهيرى ئەھلى قوبان ساليكى قادرى
ھەلقەى زىكرىان مەجلىسى ئىشراقىانە
ئاشنان بە سىرپى دڭ ساليكانى قادرى

(ديوانى شېخ رەزا. ل ۲۴۵)

(۱۲۱) ديوانى شېخ رەزا. ل ۲۸۸.

(۱۲۲) واتە:

لە سووچىڭدا وەك نەقشبەنديان خۆمان ناشارىنەوہ
تەككىھى قادرى وەك شىر لە مەيداندايە

(ديوانى شېخ رەزا. ل ۲۲۵)

تېببىنى: لێردا تەورىيەك لە وشەى مەيداندا ھەيە. ھەم ئەم مەيدانەيە كە شىر دەچێتە
ناوييەوہ و ئەو ناوچەى مەيدانى بەغدايەشە كە تەككىھى تالەبانيى لى بووہ.

(۱۲۳) واتە:

كارم بە كى و بە كامەيە؟ نە بە شا و نە بە وەزىرە
ھەر سەرمايەيەك كە ھەمبى، لە سايەى پىرەوہيە

(ديوانى شېخ رەزا. ل ۱۱۳)

(۱۲۴) واتە:

(لامىع) شايان نىيە قسەى غەيرە بەسەر
زمانى تۆدا بگوزەرى لە قسەى ستايشى شېخ بەولاولە

(ديوانى شېخ رەزا. ل ۱۲۳)

(۱۲۵) ديوانى شېخ رەزا. ل ۱۴۲.

(۱۲۶) ديوانى شېخ رەزا. ل ۴۹.

(۱۲۷) واتە:

نهو پیره نه شبلویه و نه مه‌عرووف و جونه‌یده
نه‌وانه هه‌موو یه‌ک جیلوه‌ن له و پیره مه‌زنه

(دیوانی شیخ ره‌زا. ل ۱۱۳)

(۱۲۸) دیوان. ل ۱۳۷، ۱۳۸.

(۱۲۹) واته:

گوئی سه‌د به‌رگی گوئزاری به‌ه‌شتن نه‌قشبه‌ندیان
هه‌زاران گوئستانی لامه‌کانن نه‌قشبه‌ندیان

له ده‌بوستانی نه‌ده‌بی خواجه‌ی خزرده
سه‌به‌ق خوانی خه‌تمی (خواجه‌کان) نه‌قشبه‌ندیان
له حه‌قیقه‌ده‌ئا نه‌مانه سه‌فای قه‌لبیان ده‌ستگیره
نه‌قشی نه‌غیار و حه‌رزی نه‌مانن نه‌قشبه‌ندیان

(دیوان. ل ۲۱۸، ۲۱۹)

(۱۳۰) واته:

قیبه‌ی حاجه‌ت بوو، رووی به‌هادینی ئیمه
تاقی می‌حرا به‌پووی به‌هادینی ئیمه

له سایه‌ی خواوه له ده‌ریای (ره‌زا) ده‌جوستجووم کرد
لوه‌لوئم ده‌ست که‌وت، له نوئی به‌هۆی به‌هادینی ئیمه‌وه

(دیوان. ل ۹۸)

(۱۳۱) دیوان. ل ۱۶۴، ۱۶۵.

(۱۳۲) دیوان. ل ۱۸۸.

(۱۳۳) واته:

من سوننیم ناوم (ره‌زا)یه، سه‌گی ئیمامی مورته‌زام
ده‌رویشی عه‌بدولقادر، ریگه‌م به‌ره‌و (مه‌ولا) ده‌جیت

(دیوان. ل ۱۲۵)

(۱۳۴) واتە:

لە ماتەمى ئالى عەلىدا، خوين وەك دەريا دەپوا
هەر تیغەو لە سەر دەدری، هەر دەستە و بەرهو وژوور دەبیری
لە عیشقی ئالی ئەبولحەسەن، یەکی تیغ ئەدا لە خوئی و یەکی سنگی ئەکوئی
داد و فیغانی ژن و پیاو، تا عەرشی ئەعلا دەچی
پیراهەنی شەمعی خودا، یەعنی حەسینی موحتەبا
گیانی هەموو بەفیدا دەبیت، سەر هەموو بە تالان دەجیت
(دیوان . ل ۱۲۴)

(۱۳۵) واتە:

غەمگین مەبە (پەزا) ئەگەر مأل و پایەت نەبی
ئەوێ بە ناوی ئیمامی پەزا دەخویندیریتهو، ئەودت بەسە
(دیوانی شیخ پەزا. ل ۱۱۶)

(۱۳۶) واتە:

تۆ لە خۆپایی نەبوویی بە مۆتەسەرپرف لە خاکی
کەریەلادا خوا پایەیی بلەندتر کا
کە پووداوەکە ئیمامی حەسەین یادکەیتەو
چۆن شمیری لەعین سەری لە پشتەو دەپری
سەیری حالی لاوانی ئەهلی بەیت بکە
چۆن بوون بە نیشانەیی تیری حەسوودانیان
(دیوان . ل ۹۵)

(۱۳۷) واتە:

هەزار لەعنەت لە گیانی ئەوانەیی حەسەینیان کوشت
بەلام لەم لەعنەتەدا وەك شیعە مەیکەیتنە ئەسحابە و خولەفا
نەپشت بە زیادپەوی ببەستە و نە بەکەم پەوی
مام ناوەندی بە ، مام ناوەندی مەزەبەیی عاریفانە
(دیوان ل ۹۶)

(۱۳۸) واتە:

سوننیم، سوننی، بەلام خۆشەویستی ئالی مستەفا
دین و ئایینی من و باو و باپیری منە

شیعه و سوننی نازانم، دوستم لهگهل همر که سدا که
لهگهل نهوان دوست بیت، دوژمنی همر که سم
دوژمنی نهوان بیت

(ديوان. ل ۱۱۲)

(١٣٩) سۆزى راستگۆيى لىم باسەيدا ديارە، با حەز بە گالئەش لىو چەند دێرەدا هەبێت كە هەحويانى، پى، كر دوو.

(۱۴۰) دیوان. ل ۳۰.

(۱۴۱) دیوان. ل ۳۰.

(۱۴۲) دیوان. ل ۶۱.

(۱۴۳) واتہ:

ئەھلى تەۋھىد ئەھۋالىيان دەم و نەفەسى عىسايە،
 قەسەيان يەھى بە زايە
 ياخاوتنىيان جانفەزايە، نوتقىيان شىفايە
 با ئىبراھىمى ئەدەھەمە، ياخود مەخدومى گەۋرەيە
 ئەمى رەزا ئەھلى تەۋھىد ھەر يەكەيان مەرىپكى خودايە

(ديوان ل ۲۲۹، ۱۳۰)

(۱۴۴) دیوان ل ۷۲

(۱۴۵) دیوان ل ۶۰.

(۱۴۶) واتہ:

خه لکینه وه من پوویکه نه مه یخانه و کاروانتان
 به به ره و ئه وه و ده رچه رخ ی ن
 نه که به ره و مزگه وه که زاهیدی بی دینی تیایه
 خوی دووسد شووریدی به دزییه وه هیه چاوی لی نه نوو قینی
 سه رانسه ری قسه ی باسی منی هه ژاره
 (دیوان. ل ۱۰۶)

(۱۴۷) دیوان. ل ۵۲.

(۱۴۸) واتہ:

دوو گهز میژدر، سئ گهز جبّه، گهزی ریش
دوو سهه مریدیش له بهر و دوايه وه له رکيفيا

خوایه پهنای (پهزا) بدهی له مه‌کر و حيله و ریاى ئەم کابرایه‌ی
 به‌دیمهن خه‌ریکی خوایه‌رستی و به‌دزییه‌وه به‌نگ کێشه
 (دیوان. ل ١٤٣)

(١٤٩) واته:

شیخی ته‌ویله‌ که‌ریکی وه‌ک تۆی کردووه به‌ خه‌لیفه
 دیاره نه‌بی خه‌لیفه‌ی شیخی (ته‌ویله) که‌ر بێ!
 (دیوان. ل ١٩٤)

(١٥٠) دیوان. ل ٨٠.

(١٥١) دیوان. ل ٦٨.

(١٥٢) دیوان. ل ٧٦.

(١٥٣) دیوان. ل ٢٥٧.

(١٥٤) دیوان. ل ١٨٣، ١٩٣.

(١٥٥) دیوان. ل ١٤٦، ١٤٧، ١٨٣.

(١٥٦) نموونه چوارینه‌که‌ی مه‌حویه.

(١٥٧) دیوان. ل ٦٤.

(١٥٨) خانی وتووێه‌تی:

نامووسه له حاکم و ئەمیران

تاوان چیه شاعیر و فه‌قیران

(١٥٩) برپاوه: وتاری کردنه‌وه‌ی مه‌هره‌جانی دووه‌می شیعری کوردی.

(١٦٠) دیوان. ل ٨٤-٨٧.

(١٦١) دیوان. ل ٢١٠.

(١٦٢) دیوان. ل ٢٠١.

(١٦٣) دیوان. ل ٢٢.

(١٦٤) واته:

خۆزگه یه‌ک تاقه‌ پۆژ رێیان ئەدام بچمه (مابه‌ینی هومايۆن)

تا به‌ هه‌مید خان بلێم هه‌ی (حمیر المؤمنین)

ناردنى تۆپىچە وانەى ناردنى پىغەمبەرە
 (تۆپۇ زەحمەت نەبى نەنرراوى بۇ سەر ئەم ھەموو خەلکە)
 (ديوان: ل ۱۵۸)
 (۱۶۵) عطا ترزى باشى. کرکوک شاعرلىرى. ايکنجى جلد. کرکوک ۱۹۸۶.
 (۱۶۶) واتە:

من حقووقى نيعمهتى دهولتهتى عوسمانى
 نافرؤشم به ههموو حهشمهتى سولتان مهحمود
 (ديوان. ل ۱۹۴)
 (۱۶۷) واتە:

له عهسكهرييهوه گايهك پيگهيشتووه بووه به والى
 لهعنهتى خوا له دانىشتووى بابى عالى
 (ديوان: ل ۲۵۶)
 (۱۶۸) واتە:

ئەم واليانەى دىن نىسبەتيان نىيە بە بابى عاليهوه
 ئەم جۆرە واليە گووه دەبى له بابى سوفلييهوه هاتبى
 (ديوان. ل ۲۵۵)
 (۱۶۹) برپوانە— بەشى يەكەمى ئەم باسە.

(۱۷۰) ديوان. ل ۷۶.

(۱۷۱) ديوان. ل ۷۱.

(۱۷۲) ديوان. ل ۳۳.

(۱۷۳) ديوان. ل ۳۴.

(۱۷۴) لىرەدا ديارە ئىران و رۆم ئەستەموول و تارانە و ئەمە لەگەل ئەو رايەى مەسعوود
 مەمەددا ناگونجى كە لە بەشى يەكەمى باسەكەدا باسماں كەرد.
 ماناى دېرەكانيش ئەمەيە:

من شيخم و جييشم نييه پالى پيوه بدهم
 پشت به كهره مى يوسف جان نه بى نابەستم
 نه له ئىران و له رۆم جيى ئۆقرە گرتەم نييه
 له ژير ناسمانا وەك كەشتى سەرەخولەم تووش بووه.

(ديوان. ل ۱۵۸)

(۱۷۵) واته:

بۆ عەنقا بىناكراوه ھېلانەى پەپەسېلە

گواپە دەلېن دەرگای تالەبانى ئاۋەدان كراپەۋە

(دىۋان. ل ۲۵۸)

(۱۷۶) واته:

لە بەردەمى دوشمندا پشېلەپە و لە بەردەمى مىللەتدا شېرە

لەئەنەت لە ھەزەرەتى ئەم سولتەنە

لەئەنەت لە خوۋى و تابىعەنى و

لە وانەى بە ھۆكۈمى قورئان پازى نېن

(دىۋان، ل ۲۵۲)

(۱۷۷) واته:

بېچارەپە عەدالەت كە بىناكەى پوۋخېئرا

كتوپر پاپە ناۋىپەۋە ئەم قانۋونى ئەساسىپە

قانۋونى خۋاپى ھەپە واتە شەرىعەت

قانۋون وپنەپە چ سىياسى بى، چ ئەساسى

(دىۋان. ل ۲۵۳)

(۱۷۸) واته:

دىانەت تۋاۋەتەۋە، دەۋلەت بۆگەنە، مىللەت پەرىشانە

سەبەب تەحقىرى دېن، دەمەزاندنى قانۋون و ۋاز لى ھىنانى قورئانە

(دىۋان. ل ۲۵۶)

(۱۷۹) دىۋان. ل ۱۳.

(۱۸۰) دىۋان. ل ۵۳.

(۱۸۱) دىۋان. ل ۳۲.

(۱۸۲) دىۋان. ل ۱۱۶.

(۱۸۳) واته:

تېرى مەشھەدم لى مەقامى (پەزا) بەۋ ھالەۋە

ھەر بەلەپەك بېت شوكرم و دەلېم ئەلھەمد و لېلا

(دىۋان. ل ۲۳۳)

(۱۸۴) دیوان. ل ۵۲، ۵۳.

(۱۸۵) دیوان. ل ۵۹.

(۱۸۶) واتە:

ئەو دەسدریژییەى خەزەمان لایان کردم
نەمدیووە شەمەر لەگەڵ ئالى عەبا کردبیتى
لەوانەىیە ئیشارەتیکى حالى منى کردبى
بەیانان بولبول حیکایەتى لەگەڵ باى بەیانى ئەکرد
ئەبیوت عەشقى رووى گۆل چەند کارى بەسەر من هیناوە
بە هۆى مام و خالە وەك دوویشکەکانمەووە
حالىم خەستەىیە و پۆژگارم ناپەرەستە
ئامادەم بۆ تاراج کردنى مالىم
من هەرگیز بە دەست بێگانەووە ناناڵینم
چونکە هەرچیم پى کرا ئاشنا پى کردم

(دیوان. ل ۱۳۲)

(۱۸۷) دیوان. ل ۴۳.

(۱۸۸) واتە:

بە پێژمىنى لات دەلین، هاوارى بى ئاگا
بە تېرى دەولەمەند (یرحمک اللە)
بە زانای پى هونەر، خواوەنى عەقلى کۆن و
بە نەزانى بى ئاگا مورشیدی ئاگا دەلین
کە رێگەى جەوت دەگرى زاھیدی گەوھەر پاکی پى دەلین
کەسێك قەسەى راست دەکات شاعیری گومراى پى دەلین
کە مەزىەتمى تەبىرەکردن بۆ بەرتیل خۆر دەخوینریتەووە
لە هەر لایەکەووە چەند هەزار ئەشھەد و بیللا دەووترى
(پەزا) لە قانزاج کردنى ناویكى پووت چیت پى دەبېرى
خۆ بە ئیسقانى شەترنجیش هەر شا دەووترى

(دیوان. ل ۲۱۴)

پاشکۆ

له بهشی یهكهمی ئهم باسهدا به پیز لهو سهراوانه دواين كه تا ئیستا باسی شیخ رهزایان کردوو، ههندیك باسی تری شاعیر ههبوو كه له کاتی خۆیدا له بهردهستدا نهبون، ئهمانهتی زانست وامان لی دهکات كه لهم پاشکۆیهدا باسی ئهوانیش بکهین.

۱۳

خاوهنی کتیی «الانفاس الرحمانية فی سلسله القادرية الطالمانية» كه به تورکی نووسراوه^(۱)، ۱۸ لاپههپی بۆ باسی شیخ رهزا و شیعی تهرخان کردوو. نووسهري کتیب له باری تۆمارکردنی رهوشی شیخیتیهوه شیخ رهزای ههلسهنگاندوو. ئهو چهند لاپههپیه شیخ رهزا تهواو له بابتهی شیعرهکانی و له گالته و گهپی ژيانی دابریوه و کردوویهتی به شیخیک كه ههر له تهکیه تالهبانی بهغدادا خهريکی ئیرشادو له پال مهرقهدی غهوسدا خهريکی تهقوا بوویت و ههندیك مهناقیبی لهم بارهیهوه گیراوهتهوه، كه ئهویش ههر بهستراوهتهوه به شیعی شیخ رهزاوه. ههندیك پارچه شیعی فارسی و کودی و تورکی سهر به ستایشی ئاینی شیخ رهزاشی تۆمار کردوو. لهوانه سی قهسیدهی فارسیی تیدایه كه له دیوانه چاپکراوهکانیدا نین. ئهو پارچانهش كه له دیوانهکاندا ههن دیر و وشهی جیاوازیان تیدایه. بۆ كهسیك كه خهريکی وردکردنهوهی شیعرهکانی شیخ رهزا بیته باش وایه ئهم پارچانهش بخاته سهر بهراوردهکانی^(۲).

(۱) الشیخ محمد حسام الدین عمر. الانفاس الرحمانية فی سلسله القادرية الطالمانية. کرکوک، ۱۹۷۳.

(۲) له تیکرای ئهم باسهدا مهیهسمان ساغکردنهوهی شیعی شیخ رهزا نهبووه، چونکه ئهوه کات و بهرهمی جیاوازی تهرخانکردنی دهویت. ههر له بهر ئهوه زۆر جارینگهی راستکردنهوهی به ههله تۆمارکراوی ناو دیوانهکهشمان نهداوه به خۆمان و ههلهمان وهک خۆی هیشتهوه، ههلهیهکه نهبی كه زۆر دیاره و جی موناقهشه نییه. ههرچی بلاوکردنهوهی پارچه بلاو نهکراوهکانه، ئهوش ههر بۆ دهرفهت له دهست نهدانه و چونکه به تهمای ئهوه نین =

ئەم پارچە نەبەوانە و ئەو جىياوازييانە، لەو بېرپارانە ناگۆرپن كە لەم باسەدا بە سەر شىعرە ئاينىيەكانى شىخ رەزادا دراۋن، بەلگە ئەو بېرپارانە دەچەسپىنن.

۱۴

نووسەر مەحمود زامدار چەند وتارىكى لە بلاۋكراۋەي «پۇشنىبرى نوئ» دا دەربارەي شىخ رەزا نووسىوھ يەكەميان خراۋەتە ژىر ناۋى «پەيكەرى بۇ شىخى گەورەمان»^(۱) وتارەكە نرخ پىدانىكى بەرزى شىخ رەزايە، سەرنجى زىرەكانەي تىدايە، ھەندىك لەو سەرنجانەي لە بارياندا ھەبوو بىنە بېريارى زانستى، بە ھۆي ئەو شىۋە ئەدەبىيەۋە كە پىي نووسراۋە و بە ھۆي زالبوۋنى ستىلى^(۲) تايبەتتى نووسەرۋە، لە ناو تەم و مژدا ون كراۋن.

«شىخى ئىمە ، شىخى ژان گرتوۋان و شەيدايانى چاۋى رەشى (كوردە)، ئەو شىخ و شاعىرانەي كە چەرخى چەگەر سەد دەستى ۋەك دەستى ئەۋەي كوردوۋە بە (زاخا)... بەلام ھەر (نەترساۋە) و (نەخەساۋە) ۋە ھەر لە (پىشەۋە) بوۋە»^(۳).

وتارى دوۋەميان بە عەرەبى نووسراۋە و ناۋنراۋە «شىخ رەزا بە شاعىرى و ھونەر و رەخنە و سىكسەۋە»^(۴).

وتارەكە بە دوو بەش تەۋاۋكراۋە، كورتەيەكى دەربارەي ژيان و بنەچەي شاعىر نووسىوھ و پاشان رەخنەگرانە بە لاي ھەندىك لە سەرچاۋەكانى پىشۋودا ھاتوۋە، باسى ديوانە چاپكراۋەكانى دەكات و دىتە سەر شاعىرىتتى شىخ رەزا و ھەستى نەتەۋايەتى و لە پال گىرپانەۋەدا بېريارى رەخنەگرانەش دەدات و پاشا دىتە سەر دوو كەسى لە شەخسى شىخ رەزادا و ھەوللى لىكدانەۋەيەكى ساىكۆلوژى دەدات و

= جارىكى تر بچىنەۋە سەر باسى شىخ رەزا و كىتب لەسەر نووسىنى.

(۱) پۇشنىبرى نوئ. ژمارە ۶. بەغدا، ۱۹۷۴/۱/۱۱. ل ۵.

(۲) ستىل: ئوسلوۋ.

(۳) پۇشنىبرى نوئ. ھەر ئەۋى

(۴) پۇشنىبرى نوئ. ژمارە ۳۵. بەغدا، ۱۹۷۴/۱۱/۱. ل ۵. -ھەرۋەھا- ژمارە ۳۸

شوباتى ۱۹۷۵. ل ۱۴، ۱۵.

دەيبەستىت بە زرووفى سياسى و كۆمەلەيەتتەو و خۇي لەو گىزاوودا ون دەكات
و پاشان باسش لە ھەندىك ھەجووى شىخ رەزا دەكات.
ئەو بىرپارەى بە سەر وتارى يەكەمدا درا بۆ ئەم بەشە دەولەمەندەى باسەكەش
دەست دەكات.

شيعرى بلاونه كراوه

كاتيك ئەم كتيپە لە ژيڤر چاپدا بوو، بۆي نووسەر محەمەد عەلى قەرەداخى چەند لاپەرەيهكى وئەنە گيراوى دەستنووسىكى بۆ هينام. ئەو چەند لاپەرەيه كۆمەليك شيعرى شايخ رەزاي تيدا بوو، بريتي بوون لە چەند لاپەرەيه دەستنووسىكى گەرەتر كە شيعرى شاعيرانى ترى تيداىە. لە ناو پارچەكانى شايخ رەزادا هەندىك شيعرى كوردى و فارسىي تيدا بوو كە لە ديوانە چاپكراوهكانيدا نين.

رەنگە هەندىكيان موناقلەشەي ئەو هەليگرن، كە ئايا شيعرى شايخ رەزان يا نا؟. ئەو دەدەمە دەست ئەوانەي بە تەماي چاپي تەواوى ديوانى شايخ رەزان.

وا ئەو پارچانەش بلاو دەكەمەوه و سوپاسى زۆرى كاكي قەرەداخى دەكەم كە ئەو ماف و دەرڤەتەي دامى.

١

نيمە بۆ تەسويرى ئەبرۆت پەيرەوى مانى دەكا
 شانە بۆ زنجيرى زولڤت عەنبەر ئەفشانى دەكا
 قووتى رۆحە ليۆهكەت ياقووت وەها ئاودار نييه
 مەنعى بازارى عەقيق و لەعلى پوممانى دەكا
 خالى سەر ليۆت نكين و خاتەمى نارد زوهور
 موهرى دەستى ئاسەفە حوكمى سولەيمانى دەكا
 دل بە نەشئەي عەكسى مەستى چاوهكەت لايوعقلە
 بۆ كەبابى جەرگى من ليۆت نەك دانى دەكا
 بەرگى سەرتاپام پەلاس بى گەر بە شەرتى تۆم ببى
 تارى ئەو بەرگە لە لام سەد شالى كرمانى دەكا
 سەد هەزار جارت دەخيل بم حەرفى بەدكار مەشنەوه^(١)

(١) مەبەستە

هەرچی دەر بارەم بۆی، بۆ پیرە، شەیتانی دەکا
ئەو لە پەردە نازدە ئاوازی تۆ بگریتە گوێ
بولبولی شیرین زوبان مەیلی غەزەلخوانی دەکا
کەس نییە ئەو شوخە حەللی کا لە سۆزی ئاتەشم
وا (رەزا) دیسان لە عیشقی هەر غەزەلخوانی دەکا

۲

بە بۆی من سویند بدن سندووق ئەمینی
بە ئایین و بە ئەرکان و بە دینی
لە عەهدی تیفلییەو هەر تاکو ئیستی
بە هەر دوو چاوی خۆی چەند دەفە بینی
لە سمتی پڕ بەزی حەیتارە گەورەم
لە سنگی تیپەری تا گەییە بینی

۳

بە غەیرەز میهری تۆ گەر بۆی لە دڵما
زۆری زنجیری زالم بۆی لە ملما

۴

بەسە ئەم شیعەرە بۆ دەسفی حوسنی ئەهلی بەبان
سەگە نیریان لە دوون، وەك سەگەمی جوملە بەبان^(۱)

۵

دنیا کە عیبارەت لە هەوا و هەوەسیکە
وەك تاسی حەمام هەر نەفەسی بۆ تەرەسیکە^(۲)

(۱) ئەم دێرە بەم جۆرە لە کتێبەکەیدا دوکتۆر کەمال فوناددا نووسراوە. لەنگییەک لە دێرەکەدا
هەیە. بەلام ئەو لە دەستنووسەووەری گرتوو. لێرەدا بۆ بەلگەی ئەوە تۆمارمان کردووە، کە
شیخ رەزا لە پال ئەو هەموو ستایشی باباندا هەجووشی کردوون.

(۲) ئەم دێرە دەدرێتە پال هەندێک شاعیری تریش، بەلام لە دامینی دەستنووسیکی کۆنی =

(١) وهك له ئه‌سله‌كه‌دا نووسيمانه‌وه، به‌ ته‌واوى بۆمان ساغ نه‌كرايه‌وه، به‌لام لامان وايه‌ واته‌ (ئه‌وه‌وى به‌ مي‌چكانه‌ و به‌ ناز و خه‌مه‌زه‌وى پى ئه‌كه‌نى).

ئەكەفم: ئەكەوم (ز. س).

نازر: وهك به ريوه بهري پوليس وابووه. مه متوقنه: مه مترسينه (ز. س.).

(5) خهتی: له ئەسله کهدا نووسرا بوو (خهت و)، به لام به هه له مان زانی.

(۶) سەفا: خوشى. ئېشارەتتە بۇ (كانى سەفا) كە سەيرانگاىەكە لە نزيك سەنەوہ.

به فارسی

۱

ایا مجرم مکن تو دل فگارم
و گرنه اُره بر فرقت گذارم
سر و پایت ز تن اندر برارم
ز پاین نقطه است بالا گذارم

۲

خو برویان که رو نمی پوشند
تو که پوشیدهء مگر زشتی

۳

تا جهان باقی است آه سرد میباید کشید
دست و دل از سفرهء نامرد میباید کشید

۴

معاندی ز تعصب ازین (رضا) پرسید
پدر ز بهر چه وجهی نداشت روح آله
جواب دادم و گفتم که او مبشر بود
باحمد قرشی جمع خلق راز آله
مبشر از پی آن تا که مژده زود آدر
روا بود که دو منزل یکی کند در راه